

**R. P. Thomæ Comptoni Carleton, Cantabrigiensis,
Societatis Jesu, In Collegio Anglicano Leodiensi Sacræ
Theologiæ Professoris, Cvrsus Philosophicvs Vniversvs**

Carleton, Thomas Compton

Antverpiæ, M.DC.XCVII.

Rervm Præcipvarvm Quæ In Cursu Hoc Philosophico Continentur Index
Copiosissimvs

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95656](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-95656)

RERVM PRÆCIPVARVM
QUÆ IN CURSU HOC
PHILOSOPHICO
CONTINENTUR
INDEX COPIOSISSIMVS

I. Introductionem denotat, L. Logicam, P. Physicam, C. Libros de cælo, G. de Generatione, A. de Anima, M. Metaphysicam.

A
ABSTRACTIO.

Ecundum triplicem abstractionem triplex Scientiarum partitio. L. disp. 2. sect. 4. num. 5. pag. 33.
Abstractionis formalis & virtualis. L. d. 31. f. 1. n. 1. p. 127.
Duo formalites distinguuntur in actu abstrahente. L. d. 32. f. 1. n. 1. p. 131.
Abstractionum non est mendacium. L. d. 25. f. 4. n. 3. p. 110.
Abstractionis cognitio. Vide Cognitio.
ACCIDENTS.
Accidens quiarum Prædicabile fumitur in concreto, non in abstracto. L. d. 33. f. 2. n. 2. p. 134.
Accidens Prædicamentale & Prædicabile. L. d. 36. f. 2. num. 2. p. 143.
Accidens potest adesse vel abesse sine subjecti corruptione. L. d. 38. f. 1. n. 1. p. 147.
Licit proprium frequenter si Accidens Prædicamentale, numquam tamen est accidens Prædicabile. ibid. n. 2. p. 147.
Accidens Prædicabile est subiuncta substantia. ibid. p. 147.
Definitio Accidens Prædicabilis. ibid. n. 3. p. 147.
Probabile est, Accidens Prædicabile, & Proprium non differre specie sub consideratione Logicâ. L. d. 38. f. 1. n. 3. p. 147.
Accidens est Ens in alio, seu Entis eus. P. d. 5. f. 1. n. 9. p. 214. & M. d. 6. f. 1. n. 1. p. 583.
Accidens non est præcise accidens quia inest, sed quia accidit. P. d. 1. f. 1. n. 8. p. 219.
Opinio Cartesii negantis omnia accidentia Physica. P. d. 12. f. 1. n. 5. p. 347.
Accidentia realia quid sint. P. d. 11. f. 2. n. 2. p. 347.
Ostenditur dari Accidentia realia. P. d. 12. f. 1. n. 1. & seq. p. 251.
Accidentia non consistunt in corpusculis intra pores rerum collocatis. P. d. 12. f. 6. p. 252.
Accidentia sola non producunt substantiam. P. d. 25. f. 2. n. 1. p. 301.
Accidens non operatur in virtute substantiae. ibid. n. 5. p. 302.
Accidens potest producere accidentia adiquata, non itidem substantia substantiam. P. d. 25. f. 4. n. 7. p. 304.
Accidentia tam ea que sunt in passo, quam in agente, concurrunt ad productionem substantiae. P. d. 25. f. 5. n. 1. & seq. p. 305.
Quaedam accidentia corrupti manent in genito. G. d. f. 1. 3. n. 1. p. 412.
Accidentia non subjectantur in toto. ibid. n. 2. p. 413.
Accidens ad quoddam effectus habet vires majores, quam substantia. G. d. 8. f. 2. n. 6. p. 440.
Duo Accidentia ejusdem speciei possunt esse simul in eodem subjecto. G. d. 9. f. 1. n. 7. p. 441. & G. d. 10. f. 2. num. 3. p. 444. & M. d. 11. f. 16. n. 3. p. 616.
Accidens in casu aliquo particulari potest mutare subjectum. A. d. 8. f. 3. n. 1. p. 494.
Inesse subjecto non convenit soli Accidenti. M. d. 7. f. 2. n. 3. p. 585.
Quo sensu Inesse sit proprium Accidentis. ibid.

Accidens est id, ad cuius corruptionem res formaliter seu per locum intrinsecum non tollitur. M. d. 7. f. 2. n. 7. p. 586.

ACCRETIO & DECRETIO.

Accretio & Decretio se habent circa quantitatem, sicut Augmentatio & Diminutio circa substantiam. G. d. f. 1. n. 3. p. 427. Tempus Accretionis in homine quoque extendatur. ibidem n. 8. p. 427.

Tempus Decretionis.

ibid. p. 427.

ACTIO.

Differentia inter Actiones immanentes & transentes. L. d. 14. f. 1. n. 3. p. 70. & P. d. 40. f. 2. n. 2. p. 366.

Eadem Actio secundum ordinem ad diversa, diversam tribuit denominationem. L. d. 14. f. 1. n. 3. p. 70. & G. d. 3. f. 4. n. 7. p. 420.

Naturaliter duplex Actio totalis dari non potest; potest supernaturaliter.

P. d. 18. f. 4. & 5. p. 279. p. 221.

Actiones miraculose quoad substantiam, & quoad modum. P. d. 10. f. 3. n. 2. & 3. p. 236.

Omnis Actio eductiva est passio. P. d. 14. f. 9. n. 3. p. 296.

Tota Actio pender ab Agente indivisibiliter. ibid. n. 5. p. 269.

Actio Totalis quæ sit. P. d. 18. f. 4. n. 5. p. 279.

Mutato vel partialiter Agente, mutatur necessariò Actio. ibid. f. 5. n. 5. p. 280.

Disparitas inter Actionem, quâ res elevata secundò se perdicit, & Actionem primò illius productivam. P. d. 19. f. 1. n. 7. p. 281.

Actio secundæ productionis rei aliquas est ordine naturæ conservatio.

ibid. n. 9. p. 282.

Eadem Actio quomodo vitalis & non vitalis, libera & non libera.

P. d. 28. f. 3. n. 3. p. 19.

Actio, qua causa secunda agit, fluit etiam per se à Deo ibid. p. 320.

Actionis non datur Actio.

ibid. n. 6. p. 320.

Due actiones totales non multiplicant virtutem rei.

P. d. 35. f. 5. n. 8. p. 350.

Experiens quædam præ se ferentes actionem in distans.

P. d. 36. f. 1. n. 2. p. 353.

Actio in distans potest dari divinitus.

P. d. 36. f. 4. n. 2. p. 355.

Actio ex conceptu actionis non requirit terminum à quo.

P. d. 40. f. 1. n. 3. p. 365.

Requiri sub conceptu motus.

ibid. p. 365.

Refutatur opino assertor actiones omnes subjectari in agente.

P. d. 40. f. 2. n. 2. p. 366.

Actio non subjectatur in termino.

ibid. n. 4. p. 366.

Actio & Passio sunt de conceptu motus, non è contra.

P. d. 40. f. 3. n. 2. p. 367.

Actio & Passio non distinguntur realiter.

ibid. n. 3. p. 367.

Diversus modus tendendi reddit Actionem specie diversam.

P. d. 40. f. 4. n. 5. p. 367.

Distinctio specifica terminorum reddit etiam plerumque actiones specie diversas.

ibid. n. 6. p. 367.

Eadem ratiō numero actio terminari potest ad terminos ipsæ distinctios.

ibid. n. 7. p. 368.

Diversitas etiam specifica subjecti, & agentis reddit actionem specie diversam.

ibid. n. 8. & 9. p. 368.

Unde summarum distinctio numerica actionum.

ibid. n. 10. p. 368.

Terminus à quo non variat actionem.

ibid. p. 368.

Actio eductiva distinguatur ab Agente subjecto, & termino.

P. d. 40. f. 6. n. 4. p. 369.

Saccol.

INDEX RERUM.

Successiva varietas in conservatione rerum probat actionem distinctam. *ibid. n. 8. p. 370.*
 Voluntas Dei est actio causalis, non formalis. *ibid. n. 10. p. 370.*
 Actio non potest habere perfectorem modum essendi, quam principium ejus adaequatum. *P. d. 4. l. 7. n. 1. p. 376.*
 Actio productiva hominis coadatur ex tribus actionibus. *G. d. 2. l. 3. n. 4. p. 415.*
 Quibus actionibus competat Intensio gradualis. *G. d. 10. l. 9. n. 6. p. 451.*
 Actio qua gratia educeretur obedientialiter è lapide, est materialis. *A. d. 7. l. 5. n. 8. p. 490.*
 Quare actio naturalis producere nequeat terminum supernaturalem. *ibid. n. 9. p. 490.*
 Actio creativa potest esse indivisibilis, non actio educativa ex subiecto divisibili. *A. d. 8. l. 3. n. 8. p. 494.*
 Non semper est superflua naturaliter una actio totalis, & alia partialis. *ibid. n. 12. p. 494.*
 Implicit actio Physica sine termino. *A. d. 12. l. 1. n. 2. p. 539.*
 Nulla actio, que est tantum actio, est substantia. *M. d. 7. l. 3. n. 9. p. 587.*

A C T U S.

Non est actus reflexus dum intellectus se cognoscit. *I. d. 2. l. 3. n. 2. p. 6.*
 De quibus actionibus sint artes, & regulæ. *L. d. 1. l. 1. n. 8. p. 29.*
 Idem actus simus esse potest artificialis & naturalis. *L. d. 1. l. 2. n. 7. p. 30.*
 Quomodo actus intellectus spectent ad Logicam. *L. d. 3. l. 1. n. 3. p. 35.*
 In actionibus Definitionis, Divisionis &c. nihil reperitur fictitium. *L. d. 4. l. 1. n. 7. p. 37.*
 Actus directus constituit subjectum praedicatum, &c. reflexus constituit considerat. *L. d. 5. l. 4. n. 8. p. 42.*
 Omnis actus intellectus est imago sui obiecti. *L. d. 6. l. 1. n. 1. p. 43.*
 In actionibus internis idem est esse, & artificiosum esse. *L. d. 8. l. 1. n. 9. p. 51.*
 Actus idem qui per artem habetur potuisse haberi sine arte. *L. d. 8. l. 2. n. 1. p. 52.*
 Actus naturales quare vocentur artificiosi. *ibid. p. 52.*
 Tres series actionum. *L. d. 10. l. 5. n. 6. p. 59.*
 Actus intellectus supra se reflectens, tripliciter dicitur Ens rationis. *L. d. 13. l. 1. n. 7. p. 65.*
 Actus non semper objectum suum presupponit. *L. d. 13. l. 6. n. 1. p. 70.*
 Omne objectum actus realis non est reale. *ibid. n. 2. p. 70.*
 Quo sensu actus specificentur ab objectis. *ibid. n. 4. p. 70.*
 Actus, per quem sit ens rationis, quomodo debeat esse diffinis objecto. *L. d. 16. l. 4. n. 2. p. 78.*
 Actus intellectus duplicum in se rationem continet, formam Phisicæ & intentionalis. *L. d. 24. l. 5. n. 3. p. 101.*
 Actus intellectus potest intentionaliter dividere id quod est Physicæ individualium. *ibid. n. 4. p. 101.*
 Actus praescindens dicit duo. *L. d. 24. l. 6. p. 102. & d. 30. l. 3. n. 4. p. 123.*
 Actus falsus potest esse ex quæ perfectus, imò perfectior actu vero. *L. d. 44. l. 4. n. 2. p. 168.*
 Quo sensu actus verus dici soleat melior falso. *ibid. n. 3. p. 163.*
 Repræsentare objectum sicuti est, est actus accidentale. *ibid. n. 4. p. 168.*
 Actus verus & falsus quomodo differant specie. *ibid. n. 6. p. 168.*
 Actus naturales circa objecta necessaria sunt necessarij veri, non tamen adaequati per se. *L. d. 44. l. 5. n. 6. p. 169.*
 Actus intellectus non potest mutare objectum. *L. d. 44. l. 6. n. 1. p. 170.*
 Actus verus creatus circa materiam contingentem, potuisse esse falsus. *ibid. n. 1. p. 170.*
 Omnis actus falsus non conficit ens rationis. *ibid. n. 8. p. 170.*
 Nullus actus potest transire de vero in falsum. *L. d. 45. l. 1. n. 4. p. 171.*
 Refutatur primus modus defendendi actum verum posse transire in falsum. *L. d. 45. l. 2. n. 1. p. 172.*
 Proponitur secundus modus, & refutatur. *ibid. n. 5. p. 172.*
 Idem numero actus respectu diversorum objectorum potest subinde esse simul verus & falsus. *L. d. 45. l. 5. n. 2. p. 175.*
 Actus unus potest esse radicaliter verior vel falsior alio. *L. d. 45. l. 6. n. 2. p. 176.*
 Actus primus est ut plurimum perfectior secundo, non tamen semper. *A. d. 1. l. 2. n. 5. n. 467.*
 Actus parus quis sit. *P. d. 10. l. 4. n. 9. p. 237.*
 Actus materialis divisibilis subjectari potest in anima, vel potentia indivisibili. *A. d. 8. l. 2. n. 3. p. 493.*
 Actus diversificatur specie ex diversitate specifica objectorum etiam materialium. *A. d. 14. l. 3. n. 3. p. 514.*
 Idem actus respectu diversorum potest esse intuitivus, & abstractivus. *A. d. 19. l. 5. n. 3. p. 532.*

Duo Actus specie distincti possunt versari circa idem etiam objectum, *A. d. 18. l. 2. n. 4. p. 531.*
 Actus quo quis recordatur Petri mortui, est intuitivus. *A. d. 19. l. 1. n. 4. p. 532.*
 Actus potest confusè suprà se reflectere. *A. d. 19. l. 3. n. 1. p. 533.*
 Probabile etiam est, posse actum clarè supra se reflectere. *ibid. n. 3. p. 533.*
 In actu reflexivo idem est cognoscere, & cognosci. *ibid. n. 4. p. 533.*
 Actus non dicit semper relationem ad objectum. *ibid. n. 5. p. 534.*
 Nullus actus intellectus est conditionatus ex parte subjecti, sed objecti. *A. d. 22. l. 7. n. 2. p. 545.*
 Actus voluntatis sunt duplices, prosequitionis, & fugæ. *A. d. 23. l. 1. n. 3. p. 546.*
 Duplicè genus actionum negativorum in intellectu, & voluntate. *A. d. 23. l. 3. n. 1. p. 548.*
 Actus intellectus non concutit efficienter ad actum voluntatis. *A. d. 23. l. 5. n. 2. p. 549.*
 Possit actus voluntatis transire de bono in malum. *A. d. 24. l. 2. n. 6. p. 551.*
 Eadem possunt esse principia actus liberi & necessarij. *A. d. 24. l. 3. n. 3. p. 552.*
 Actus liber duo dicitur. *ibid. n. 5. p. 552.*
 Actus liber est talis primo instance quo est. *A. d. 24. l. 4. n. 1. p. 552.*
 Nisi sit liber in primo instanti, non erit liber in sequentibus. *ibid. n. 3. p. 552.*
 Ut Actus sit liber, sufficit quod pro priori natura poterit non esse. *ibid. n. 4. p. 553.*
 Potest idem Actus transire de libero in necessarium, & è contraria. *A. d. 24. l. 5. n. 1. p. 553.*
 Potest voluntas per unum Actum imperare alium. *A. d. 27. l. 2. n. 2. p. 562.*
 Actus imperatus potest variis modis esse liber. *ibid. n. 6. p. 563.*
 Actus imperatus, etiam stante actu imperante, potest esse meritarius. *ibid. n. 7. p. 563.*
 Quid sit unum actum imperare alium. *A. d. 27. l. 2. n. 2. p. 563.*
 ADAM.

Habentur Adamus in primâ sui productione unionem specie distinctam ab oīnibus suis posteris. *P. d. 14. l. 8. n. 9. p. 268.*
 Adam non fuit pater Eva. *G. d. 2. l. 1. n. 4. p. 414.*
 Productio Adami & Eva fuit generatio a nomala. *G. d. 2. l. 5. n. 2. p. 416.*

Æ Q U A L I T A S , & Æ Q U A L E.

Æ qualitas quid sit. *L. d. 18. l. 3. n. 4. p. 118.*
 Æ qualia sunt quorum eadem est quantitas. *L. d. 29. l. 1. n. 3. p. 119.*
 Ad Æ qualitatem non requiritur, ut ratio in qua aliqua duo sunt Æ qualia, realiter ab iis distinguitur. *L. d. 29. l. 2. n. 6. p. 119.*
 Ad Æ qualitatem vel inæqualitatem in perfectione parum refert quo pacto distent aliqua ab ente. *A. d. 5. l. 1. n. 4. p. 477.*
 Cur diversitas quantitativa arguat inæqualitatem, non tamen diversitas essentialis. *ibid. n. 5. p. 477.*
 Si ab Æ qualibus Æ qualia demas, quæ remanent, erunt Æ qualia. *P. d. 41. l. 1. n. 6. p. 375.*

Æ Q U I V O C A.

Æ quivoca quænam sit, & in quo differat ab univocis. *L. d. 39. l. 1. n. 1. p. 148.*
 Res sub una ratione Æ quivocæ possunt sub alia esse univocæ. *ibid. n. 2. n. 1. p. 148.*
 Æ quivoca non possunt definiti una definitione entitativè, sed tantum denominativè. *ibid. n. 6. p. 148.*
 Æ quivocatio an dari possit in intellectu. *ibid. n. 6. p. 148.*
 Tria Æ quivocorum genera. *L. d. 39. l. 3. n. 2. p. 149.*
 Terminus Æ quivocis, vide Terminus.

A E R.

Aer est maximè humidus. *G. d. 12. l. 3. n. 2. p. 459.*
 Unde proveniat quod aer noctu in quibusdam locis, & in lumbris montibus sit frigidior. *ibid. n. 5. p. 459.*
 Quinam sint termini mediae regionis aeris. *ibid. p. 459.*
 Quo sensu pluvia humectat aerem. *ibid. n. 6. p. 459.*
 Aer resistit flammæ ascendentib. *G. d. 14. l. 2. n. 8. n. 463.*
 Resistentia aeris est causa pluviae. *ibid. n. 9. p. 463.*
 Aer quo respiramus, cur non sit pars hominis. *A. d. 3. l. 1. n. 3. p. 471.*

Æ T E R N I T A S.

Æ eternitas triplex: à parte ante, à parte post, & ab uterque. *P. d. 37. l. 1. n. 4. p. 357.*

INDEX RERUM.

- Sumitur aliquando pro longâ datione. *ibid. p. 357.*
 Eternitas Dei est perfectissima. *ibid. n. 4. p. 357.*
 Eternitas Dei definitur. *ibid. n. 5. p. 357.*
 Quomodo differat Eternitas à tempore, & Avo. *ibid. n. 8. p. 357.*
 Instans Eternitatis quid sit. *P. d. 39. f. 3. n. 2. p. 363.*
 Datur Instans Eternitatis. *ibid. n. 4. p. 363.*
 In Eternitate non est prius & posterius, plus & minus. *ibid. n. 6. p. 363.*
 Instans Eternitatis essentialiter antecedit omne tempus. *ibid. n. 10. p. 364.*
 Differentia inter Eternum & infinitum à parte aore. *ibid. n. 11. p. 364.*
 Res ab aeterno producta non habet initium in exsilio. *ibid. n. 12. p. 364.*
 Cur non sit punctum indivisibile immensitatis, sicut Eternitas. *ibid. n. 14. p. 364.*
A V U M. *P. d. 37. f. 1. n. 8. p. 357.*
 Avum quid sit. *A.*
 In quo differat ab Eternitate. *ibid. p. 357.*
 Res quædam sunt brevis avi. *G. d. 13. f. 3. n. 4. p. 462.*
A G E N S.
 Agens naturale dum conservare effectum nititur, cuius alterum destructionem molitur, fortiora actione debet ad effectum concurrens. *P. d. 11. f. 5. n. 5. p. 244.*
 Agens naturali non potest agere, nisi in subiecto quanto. *P. d. 15. f. 2. n. 4. p. 171.*
 Agenti, quæ rantum Agenti, non potest inferri violentia. *P. d. 15. f. 4. p. 274.*
 Nullum Agens naturale potest agere in distans, nisi operando aliquid in medio. *P. d. 36. f. 2. n. 2. p. 322.*
 Cur Agentibus præscribatur certa sphera activitatis. *ibid. n. 8. p. 354.*
 Agens non eundem semper effectum producit in propinquuo & remoto. *ibid. n. 10. p. 354.*
 Simultas Agentis & passi non requiritur quodam omnibus partibus Agentis. *ibid. n. 11. p. 354.*
 Agens, etiam liberum, potest operari primo instanti quo est. *P. d. 32. f. 1. n. 6. p. 362.*
 Agentia naturalia fortius agunt in partibus viciniore, utpote melius applicatis. *G. d. 5. f. 2. n. 6. p. 428.*
 Agentia naturalia agunt uniformiter disformiter. *G. d. 5. f. 3. n. 3. p. 428.*
 Agens accidentale nequit perfectè assimilare passum sibi proximum. *G. d. 7. f. 6. n. 4. p. 438.*
 Omne Agens agendo reparatur. *G. d. 8. f. 1. n. 1. p. 439.*
 Agunt res, & reagunt, non solum secundum diversam contrariatem, sed etiam eandem. *ibid. n. 3. p. 439.*
 Multæ partes agunt, una rantum resistit formaliter. *ibid. n. 5.*
 Agens interdum dissimilat sibi passum. *G. d. 10. f. 3. n. 5. p. 445.*
A G G E N E R A T I O.
 Aggeneratio differt specie à generatione. *G. d. 5. f. 1. n. 6. p. 427.*
 Aggeneratio est aggregatum ex variis actionibus. *ibid. p. 427.*
A L I E N A T I O.
 Alienatio Termini quid. *I. d. 3. f. 3. n. 4. p. 11.*
 Alteratio fit successivè & continuè, tam quod extensionem, quam intensionem. *G. d. 5. f. 1. n. 1. p. 430.*
A M O R.
 Amor fertur in bonum secundum se, abstrahendo à presentia eius, vel absenta. *G. d. 8. f. 1. n. 4. p. 226.*
 Amor metaphoricus initiat verum. *ibid. n. 13. p. 227.*
 Amor & odium non habent maximum. *G. d. 10. f. 9. n. 3. p. 451.*
 Differentia inter amorem appetitivum, & intensem. *A. d. 21. f. 2. n. 3. p. 539.*
 Amor amicitia, & concupiscentia. *A. d. 23. f. 3. n. 2. p. 543.*
 Amor concupiscentia est amor questus. *ibid. p. 543.*
 Amor & odium circa idem objectum opponuntur contrarie. *M. d. 10. f. 2. n. 7. p. 603.*
A M P L I A T I O.
 Ampliatio & restrictio Termini, quid. *I. d. 3. f. 3. n. 1. p. 11.*
 Ampliatio est triplex. *ibid. n. 2. p. 11.*
 Restrictio quortplex. *ibid. n. 3. p. 7.*
 Virus morius, iustus peccat, & similia, sunt Ampliatio, vel distractio Termini. *P. d. 18. f. 3. n. 7. p. 279.*
A N A L O G A.
 Analogia quænam sint. *L. d. 39. f. 3. n. 1. p. 149.*
 Ad Analogia requiruntur, ut convenientia & disconvenientia sit in ratione per nomen importata. *ibid. n. 3. p. 149.*
 Analogia alia propria, alia impropria. *ibid. n. 4. p. 149.*
 Analogia Attributionis. *ibid. n. 6. p. 149.*
 Analogum per se sumptum stat pro famosiori. *L. d. 39. f. 3. n. 6. p. 149.*
 Analogia proportionalitatis. *ibid. n. 9. p. 50.*
 Analogia proportionalitatis non semper tollit usivocationem. *ibid. n. 10. p. 150.*
 In Analogia proportionis duæ interveniunt impositiones. *ibid. n. 11. p. 150.*
 A quibus Analogatis abstrahi possit una ratio communis. *L. d. 40. f. 1. n. 4. p. 150.*
 Dependencia non constituit Analogiam. *L. d. 40. f. 7. n. 3. p. 155.*
A N G E L U S.
 Angelus uti potest formalis discursu in iis quæ non vider intuitivè. *L. d. 47. f. 2. n. 1. p. 182.*
 Angeli non sunt natura. *P. d. 16. f. 1. n. 4. p. 273.*
 Angelus naturaliter non potest occupare ambas extremitates partis sua sphære, parte intermedia non occupata. *P. d. 25. f. 2. n. 6. & 7. p. 348.*
 Angelos non potest in una parte loci inadæquati habere affluentia, nisi diffusum. *P. d. 35. f. 5. n. 13. p. 351.*
 Angelus loquens alteri, nihil in eo Physicè producit. *P. d. 36. f. 1. n. 9. p. 354.*
 Angelus potest produci in tempore, & successivè. *P. d. 37. f. 3. n. 5. p. 358.*
 Implicat Angelus qui sit sua intellectio. *A. d. 6. f. 6. n. 9. p. 485.*
 Angelus movens se successivè, producebit ubicationem spiritualem divisibilem exercitivè. *A. d. 7. f. 3. n. 1. p. 488.*
 Implicat ut ubicationem quam Angelus acquirit successivè, sit indivisibilis. *ibid. n. 3. p. 488.*
 Angeli non componuntur ex materia & forma spiritualibus. *A. d. 9. f. 3. n. 8. p. 498.*
 Posunt dari duo Angeli numero tantum distincti. *M. d. 2. f. 1. n. 8. p. 570.*
 Circum naturam Angelorum Aristoteles mitiè fuit deceptus. *M. d. 2. f. 2. n. 1. p. 577.*
A N I M A.
 Anima magis est ubi amat, quam ubi animat. *L. d. 13. f. 1. n. 11. p. 6.*
 Anima rationalis habet duas virtutes cognoscitivas. *L. d. 24. f. 5. n. 2. p. 101.*
 Anima rationalis semel à corpore plenè deunira, non potest naturaliter reuniri. *ibid. n. 3. p. 101.*
 Potest si volum deunirat partialiter. *ibid. n. 7. p. 128.*
 Anima rationalis non potest generari. *P. d. 41. f. 3. n. 5. p. 375.*
 Anima rationalis non producit unionem sui ad corpus. *G. d. 2. f. 2. n. 1. p. 414.*
 Cur non possit esse Anima vegetativa simus com rationali. *G. d. 10. f. 7. n. 11. p. 450.* *P. d. 8. f. 2. n. 8. p. 229.*
 Per Animan rationalem non nunquam intelligit Aristoteles Angelum. *A. Pr. n. 4. p. 463.*
 Delicia antiquorum circa Animam rationalem. *A. d. 1. f. 1. n. 2. p. 466.*
 Definitio Aristotelica animæ. *A. d. 1. f. 1. n. 2. p. 467.*
 Cur anima dicatur Actus primus. *ibid. n. 3. p. 467.*
 Quid intelligatur per corpus Organicum in definitione animæ. *ibid. 6. & 8. p. 467.*
 Anima est actus informans, non afflens. *A. d. 2. f. 1. n. 2. p. 468.*
 Anima rationalis separata à materia non est in statu violentio. *ibid. n. 5. p. 468. & A. d. 1. f. 4. n. 5. p. 503.*
 Si anima rationalis informaret duas partes materia, tantum contiguas, non foret unum per accidentem. *A. d. 3. f. 2. n. 7. p. 472.*
 Quare anima rationalis continuari nequeat cum ligno vel lapide. *A. d. 4. f. 2. n. 6. p. 474.*
 Animæ rationales quæ de facto sunt, non sunt in perfectione substantiali inæquales. *A. d. 5. f. 3. n. 3. p. 478.*
 Anima rationalis per unionem diversam ad diversas denominations composito. *A. d. 4. f. 3. n. 6. p. 476.*
 Differentia inter animam rationalem, & accidentis creatum, in dependencia à subiecto. *A. d. 7. f. 6. n. 5. p. 491.*
 Ostenditur animam rationalem esse spiritualem. *A. d. 9. f. 1. n. 3. & 4. p. 494.*
 Anima rationalis non est integraliter divisibilis. *ibid. n. 8. p. 495.*
 Anima rationalis non componitur substantialiter. *ibid. n. 11. p. 496.*
 Anima rationalis est natura suâ immortalis. *A. d. 10. f. 1. n. 5. p. 498.*
 Satis obiectiōibus contra immortalitatem animæ. *A. d. 10. f. 4. n. 1. & 2. p. 501.*
 Explicatio sexæ Synodi dicentis animam & Angelum pergitiam Dei esse immortales. *ibid. n. 3. p. 501.*
 Cur anima horret separationem à corpore. *ibid. n. 4. p. 501.*
 Animæ multiplicantur ad multiplicitudinem corporum. *A. d. 11. f. 1. n. 2. p. 501.*
 Anima

INDEX RERUM.

Anima rationalis non producitur à parentibus. *ibid.* num. 3. p. 502.
 Anima non fuerunt productæ ante corpora. *ibid.* n. 4. p. 502.
 Anima rationalis est formaliter levitiva & vegetativa. *Aid.* 11.
 Ante animam rationalem non inducitur alia anima in materia. *A.d.* 11. *f. 3. n. 2.* p. 502.
 Separatio animæ respectu compositi est violenta. *A.d.* 11. *f. 4.* p. 503.
 Deus ut auctor naturæ non potest primò producere animam nisi unitam corpori. *ibid.* n. 4. p. 503.
 Anima separata nequit elicere actus sensuum. *ibid.* *f. 5. num. 1.* p. 504.
 Quomodo excitentur species in anima separata. *ibid.* num. 3. p. 504.
 Anima separata haberet potentiam movendi se, & alia. *ibid.* n. 7. p. 504.
 Quare anima non moveat corpus languidum tam expeditè, ac saeum. *A.d.* 12. *f. 3. n. 7.* & *l. c. p. 507.*
 Anima concurreat ad actus suos immediatè. *A.d.* 13. *f. 2. n. 22.* p. 508.
 Nisi anima immediatè recipiat actus intellectus & voluntatis, non erit proprie beata vel diuina. *ibid.* n. 4. p. 509.
 Nisi anima concurreat immediatè ad actus suos, nec laudem per illos, nec vituperium meretur. *ibid.* n. 6. p. 509.
 Nisi concurreat anima ad suos actus, voluntas separata potest peccare. *A.d.* 13. *f. 2. n. 1.* p. 509.
 Quare anima rationalis nequeat generari. *A.d.* 17. *f. 4. n. 8.* p. 529.
 Consideratio animæ rationalis non pertinet ad Metaphysicam. *M. Pr. n. 3.* p. 573.

ANIMAL.

Animalium ungues, pluma, &c. vivunt. *A.d.* 2. *f. 3. n. 4.* p. 469.
 Naulum animal cornigerum est utrumque plenè dentatum. *ibid.* *f. 2. n. 9.* p. 469.
 Animalia dum dormiunt, vivunt vitâ plantæ. *A.d.* 6. *f. 1. n. 12.* p. 481.
 Animal sine quantitate, si retineret gravitatem, confluere ad punctum. *M.d. 9. f. 4. n. 5.* p. 601.
 Non tamen posset sine Quantitate movere se motu progressivo. *ibid.* n. 6. p. 601.

ANIMASTICA.

Animistica est pulcherrima Philosophia pars. *A. Pr. n. 1.* p. 465.
 Objectum attributionis Animistica. *ibid.* n. 2. p. 465.
 Spectat ad Animisticam etiam agere de anima separata. *ibid.* *n. 5.* p. 465.
 Animistica dici potest simpliciter speculativa, licet actus quodam habeat Practicos. *ibid.* n. 6. p. 466.

ANNIHILATIO.

Annihilatio est suspensio concursus creativi. *P. d. 10. f. 2. n. 11.* p. 236.

Quid requiratur ad compleatum conceptum Annihilationis. *G. d. 1. f. 1. n. 5.* p. 411.

Licet forma ligni v.g. non succederet alia forma, non tamen annihilaretur. *G. d. 3. f. 8. n. 5.* p. 424.

ANTIPERISTASIS.

Quid sit agere per antiperistasis. *G. d. 7. f. 5. n. 1.* p. 437.
 Concedenda est necessariò antiperistasis. *ibid.* n. 3. p. 437.
 Major intensio frigoris in aqua in astante non proponit ex specierum quarundam intentionalium reperieuntur. *ibid.* n. 4. p. 437.

Actio per antiperistasis sit occasionaliter à contrario circumstante, non formaliter. *ibid.* n. 6. p. 437.

APPELLATIO.

Appellatio termini quid. *I. d. 3. f. 4. n. 1. p. 11.*
 Circa appellationem quid notandum in argumentando. *ibid.* *n. 2. p. 11.*

APPETITUS.

Appetitus quid sit, & quomodo differat à potentia. *P. d. 3. f. 1.* p. 226.

Appetitus *Elicitus* & *innatus*. *ibid.* n. 2. p. 226.

Actus appetitus, alij absoluti, alij conditionati. *ibid.* n. 3. p. 226.

Appetitus *Innatus* Metaphorice tantum dicitur appetitus. *ibid.* p. 226.

Possunt duo eodem indivisibili actu apperi inæqualiter. *ibid.* n. 9. p. 227.

Potentia appetitiva sequuntur intentionales. *P. d. 2. f. 3. n. 5.* p. 296.

In appetitu ordinato bonum publicum preferendum est privato. *A.d.* 1. *f. 1. n. 10.* p. 474.

Sedes appetitus est in capite. *A.d.* 15. *f. 2. n. 1.* p. 518.

Appetitus concupisibilis, & irascibilis. *ibid.* n. 2. p. 518.

Probabile est singulis partibus corporis inesse imperfectum quendam appetitum. *ibid.* n. 5. p. 518.

R. P. Th. Comptoni Philosophia.

Actus appetitus concupisibilis sunt sex. *Ibid.* n. 7. p. 518.
 Actus appetitus irascibilis quinque. *Ibid.* p. 518.
 Appetitus Materie, *visæ* Materie.

APPREHENSIO.

Apprehensio sumitur latè vel strictè. *L. d. 6. f. 1. n. 7.* p. 43.

Strictè sumpta, est complexa, vel incompleta. *Ibid.* p. 43.

Apprehensio sp. stat ad Logicam. *Ibid.* n. 5. p. 43.

Apprehensio complexa est modus sciendi imperfectus. *L. d. 6.* *f. 2. n. 1.* p. 44.

Prima omnium apprehensio dirigi nequit, reliqua possunt. *Ibid.* n. 2. p. 44.

Quomodo apprehensio corrigeratur. *Ibid.* n. 4. p. 44.

Duplex perfectio in apprehensione, substantialis & accidentalis. *Ibid.* n. 5. p. 44.

In perfectione accidentalis, actus hominis & Angeli sunt aequales. *Ibid.* n. 6. p. 44.

Potest quid simul apprehendere contradictoria. *I. d. 13. f. 3. n. 4.* p. 67.

Item apprehendere unum, & judicare illius contradictionum. *Ibid.* n. 5. p. 67.

In apprehensione incompleta subjecti vel predicati datur aliqua veritas, falsitas nulla. *L. d. 44. f. 2. n. 2. & 3.* p. 166.

In apprehensione complexa datur veritas, & aliqua falsitas, non ratiæ propria. *Ibid.* a. 9. p. 166.

AQUA.

Motus aquæ ascendentis, attracto per fistulam plumbeam aere, an sit illi naturalis. *P. d. 16. f. 1. n. 6.* p. 274.

Quomodo gutta cavit lapidem, & aliquid extinguit ignis. *G. d. 7. f. 3. n. 3. & 4.* p. 435.

Cor aquæ putreales hyeme sint calidiores, aestate frigidiores. *G. d. 7. f. 5. n. 7.* p. 437.

Cur aqua per breve tempus exposita soli orienti, reddatur frigidior. *Ibid.* n. 8. p. 437.

Aqua natura sua est altior terra. *G. d. 12. f. 1. n. 2.* p. 437.

Aqua maris non est omnino plana, sed nonnulli in globum affliger. *Ibid.* p. 438.

Aqua naturalis Fontium. *Ibid.* n. 5. p. 438.

Aqua est elementum frigidissimum. *G. d. 2. f. 2. n. 2.* p. 437.

Aqua non est humidior aere, licet magis hominibus. *Ibid.* n. 3. p. 459.

Aquam aliqui in profuente quaerunt. *L. d. 24. f. 5. num. 10.* p. 102.

ARBOR.

Cur ramus arboris praecisus, terra infixus crescat. *A. d. 4. f. 2.* n. 17. p. 476.

Homo arbor inversa. *A. d. 13. f. 4. n. 11.* p. 512. & *G. d. 2. f. 5. n. 3.* p. 417.

ARCHIMEDES.

Archimedes sphæra Artis & ingenij miraculum. *P. d. 17. f. 6.* n. 6. p. 275.

ARGUMENTATIO.

Argumentatio quid sit. *L. d. 7. f. 1. n. 1.* p. 22.

Quo modis argumentatio manifeste ignoratur. *Ibid.* n. 2. p. 22.

Requisita, & leges bonæ argumentationis. *Ibid.* n. 5. & seq. p. 22.

In argumentatione tres tantum esse debent termini. *Ibid.* n. 8. p. 22.

Argumentationis artificium est partim intrinsecum, partim extrinsecum. *L. d. 8. f. 2. n. 6.* p. 52.

ARISTOTELES.

Aristoteles Naturæ à leceris. *L. d. 1. f. 1. n. 6.* p. 29.

Oculissimum Naturæ Scrutator. *M. d. 8. f. 2. n. 1.* p. 188.

Aristoteles inventi Demonstrationem. *L. d. 7. f. 4. n. 8.* p. 48.

Tenet præcisions objectivas. *L. d. 24. f. 2. n. 2. & 5.* p. 98. & 99.

Exigitur Deum res aliquas necessariò extra se producere. *P. d. 20. f. 2. n. 9.* p. 286.

Dicebat mundum fuisse ab æterno. *P. d. 39. f. 1. n. 1.* p. 362.

Cælum possuit animatum, idque anima rationali. *C. d. 1. f. 1. n. 1.* p. 397.

Ut homines liberos faceret, fecit sacrilegos. *L. d. 46. f. 3. n. 1.* p. 397.

Cur negat dari scientiam de individuis. *L. d. 49. f. 1. num. 6.* p. 191.

ARS.

Ars est facultas cum ratione factiva. *P. d. 17. f. 1. n. 2.* p. 275.

Ars naturam imitatur. *L. d. 17. f. 1. n. 2.* p. 275.

Ars reales, & sermocinales. *L. d. 1. f. 2. n. 1.* p. 279.

Ars activæ & factivæ; & quomodo differant. *L. d. 3. p. 51.*

Ars hib. invicem artes. *L. d. 5. f. 3. n. 1.* p. 40.

Ars longæ, vita brevis &c. *L. d. 1. f. 1. n. 9.* p. 29.

Ars externæ supponunt materiam, in quam formam inducant; non itidem internæ. *L. d. 8. f. 1. n. 9.* p. 41.

Ars certas præscribit, & errare non patientes vias. *L. d. 8. f. 1.* n. 2. p. 52.

G g g 3

Quo

INDEX RERUM.

Quo sensu Ars opponatur scientia.	L.d.9.f.2.n.8.p.55.
Ars quomodo versetur circa contingens.	ibid p.55.
Latius patet scientia quam Ars.	L.d.10.f.4.n.2.p.58.
In confectione rei per Artem, quæ cognitiones interveniant. L.	d.10.f.5.n.10.p.59.
Ars, seu cognitio Practica objectum Physicæ non attingit. L.d.	12.f.1.n.4.p.63.
Ars, alia Divina, alia humana.	P.d.17.f.1.n.1.p.275.
Ars alia natura.	ibid. n.2.p.275.
Ars & natura quomodo differant.	ibid. p.275.
Ars naturam ornat, juvat, potificat.	ibid. n.3.p.275.
Positivæ Ars, illa Naturæ opera efficere.	ibid. n.4.p.275.
An arte Chymica verum confici possit aurum.	ibid. n.8. & 9.
P.275.	
Artes omnes experientia inventæ.	L.d.11.f.1.n.7.p.29.
Artifex quando operetur in quantum artifex.	L.d.12.f.2.n.8.
P.64.	
Peccata Artis & Naturæ.	P.d.31.f.3.n.9.p.332.
	ASCENSUS.
Ascesus & Descensus suppositionis quid.	I.d.3.f.2.n.1.p.10.
Quotuplex.	ibid. p.10.
	ASSENSUS.
Assensus & dissensus de eodem non possunt simul naturaliter in eadem anima reperiri.	A.d.21.f.1.n.2.p.338.
Assensus & dissensus circa idem objectum possunt ponit divinus simul in subiecto ilorum effectum incapace.	ibid. n.3. & 8.p.338.
Si assensus & dissensus essent simul, intellexitus assentiretur falso cognito ut falso.	ibid. n.5.p.338.
Repugnancia inter assensum & dissensum non est in ipsis entitatis actuum præcisæ, sed respectu subiecti.	ibid. n.5.p.338.
	ASTRA.
In morbis curandis, astrarum aspectus sunt observandi.	C.d.1.f.4.n.1.p.404.
Sapiens dominabitur astris.	ibid. n.4.p.404.
Astrorum numerus.	C.d.4.f.1.n.1.p.404.
Christum pro astrarum etiam peccatis mortuum docebat O-	genes.
	C.d.1.f.1.n.3.p.39.
	ASTRONOMIA.
Observationes Astronomicæ nec admittenda omnes, nec omnes rejicienda.	C.d.1.f.4.n.1.p.40.
Multa Phænomena ascribi debent miraculo.	ibid. n.15.p.40.
Quos effectus prædicere possint Astrologi.	C.d.2.f.4.n.4.p.40.
Astronomia multum conducit ad rerum Divinarum contemplationem.	C.d.4.f.1.n.2.p.40.
	ATTENTIO.
Attentio duplex Physica, & intentionalis.	A.d.12.f.5.n.1.p.54.
	ATTRIBUTUM.
Attributum quid sit.	M.d.1.f.1.n.3.p.57.
In quo differat à passione, seu proprietate.	ibid. n.4.p.57.
Ens habet attributa, non passiones.	ibid. n.5.p.57.
Attributa Entis quinque.	ibid. n.6.p.57.
Attributa Entis sunt sibi in vicem attributa.	ibid. n.7.p.57.
Later attributa Entis, quædam reperitur subordinatio,	ibid. n.8.p.57.
	AUDITUS.
Astans scindens ligna non planè simul audit sonum, & vi-	gitum.
	G.d.5.f.4.n.12.p.4.
Sedes Auditus.	A.d.14.f.3.n.1.p.51.
Objectum Auditus.	ibid. n.2.p.52.
	AUGMENTATIO.
Augmentatio quid sit.	G.d.5.f.1.n.1.p.4.
Quomodo differat ab Alternatione, Accretione, & à Genera-	ne.
	ibid. n.1. & 5.p.4.
Augmentatio & Diminutio quomodo differant.	ibid. n.2. & 4.p.4.
Augmentatio, alia simplex, alia aggeneratio, alia nutritio.	ibid. n.4.p.427.
Sententia afferens augmentationem fieri in instantibus discre-	ta.
	G.d.5.f.2.n.2.p.428.
Præferrunt sententia afferens augmentationem esse motum con-	tinuum.
	ibid. n.3. & 5.p.4.
Varii reflectur augmentatio per morulas interrupta.	G.
	f.3. & 4.p.428.
	AURIS.
Auris fabrica.	A.d.14.f.3.n.1.p.
Oculi quibusdam sunt aures.	L.d.42.p.1.
Res inanimatae audiunt vocem Creatoris.	P.d.30.f.1.
	P.327.
	AXIOMA.
Axiomata sunt Canones Philosophici.	G.d.3.f.6.n.8.p.
Quam firmitatem habeant Axiomata Philosophica.	ibid. p.422.
Cur vocentur dignitates.	L.d.47.f.2.n.2.p.
Vide varia Axiomata in fine.	L.d.47.f.2.n.2.p.

BEAT U.S.	P.d.31. f.2 v.5.p.30.
os Actus.	in corporibus Beatorum est corpora. A.d.7.
in corporibus distinguatur.	ibid. o.11 p.491.
dos hæc subtilitas.	ibid. o.12 p.491.
habeant fidem, habent tamen actus naturales	A.d.11. f.5.n.8.p.504.
loquentur in cælo.	A.d.14. f.3.n.3.p.516.
ti dicantur comprehensores.	A.d.20. f.1.n.14.
omnium honorum complexio.	A.d.23. f.5.n.8.
BLASPHEMIA.	
perjurium cur crebrius à Deo palam punita.	M. p.620.
BONUM.	
honestum; jucundum, & utile.	A.d.23. f.1.n.14.
differe bonum, quæ bonum.	ibid. o.4.p.546.
Physicæ, sunt mala moraliter, & è contraria.	ibid.
bonis potest unum præferri alteri.	A.d.13. f.2.
onum potest præferri majori.	ibid. o.2.p.547.
ndentale idem est ac perfectum.	M.d.3. f.1.n.3.
ur quatuor modis.	ibid. p.579.
citer solus Deus.	ibid. o.4.p.579.
BUTIUM.	
unt Universale.	L.d.30. f.9.p.526.
nt proper finem, nisi materialiter.	P.d.23. f.2.
men ex imaginatione cuiusdam utilitaris.	ibid.
t obedientialiter produceret & reciperet intellectum	
in denominaretur intelligens.	P.d.27. f.6.n.4. &
uens Brutorum animas divisibiles.	A.d.8. f.1.m.3.
uens eorum animas indivisibiles.	ibid. num.4.
e, vel avulso corde, licet moriatur animal, non	
ur animam esse indivisibilem.	ibid. num.5.
ritati Aristotelis de divisibilitate harum formarum	
ibid. o.10.p.492.	
argumentis contra indivisibilitatem formarum	
A.d.8. f.2.n.1. & seq.p.493.	
amen est animas Brutorum esse divisibiles.	A.d.8.
491.	
uadum vis imaginatiya spargitur per totum corpus,	
A.d.13. f.4.n.8.p.521.	
ude percudit, unde incipiat mortis.	ibid. f.4.n.9.
eritur memoria.	A.d.18. f.2.n.6.p.531.
BULLA.	
a ebulliente condensant eam potius, quam ratefac-	
C.d.11. f.5.n.3.p.464	
C.	
CADAVER vide Forma cadaverica.	
CÆCUS.	
viventis sint heterogeneæ, non sequitur si paten-	
ci, prolem debere nasci cacam.	A.d.4. f.2.n.5.
ecus differat specie ab oculato.	A.d.5. f.3.n.10.
CALOR.	
dam Recentioris afferentis calorem esse motum	
P.d.12. f.1.n.4.p.252.	
ec opinio.	ibid. o.6. & seq.p.252.
calorem & frigus quid sit.	P.d.22. f.2.n.8.p.193.
2.p.434.	
ormaliter, nec eminenter præcontinet ignem.	P.d.
1.p.30.	
anima prima efficit nutritionem.	P.d.27. f.4.n.12.
sternandam requiritur calor naturalis.	C.d.1. f.3.
5.	
per torum corpus.	ibid. o.5.p.425.
spiritus vitales.	ibid. o.6.p.426.
	Calor

INDEX RERUM.

Calor naturalis indirecte destruit animal, & seipsum. *ibid.* n. 8.
p. 426.
Calor naturalis stomachi major est hyeme, quam aestate. *G. d.*
7. *f. 5. n. 10 & 11. p. 437.*
Calor congregat hominem. *ibid. G. d. 12. f. 2. n. 7. p. 419.*
Aliquando etiam heterogenea. *ibid.*
Dubitan aliqui an calor & frigus sint contraria. *M. d. 10. f. 2.*
p. 4. p. 603.

CANDELA.

Una candelæ juxta se posita, non se intendunt. *G. d. 10. f. 6. n. 2.*
p. 448.
Una candelæ per aliam non trahit lucem ad oculum, sed simul
cum ea constituit unum agens totale. *ibid. n. 5. p. 448.*

Satisit cuidam circa hoc experientia. *ibid. & seq. p. 448.*

CANIS.

Unde canes subinde larent in somnis. *A. d. 15. f. 1. n. 1. p. 517.*

CAPILLUS.

Capilli animantur. *A. d. 2. f. 3. n. 7. p. 470.*
Capillus de nigro in album subito ex virtuata radice mutatus,
arguit eos vivere. *ibid. n. 8. p. 470.*
Capilli habent tantum animam vegetativam: crescunt & can-
scunt post mortem. *ibid. n. 9. p. 470.*
Tenuitas capillorum non obstat, quo minus habeant poros, &
nutriantur. *ibid. n. 10. p. 470.*
Capilli habent certum terminum sui incrementi. *ibid. n. 12.*
p. 470.

CARO.

Caro vivit. *A. d. 2. f. 2. n. 2. p. 469.*
Cur in cucurbitula afflurgat, extincto igne. *G. d. 11. f. 3. n. 2.*
p. 453.
Unio inter carmen & os, nec est os, nec caro. *A. d. 4. f. 2. n. 10.*
p. 475.

CARTESIUS. *Vide* Renatus des Cartes.

CASUS.

Casus quid sit. *P. d. 31. f. 3. n. 2. p. 331.*
Quomodo differat casus à Fortuna. *ibid. p. 331.*
Casus contingit bruis aliquando, & inanimatis, sed improprii.
ibid. p. 331.
Deo nihil esse potest casuale. *ibid. n. 3. p. 332.*
Nullus mentis compos dicit omnia casu contingit. *M. d. 12. f. 1.*
n. 3. p. 619.

Vide Fortuna.

CATEGORIA.

Categorias ad Metaphysicam spectant. Ratio cur tractentur in
Logica. *L. d. 5. f. 2. n. 3. p. 39.*
Prædicamenta omnia non distinguunt realiter. *P. d. 40. f. 3.*
n. 5. p. 367; & M. d. 10. f. 3. n. 4. p. 603.

CAUSA.

Concausa semper dicit aliquid extrinsecum. *L. d. 8. f. 2. n. 7.*
p. 52.

Complementum virtutis in causa duplex. *ibid. n. 10. p. 53.*
Causalitas efficientis est esse ab alio: Materias, in alio: For-
mæ, per aliud: Finis, proper aliud. *L. d. 15. f. 2. n. 7. p. 74.*

Efficiens est inter causas prima. *ibid. n. 8. p. 74.*
Causa partialis, cum nobiliori concusa, præstantiore producit
effectum. *L. d. 42. f. 6. n. 9. p. 161 & P. d. 27. f. 4. n. 12. p. 314.*

Qualis sit dependentia causa ab effectu in esse possibili. *P. d. 5.*
f. 3. n. 10. p. 217.

Causa Physica non potest respicere rationem communem in
effectu. *P. d. 7. f. 2. n. 4. p. 222.*

Definitio causæ. *P. d. 18. f. 1. n. 4. p. 277.*
In Divinis cur non admittatur nomen causæ ad intra. *ibid. n. 5.*
p. 277.

Causa & conditio quomodo different. *P. d. 18. f. 2. n. 2. p. 278.*
Causa Remota, & Proxima. *ibid. n. 4. & 5. p. 278.*

Quid sit causa per accidens. *ibid. n. 6. p. 278.*
Existencia requiritur ad agendum. *P. d. 18. f. 3. n. 3. p. 278.*

Quid sit actu inservire. *ibid. n. 3. p. 278.*
Qua sit causa totalis in actu primo. *P. d. 18. f. 4. n. 3. p. 279.*

Non possunt duæ causæ totales efficientes in actu secundo con-
currere, naturaliter ad eundem effectum. *ibid. n. 5. p. 279.*
Causa interdum dependet ab effectu à posteriori. *P. d. 20. f. 2.*
n. 4. p. 385.

Causa Finalis & Efficiens possunt esse sibi invicem causæ. *P. d.*
21. f. 1. n. 5. p. 287.

Nec divinitus dari potest mutua prioritas quoad primum esse in
causis Physicis. *ibid. n. 11. p. 288.*

Satisit quibusdam experimentis pro mutua causalitate. *P. d. 21.*
f. 2. n. 16. & seq. p. 289.

Duæ causæ divinitus possunt mutuò se quoad secundum esse
producere. *P. d. 21. f. 3. n. 1. p. 289.*

Idem elevari potest ad secundum producendum seipsum. *P. d. 19.*
f. 1. n. 5. p. 281.

Causa totalis, & partialis. *P. d. 21. f. 4. n. 4. p. 290.*

Univoca, & Equivoca. *ibid. n. 6. p. 291.*

Causa formalis duos habet effectus formales, primarium, & se-
cundarium. *P. d. 22. f. 2. n. 2. p. 292.*

In quo consistat causalitas formalis secundaria. *P. d. 22. f. 3. n. 13.*
p. 294.

Refellitur sententia negans causas secundas quidquam agere.
P. d. 24. f. 1. n. 3. p. 297.

Causa Efficientis est inter causas nobilissima. *ibid. n. 6. p. 298.*
Comparatio Efficientis cum Finali. *ibid. p. 298.*

Varij modi explicandi causam principalem, & instrumentalem.
P. d. 24. f. 2. p. 298.

Causa Equivoca sive agit in presentia univocæ. *P. d. 25 f. 8.*
n. 7. p. 307.

Accidens solum non producit substantiam. *P. d. 25. f. 2. p. 301.*
Nec sola substantia. *ibid. f. 4. p. 304.*

Imfluxus causæ Efficientis potest suppleri à Deo, non causa for-
malis. *P. d. 27. f. 6. n. 4. p. 316.*

Quid sit causas esse subordinatas. *P. d. 28. f. 4. n. 2. p. 319.*

Quæ requirantur ut causa creata sit proximè expedita ad ope-
randum. *P. d. 28. f. 5. n. 1. p. 320.*

Quid sit causa Moralis. *P. d. 29. f. 3. n. 1. p. 324. & d. 21. f. 4. n. 3.*
p. 297.

In causis secundis an requiratur determinatio aliqua ad operan-
dum. *P. d. 30. f. 1. n. 5. p. 327.*

Nihil hujusmodi requiritur in causis necessariis quoad efficiens
naturales. *ibid. n. 6. p. 327.*

Requiritur quoad supernaturales. *ibid. n. 7. p. 327.*

Nihil etiam determinatio requiritur in causis liberis. *ibid. n. 8.*
p. 327.

Quomodo applicentur causa libera: quomodo necessaria. *P. d.*
30. f. 3. n. 4. p. 328.

Datur præmotio intentionalis in causis liberis. *ibid. n. 9. n. 5.*
p. 328.

Quid sit causam secundam operari in virtute primæ. *ibid. n. 12.*
p. 329.

Quotuplex sit causa per accidens. *P. d. 31. f. 3. n. 1. p. 331.*

Causa formalis nequit agere in distans. *P. d. 31. f. 1. n. 2.*
p. 332.

Differentia inter causam formalem, & efficientem. *ibid. n. 6.*
p. 352.

Causa non est necessaria prior tempore suo effectu. *P. d. 39. f. 1.*
n. 5. p. 362.

Non tempus res, quid imperfectior ed pauciores requirit causas.

A. d. 13. f. 5. n. 10. p. 313.

Causa inferior potest subinde supplere vices superioris. *A. d. 17.*

f. 4. n. 6. p. 29.

CAUSA PRIMA.

An detur. *M. d. 12. f. 1. p. 619.*

Quid sit. *P. d. 28. f. 1. n. 1. p. 317.*

Immediata concurreit cum causis secundis ad suas operationes.

P. d. 28. f. 1. n. 6. p. 317.

Etiam ad actum pravum. *P. d. 29. f. 1. p. 323.*

Fieri nequit ut creatura operetur sive immediato concurso Dei.

P. d. 28. f. 3. n. 2. p. 319.

Causa prima & secunda sintè dicendæ cause partiales. *ibid.*

n. 7. p. 319.

Modus concurrendi causæ primæ est perfectissimus. *ibid. n. 8.*

p. 319.

Infusus causæ prime duplex; in actu primo, & in actu secun-
do. *P. d. 28. f. 4. n. 4. p. 320.*

Causa prima & secunda semper concurrunt tâdem actione. *ibid.*

n. 5. p. 320.

Actio causæ primæ non potest terminari ad actionem secundæ.

ibid. n. 8. p. 320.

Prima causa immediata etiam res omnes conservat. *ibid. n. 9.*

p. 320.

Varij modi explicandi concursum Dei in actu primo. *P. d. 28.*

f. 5. p. 320.

Verus modus illud declarandi. *P. d. 28. f. 6. p. 321.*

Sicutè hic concursus Deus prior concursu creaturæ. *ibid. n. 8.*

p. 322.

Probarunt auctoritate Theologorum, Deum concurrere imme-
diatè ad actum peccati. *P. d. 29. f. 2. p. 324.*

Dicunt possit Deus causa Physica peccati. *P. d. 29. f. 3. p. 324.*

Quomodo causa prima applicet secundas ad agendum. *P. d. 30.*

p. 327.

Causa prima quatuor modis concurrit cum secunda. *P. d. 30. f. 2.*

n. 1. p. 327.

Dens sex modis est causa prima. *ibid. n. 5. p. 328.*

Non Prædeterminat causas secundas Physicæ. *ibid. f. 1. & 2.*

p. 327.

Deus determinat ad individuationem. *P. d. 31. f. 1. n. 7. p. 329.*

Ab illis determinatur Deus ad speciem. *ibid. f. 2. n. 9. 10. & 11.*

p. 331.

Declaratur modus quo Deus determinat ad individuationem.

ibid. n. 7. p. 331.

INDEX RERUM.

- Determinatio hæc Dei aptè explicatus per propositionem eadem. ibid. n.2. p.33.
- Vide Deus.
- CAUSA MATERIALIS. *vide MATERIA.*
- CAUSA FORMALIS. *vide FORMA.*
- CAUSA FINALIS. *vide FINIS.*
- CAUSA INSTRUMENTALIS. *vide INSTRUMENTUM.*
- CAUSA EXEMPLARIS. *vide EXEMPLAR.*
- CENTRUM.
- Centrum universi quid. P.d.32. f.1.n.7.p.333.
- Lapis decidens in centrum, quiesceret. ibid. p.333.
- Centrum Logicæ Definitio. L.d.7 f.4.n.10.p.48.
- CERTITUDO.
- Certitudo triplex: Physica, Moralis, & Metaphysica. L.d.49.
- f.2. n.1 p.192.
- Certitudo non consistit in indivisibili. ibid. n.2.p.192.
- Cerrudo essentialis, & gradualis. ibid. n.3.p.192.
- I. omni actu Fidei est summa certitudo. ibid. n.6.p.192.
- Major vel minor certitudo non est semper metienda penes multitudinem rationum. L.d.49. f.3.n.2.p.193.
- Præmissæ sunt certiores, & evidenteriores conclusiones. L.d.49.
- f.2.n.9.p.193.
- CHRISTUS.
- Quomodo Christus fuerit liber ad moriendum. A.d.27. f.2.n.8.
- p.563.
- Christus non est magis homo, licet perfectior longè sit alii. L.d.21. f.1.n.5.p.92.
- Humanitas Christi duobus modis penderà Verbo Divino. P.d.18. f.1.n.6.p.277.
- In humanitate Christi fuit etiam vis parrandi miracula P.d.27.
- f.5.n.4.p.315.
- Christus nec nascens imminent integratatem Matri, nec resurgens dimovit lapidem ab ore sepulchri. P.d.33. f.3.n.8.p.348.
- Humanæ Christi generatio fuit univoca ex parte Virginis Matris. G.d.2.f.5.n.2.p.416.
- Quod semel assumptus, nunquam dimisit. M.d.8.f.10.n.13.
- P.596.
- CHOLERICI.
- Cholerici cur somnient de præliis. A.d.16. f.4.n.5.p.522.
- CICONIA.
- Ciconia avis olim Deo dicata. M.d.12. f.2.p.621.
- Cur ab antiquis Deo in sacrificium offerretur. ibid. p.621.
- Quale fuerit ciconia sacrificium. ibid. p.621.
- CIRCULUS.
- Circulus in Demonstratione duobus modis contingit. L.d.48.
- f.3.n.3.p.189.
- Non omnis circulus in Demonstratione est virtuosus, ibid. n.4.
- p.189.
- Demonstrations circulares. ibid. n.5.p.189.
- Cum natura circulos faciat in essendo, Philosophus sive virtio facit circulos in desuendo. P.d.3. f.3.n.6.p.337.
- CÆLUM.
- Cælum quo sensu dicatur creari. P.d.11. f.7.n.2.p.245.
- Cælum supremum non est in loco extrinseco, actu. P.d.32. f.2.
- n.1.p.333.
- Antiqui putarunt Cælum esse animatum. C.d.1. f.1.n.1.& 2.
- p.397.
- Cæli sunt natura suâ incorrumpibles. C.d.1. f.2.n.6.p.389.
- Probabile est cælos quoad substantiam destructum in die Judicii. ibid. n.9.p.398.
- Quomodo Cæli futuri sint novi. ibid. n.10.p.398.
- Cælum à nullo agente sublunari potest dividi. ibid. n.11.p.398.
- Sententia afferens cælos esse fluidos. C.d.1. f.3.n.2.& seq.p.398.
- Probabilis est, cælos omnes esse solidos. ibid. n.7. & 11.p.199.
- Tria Dei attributa maximè in cælorum fabrica eluent. C.d.1.
- f.4.n.3.p.399.
- Satisfit auctoritati Scripturæ circa fluiditatem cæli. ibid. n.7.
- p.400.
- Cæli nec graves sunt, nec leves. ibid. n.8.p.400.
- Materia cæli & sublunaris differunt specie. C.d.2. f.1.n.5.
- p.401.
- Cælum quintaessentia. ibid. p.401.
- Sphæra singulæ habent materiam specie diversam. ibid. n.8.
- p.401.
- Singulæ partes materiae cælestis sunt heterogeneæ. ibid. n.9.
- p.401.
- Probabilis est quantitatem Materiarum cælestis & sublunaris differre specie. C.d.2. f.2.n.6.p.402.
- Quantitas cæli non perse, sed per accidens est indivisibilis. ibid. n.5.p.402.
- Lux cælorum, excepto Empyreo, non distinguitur specie à sublunari. ibid. f.3.n.10.p.403.
- Cæli varios effectus in orbe sublunari producent. C.d.2. f.4.
- n.3.p.404.
- Cælum est causa universalis. ibid. n.2.p.404.
- Cælum, licet in situat in hominem, non minuit illius libertatem. ibid. n.4.p.404.
- Cæli sunt corpora simplicia. C.d.3. f.3.n.3.& 4.p.406.
- Quoniam cælum, si non habeat materiam, sit quid materiale. C.d.3. f.4.n.3.p.407.
- Licet cæli sunt corpora simplicia, possunt destrui, & in alia corpora simplicia converti. ibid. n.7.p.407.
- Necesse est plures esse cælos quam unum. d.4. f.1.n.3.p.408.
- Astrologi ponunt decem cælos præter Empyreum. ibid. n.5.p.408.
- Ordo & situs sphærarum cœlestium. ibid. p.408.
- Non est necesse statuere illam sphæram inter cælum Empyreum & Firmamentum. ibid. n.7.p.408.
- Sententia negans cælos sibi esse contiguos. C.d.4. f.2.n.1.
- p.409.
- Quid velint Patres per aquam supra cælos. ibid. n.3. & seq.
- p.409.
- Cæli moventur ab Intelligentiis. C.d.4. f.3.n.1.p.409.
- Licet motus cæli esset ab intrinseco, quies post diem Iudicij non esset ei violenta. ibid. n.5.p.409.
- Sitne motus cæli naturalis. ibid. n.5.p.409.
- Cælum liber idiorum. M.d.12. f.1.n.4.p.619.
- CÆLUM EMPYREUM.
- Cur dictum sit Empyreum. C.d.2. f.5.n.1.p.402.
- Cur ejus lux a nobis non cernatur. ibid. p.402.
- Lux cæli Empyrei specie differt à luce aliorum cælorum, ibid. n.10.p.403.
- Cælum Empyreum influit in res sublunares. C.d.2. f.4.n.5.p.404.
- La diversas partes cæli Empyrei refundi potest varieras esse. Cælum in diversis terræ partibus. ibid. n.6.p.404.
- Quoad partem concavam est sphæricum, quoad connexum quadratum. C.d.4. f.3.n.8.
- Cælum Empyreum est corpus simplex. C.d.3. f.3.n.3.p.406.
- Cælum Empyreum habet suas stellas, suum firmamentum. C.d.4. f.1.1.p.408.
- Cælum Empyreum Theologorum proprium. ibid. p.408.
- COGNITIO.
- Cognitio naturalis potest excitare ad efficiendum aliquid supernaturale quoad modum. I.d.10. f.3.n.7.p.58.
- Cognitio duobus modis versatur circa objectum. L.d.15. f.1.
- n.1.p.72.
- Ratione cognitionis non repugnat producção sui termini. L.d.15.
- f.1.6.p.75.
- Cognitio quadruplex: Abstractiva, Intuitiva, Quidditativa, & Comprehensiva. L.d.25. f.1.1.p.107. & A.d.19.2.
- 20.p.532.
- Cognitio Divina potest dici discursus eminentialis. L.d.47. f.1.
- n.5.p.182.
- Cognitio abstractiva duplex. A.d.19. f.1.n.1.p.532.
- Ad cognitionem intuitivam quænam requirantur. ibid. n.2.
- p.532.
- Eadem cognitione potest esse intuitiva & abstractiva respectu diversi objecti. ibid. n.3.p.532.
- Latius patet cognitione intuitiva, quæ quidditativa. ibid. n.7.
- p.532.
- Omnis cognitione quidditatis non est quidditativa. ibid. p.532.
- Dari potest cognitione quæ supra se reflectat. A.d.19. f.3.n.1. & 3.
- p.533.
- Cognitio comprehensiva: *vide Comprehensio.*
- COGNOSCIBILITAS.
- Cognoscibilitas intrinseca, & extrinseca. L.d.2. f.2.n.1.p.51.
- Scibilis objectiva quomodo à quovis actu cognoscatur. L.d.2. f.3.n.6.p.52.
- Per diversas scibilates objectivas optimè distinguuntur diversi actus, & potentia. L.d.2. f.2.n.6.p.51.
- COLOR.
- Sententia afferens colorem non distinguiri à lumine. A.d.14. f.1.
- n.1.d.515.
- Multi colores de facto distinguuntur à luce; Multi non distinguuntur. ibid. n.5. & 8.p.515.
- Quo sensu, abscedente luce, colores, subinde tolli dicuntur. ibid. n.7.p.515.
- Dantur etiam colores merè apparetæ. ibid. n.10.p.516.
- COMPLEXIO.
- Quatuor humani corporis complexiones, & quæ optima. G.d.4. f.3.n.7.p.426.
- Ad mentis exercitum, optima complexio est bilis & melancholiz moderata permixtio. G.d.12. f.5.n.5.p.460.
- COMPOSITUM & COMPOSITIONE.
- Compositum Logicum imitatur Physicum. I disp. f.1.n.1.p.1.
- Compositio Metaphysica est ex partibus ratione distinctis, Physica ex distinctis realiter. L.d.14. f.2.n.2.p.98.
- Com.

INDEX RERUM.

- Compositio Generis & Differentiae sit ad modum compositionis materiae & formae. L.d.40. f.3.n.9.p.152.
- Compositio Metaphysica non arguit imperfectionem. L.d.40. f.8.n.3.p.156.
- Totum Compositum potest creari. P.d.13. f.3.n.8.p.258.
- Compositum non distinguitur a partibus simul sumptis. P.d.15. f.1.n.1.p.270.
- Materia, Forma, & Unio, quomodo sunt causa compositi. ibid. n.7.p.270.
- Compositum non est natura, sed ens naturale. P.d.16. f.1.n.7. P.273.
- C O M P R E H E N S I O.**
- Quaevis clara cognitio objecti non est ejusdem comprehensio. A.d.20. f.1.n.1.p.534.
- Comprehensio vulgaris, stricta, strictissima. ibid. n.2. p.534.
- Quid requiratur ad comprehensionem cause liberæ. ibid. n.3. p.534.
- Au ad Comprehensionem requiratur ut cognoscantur effectus, & termini supernaturales. ibid. n.4.p.534.
- Ab intellectu creatus Deus comprehendendi non potest. A.d.20. f.1.n.1.p.534.
- Qui Deum, & omnia in eo possibilia cognosceret, non tamen eum comprehendenderet. A.d.20. f.3.n.1.p.535.
- Tuus aliquid comprehenditur, quando scientis cognitione finitur. ibid. n.3.p.535.
- Comprehensio intensiva, & extensiva. ibid. n.4.p.535.
- In Comprehensione non spectatur quam cognitionem res aliqua possit terminare, sed quam petat. ibid. n.6. p.536.
- Ratio cur Deus nequeat a creatura comprehendendi. ibid. n.7. p.536.
- Propositio quædam Arnoldi de Villa-nova circa comprehensionem, cur damnata. A.d.10. f.4.n.1.p.537.
- Differentia inter Comprehensionem materialiæ, & intellectualem. ibid. n.2.p.537.
- Res creatæ non comprehendendi tantum possunt, sed supercomprehendi. ibid. n.6.p.537.
- Quæ res possunt comprehendere alias naturaliter; quæ supernaturaliter. ibid. n.10.p.537.
- Ex eo quod creatura non possit omnia producere, non sequitur non posse eam omnia cognoscere. A.d.20. f.4.n.4. P.537.
- C O N C E P T U S.**
- Conceptus objectivus, qui actu præcisivo responderet, non est ens rationis. L.d.25. f.4.n.1. & seq. p.101.
- Conceptus immediate significari res. L.d.42. f.5.n.1.p.160.
- C O N C L U S I O.**
- Conclusion sequitur debilorem partem. I.d.7. f.2.n.6.p.23.
- Quid sit concludere directe, quid indirecte. I.d.7. f.3.n.10. p.25.
- Conclusion non est æquæ perfecta ac utraque præmissa. L.d.7. f.2.n.11.p.4.
- Nullum est artificium in elicienda conclusione, cum sequatur necessarij præmissa. ibid. p.47.
- Inter conclusionem objectivam, & præmissas debet esse aliquo modo identitas. L.d.47. f.3.n.1.p.18.
- Ad elicendam conclusionem non requiritur reflexio de bonitate consequentia. ibid. n.2.p.182.
- Objectum conclusionis & objectum præmissarum non sunt semper æquatae idem. L.d.47. f.4.n.2.p.183.
- Habent se ut includens & inclusum. ibid. n.3.p.183.
- Actus conclusionis non attingit objectum præmissarum. ibid. n.6.p.184.
- Conclusion non facit sensum conditionatum. ibid. num. 13. p.184.
- Conclusion est cognition essentialiter mediata. L.d.47. f.5.n.6. p.185.
- Potest intellectus assentiri objecto conclusionis per actum qui non sit conclusio. L.d.47. f.6.n.1.p.185.
- Conclusion nec esse, nec reproducere potest sine præmissis actu in mente existentibus. ibid. n.4.p.185.
- Particula Ergo quid denotet in conclusione. ibid. num. 5. p.185.
- Stante assensu præmissarum, voluntas non potest cohibere intellectum quin eliciat actum conclusionis. L.d.47. f.8.n.4. p.186.
- Conclusion deducta ex præmissa fidei est æquæ certa ac una, vel utraque præmissa. L.d.49. f.2.n.6.p.192.
- Præmissæ naturales sunt semper certiores, & evidenteres conclusionem. L.d.49. f.2.n.8. & 9.p.192.
- C O N C U R S U S** vide Dei Concursus.
- C O N D E N S A T I O.**
- Condensatio in quo consistat. G.d.11. f.4.n.1.p.455.
- Condensatio radicalis, & actualis. ibid. n.3.p.455.
- Ostenditur, in condensatione non fieri penetrationem. G.d.11. f.5.n.7.p.456.
- C O N D I T I O, C O N D I T I O N A L E.**
- Conditionale vel ponit in esse. L.d.47. f.4.n.13.p.184.
- Conditiones extrinsecæ necessarij admittenda. P.d.5. f.2.n.1. p.215. & d.8. f.4.n.4.p.230.
- Conditiones sine quibus non. P.d.18. f.2.n.3.p.278.
- Quomodo conditionatum transeat in absolutum. M.d.11. f.8. n.5.p.609.
- Condition quomodo differat a causa. P.d.18. f.2.n.3.p.278.
- C O N S E R V A R E.**
- Nulla res potest seipsum conservare, etiam inadæquatè. P.d.24. f.4.n.4.p.300.
- Conservatio nihil aliud est, quam iterata productio. P.d.25. f.7. n.4.p.306.
- Eadem per se loquendo virtus requiritur ad rem conservandam, & primò producendam. P.d.24. f.4.n.7.p.300. & d.28. f.4. n.10. & 11.p.320.
- Refellitur opinio afferens rem in duobus locis positam in uno conservari posse sine omni actione. P.d.35. f.8.p.352.
- Quædam, dum se conservare directe nituntur, indirecte se destruunt. G.d.4. f.3.n.9.p.426.
- Omnia naturali instinctu in sui conservationem propendunt. G.d.7. f.3.n.1.p.436.
- C O N S T A N T I A.**
- Constantia subjecti quid. I.d.36. f.3.n.5.p.128.
- C O N S U E T U D O.**
- Consuetudo calamitatum mollimentum. A.d.28. f.1.num.1. p.564.
- Consuetudo altera natura. ibid. p.564.
- C O N T I N U U M.**
- Continuum nescit vocatur labyrinthus. P.d.42. p.377.
- Dantur partes actu distinctæ in continuo. P.d.42. f.11.n.3. p.378.
- Reperiuntur in partibus continuo signa omnia distinctionis realis. ibid. n.4.p.378.
- Nisi partes actu distinguantur in continuo, non est actu compositum. ibid. n.6.p.378.
- Qui negant partes actu in continuo non evitant difficultatem. Iffanti. P.d.42. f.11.n.9.p.378.
- Quomodo continuum sit unum actu, potestate plura. d.4. f.2. n.2.p.379.
- Nulla sumi potest pars in continuo, quæ adæquatè distinguatur ab omniibus aliis. ibid. n.4.p.379.
- Potest quodvis punctum separati a partibus in continuo non tantum omnia simul. ibid. n.5.p.379.
- Danda sunt necessarij uniones continuatæ præter partes in continuo. P.d.43. f.1. per totam p.379.
- Sententia omnino tollens indivisibilia a continuo. P.d.43. f.2. n.2.p.380.
- Sententia admittens indivisibilia in potentia, sed negans actu. ibid. n.3.p.380.
- Quidam in continuo admittunt puncta terminativa, non continuativa, alij contra. ibid. n.4.p.380.
- Probatur dari indivisibilia in continuo. ibid. n.5.p.380.
- A quo hæc indivisibilia producantur. ibid. n.12.p.381.
- Difficultates continui non ita urgent in sententia Aristotelis, ac Zenonis. P.d.44. f.1.n.7.p.382. & f.2. & 3.p.383.
- In quovis continuo sunt infinita partes syncategorematicæ. P. d.45. f.3.n.2.p.386.
- Nulla unquam assignari potest pars in continuo, cui sine infinita alia æquales. ibid. n.4.p.387.
- Unaquæque parte continuo divisivè sumptuaria potest minor, non omnibus collectivè sumptuaria. ibid. n.5.p.387.
- Quomodo possit, vel non possit continuum dividit. ibid. n.6. p.387.
- Uniones in continuo non sunt propriæ modi. P.d.45. f.4.n.10. p.388.
- Quodnam sit subjectum unionum continuo. ibid. n.11.p.388.
- Continuum componitur ex partibus & punctis. P.d.45. f.1.n.1. p.385.
- Res diversæ speciei incompletæ possunt continuari. G.d.10. f.7. n.7.p.40. & A.d.4. f.2.n.4.p.474.
- Quomodo continuum differat a continuato. P.d.39. f.4. n.1.p.474.
- C O N T R A D I C T I O.**
- Contradictria non habent medium. I.d.6. f.2.n.1.p.18.
- Nulla est propositio, cui assignari nequeat contradictria. I.d. 6. f.2.n.6.p.18.
- Contradictrio non solum est in actibus, sed etiam in objectis. L. d. 18. f.2.n.4.p.81.
- Contradictria strictè sumptuaria nec in Divinis, nec in creatis admitti debent. L.d.24. f.4.n.1.p.100.
- Ex Præcisionibus objectivis non suquuntur contradictria; ibid. & f.7. & 9.p.104.
- C O N .**

INDEX RERUM,

CONTRARIA.

- Propositiones contrariae sunt subiunctae simul falsae, nunquam simul verae. *I.d.6.f.1.n.3.p.17.*
 Contrariorum pugna quid sit. *P.d.22.f.2.n.6.7. & 8.p.192.*
 Pugnare in iis idem est ac repugnare. *Ibid.n.8.p.193.*
 Exemplis declaratur Contrariorum pugna. *Ibid.n.11.p.193.*
 Contraria sunt quae sub eodem genere maximè distant. *M.d.10.*
f.2.n.2.p.602.

CONVERSIO.

- Quid sit conversio. *P.d.2.f.3.n.7.p.206. & G.d.3.f.1.n.1.*
p.417.
 Ad conversionem requiruntur duas mutationes; positiva, & negativa. *G.d.3.f.1.0.2.p.417.*
 Necessarij etiam in conversione sunt duo termini positivi. *Ibid.*
p.417.
 In conversione requiritur etiam terminus aliquis communis. *Ibid.0.3.p.417.*
 Ad veram conversionem debet esse repugnans ex natura rei inter terminum à quo, & ad quem. *G.d.3.f.1.0.4.*
p.417.
 Conversio moralis, quae dicatur. *Ibid.n.5.p.417.*
 In conversione productio termini ad quem, & destruictio termini à quo debent esse pertinentes sequela. *Ibid.p.417.*
 Conversio secundum diversos terminos sortitur diversas denominations. *Ibid.n.6.p.417.*
 Conversio causalis, & formalis. *Ibid.n.7.p.418.*
 Dari nequit Conversio formalis sine totali. *Ibid.n.11.p.418.*
 Conversio totalis semper est sine formalis. *G.d.3.f.1.n.8.p.418.*
 Ad Conversionem requiritur destruictio termini à quo. *G.d.3.*
f.2.n.2.p.418.
 Posit quid in duobus locis existens forma, expellentur tandem in uno, estenue Conversio. *Ibid.n.6 & seq.p.419.*
 Terminus formalis in Conversione quis sit. *G.d.3.f.1.n.1.p.419.*
 Latius patet quam forma. *Ibid.p.419.*
 Ad Conversionem non requiritur nova productio termini formalis. *G.d.3.f.1.n.3.p.420.*
 Non est etiam necessaria nova productio unionis ad Conversionem. *Ibid.n.5.p.420.*
 Ad Conversionem substantialem non requiritur ut terminus productus sit substancialis. *Ibid.n.8.p.420.*
 Actio producens unionem inter corpus Christi & species in Sacramento, quatenus productiva, est accidentalis, quatenus conversiva substancialis. *Ibid.n.9.p.420.*
 Conversio quid dicat in recto, quid in obliquo. *G.d.3.f.1.n.7.*
p.421.
 Mens S. Thomas circa Conversionem. *G.d.3.f.6.n.1.p.421.*
 Agens rem unam in aliam non convertit, nisi remota. *Ibidem*
n.13.p.422.
 Quare unum corpus loco pulsum ab alio, non dicitur in illud converti. *Ibid.n.6.p.422.*
 Quidlibet fere converti potest in quolibet. *Ibid.f.8.n.7.*
p.424.
 Deus in nihil potest converti. *Ibid.n.8.p.424.*
 In Deum tamen aliquid converti nil vetat. *Ibid.n.9.p.424.*
 Conversio propositionum. *vide PROPOSITIO.*

C O R.

- Cor secundum Aristotelem sedes vita, primò vivit, & ultimò moritur. *G.d.2.f.5.n.4.p.417.*
 Cor & caput simul formantur. *Ibid.n.6.p.417.*
 Si ingens efficit intervallum inter partes viventis, cor, cerebrum, & reliquæ partes non possent suis muneribus fungi. *G.d.6.*
f.2.n.7.p.433.

CORPUS CORPOREUM.

- Sub qua consideratione Corpus naturale sit subiectum Attributionis Physicæ. *P.d.1.f.1.n.5.p.202.*
 Aliquid esse corporeum, dupliciter intelligitur. *P.d.11.f.4.n.2.*
p.242.
 Corpus in duobus locis positum, an distaret à se. *P.d.15.f.4.n.3.*
p.349.
 Corpus alio translatum non necessario fere secum omnia sua acceditia. *P.d.35.f.7.n.3.p.357.*
 Corpus in duobus locis est virtualiter duplex. *Ibid.f.5.num.5.*
p.350.
 Homo in duobus locis, posset vivere in uno, in altero mori, *Ibid.f.6.n.8.p.351.*
 Corpus in hoc si daretur, posset moveri. *P.d.46.f.5.n.4.*
p.392.
 Conceptus Corporis non consistit in eo quod sit res extensa in longum, latum, & profundum. *A.d.7.n.2.p.486.*
 Refellitur sententia statuens conceptum Corporis in dependencia à materia. *A.d.7.f.1.n.2.p.486.*
 Ratio Corporis non consistit in sensibilitate. *Ibid.n.3.p.486.*
 Nec in impenetrabilitate. *Ibid.n.4.p.486.*
 Impugnatur sententia statuens Corpus in divisibilitate integrum. *A.d.7.f.2.n.3.p.487.*

- Corpus Physicum, & Mathematicum. *A.d.7.f.4.n.1.p.489.*
 Aliud est esse Corpus, aliud esse corporeum. *Ibid.n.2.p.489.*
 In quo consistat ratio Corporis prout distinguitur à spiritu. *Ibid.n.4.p.489.*
 Imperfetto Corporis optimè explicatur per dependentiam à quantitatè. *A.d.7.f.5.n.7.p.490.*
 Potest res Corporea subjectari in re spirituali. *A.d.13.f.5.n.6.*
p.513.

CORPUS SIMPLEX.

- Quid sit Corpus Simplex, & an sit possibile. *C.d.3.f.1.0.1 & 4.*
p.404.
 Possetne hujusmodi Corpus nutriti, aut sentire, *Ibid.f.2.n.1 & 2.*
p.405.
 Corpus simplex non posset esse intellectum. *Ibid.n.5 & 6.p.405.*
 Et simpliciter imperfectius anima rationali. *Ibid.n.5.p.405.*
 Tanta potest esse varietas in Corporibus simplicibus, quanta in compositis. *Ibid.n.4.p.405.*
 Corpus simplex haberet in se identificatas perfectiones matris & formæ. *Ibid.0.7 & 9.p.405.*
 Posset habere quantitatem. *G.d.3.f.2.n.8.p.406.*
 Posset producere, non accidentia tantum, sed formas etiam aliquas substanciales. *Ibid.n.9.p.406.*
 Quo sensu Corpus simplex sit materiale. *Ibid.n.11.p.406.*
 Calum & Corpus simplex. *C.d.3.f.3.n.3 & 4.p.406.*

CORRUPTIO.

- Res incorruptibles Physicæ, & Metaphysicæ. *L.d.49.f.1.n.7.*
& 8.p.191.
 Corruptione optimi pessima. *L.d.18.f.6.n.7.p.85.*
 Corruptione non intenditur per se. *P.d.3.f.1.n.2.p.210.*
G.d.4.f.2.n.5.p.425.
 Corruptione causalis & formalis. *G.d.4.f.1.n.1.p.424.*
 Corruptione formalis non est actio positiva, sed negatio connotans rem exitisse. *Ibid.n.2.p.424.*
 Res primò solum instante quo desinit, dicitur corrupti. *Ibid.*
p.3.p.424.
 Corruptione sumitur tripliciter. *Ibid.n.4.p.424.*
 Generatio unius est corruptio alterius. *G.d.4.f.2.n.1.p.425.*
 Quid requiratur ut res dicatur corruptibilis. *Ibid.n.3.p.425.*
 Res omnis creata est corruptibilis ab intrinseco passiva, non active. *Ibid.n.4.p.425.*
 Accidentium quorundam corruptio per se intenditur à natura. *Ibid.n.5.p.425.*
 Homo est corruptibilis ab intrinseco. *G.d.4.f.3.n.3.p.425.*
 Corruptus primis substancialis, corruptuntur secundæ. *M.d.5.*
f.2.n.5.p.582.

C R E A T I O.

- Qualis dependentia à subiecto impedita Creationem. *P.d.13.*
f.3.n.4.p.257.
 Potest creatura elevari ad creandum. *P.d.27.f.7.n.4.p.316.*
 Plato, & Aristoteles negabant creationem esse possibilem. *P.*
d.41.f.1.p.371.
 Creatio varie sumitur. *P.d.41.f.2.n.1.p.372.*
 Definitio Creationis propriæ sumptuæ. *Ibid.p.372.*
 Explicatio particulæ ex nihilo in definitione Creationis. *Ibid.*
n.2. & seq.p.172.
 Creatio quomodo differat à generatione. *Ibid.n.4.p.372.*
 Creatio est rerum substantiarum. *Ibid.p.372.*
 Potest res eadem divinitus simul generari & creari per diversas actiones totales. *Ibid.n.6.p.372.*
 Eadem actio non potest esse creatio & generatio. *Ibid.n.8.*
p.372.
 Res natura sua generabiles, si creantur, produci debent per creationem distinctam. *P.d.41.f.3.n.3.p.373.*

- Quis sit effectus primarius Creationis. *Ibid.n.6.p.171.*
 Creatio non consistit in volitione Divinâ. *P.d.41.f.4.n.1.p.373.*
 Creatio habet subiectum adhæsionis, non sustentationis. *P.d.41.*
f.5.n.1.p.375.
 Quomodo Creatio sit accidentis. *Ibid.n.3.p.375.*
 Antiquorum errores circa mundi creationem. *P.d.41.f.6.n.2.*
p.375.

- Potentia naturaliter creandi competit soli Deo. *P.d.51.f.6.n.4.*
p.375.
 Quo sensu Creatio respiciat ens ut ens. *Ibid.n.6.p.375.*
 Variae rationes cur creatura nequeat naturaliter creare. *Ibid.*
n.5. & seq.p.375.
 Eductio nequeat creari, nec creatio educi. *Ibid.f.8.n.4.p.377.*
 Creatio per aliam Creationem produci non potest. *Ibid.n.5.*
p.377.
 Ex nihilo nihil fit, non est propositio æternæ veritatis. *P.d.41.*
f.1.n.5.p.371.

C R E A T U R A.

- Creatura, quo à Deo proprius absunt, sed perfectiores. *L.d.13.f.*
n.1.p.65.
 Creatura nihil habuerunt positivum ab æterno. *L.d.18.f.4.n.1.*
& seq.p.83.

Res

INDEX RERUM:

- Res creatae omnes possunt perire quoad esse Physicum, non quoad esse Metaphysicum. L.d.25.f.1.n.11.p.12.
- Coaceptus creaturæ, quā talis, est dependere à creatore. P.d.28.f.2.n.4.p.318.
- Creaturæ, ut entia, ita sunt agentia per participationem. *ibid.* n.5.p.318.
- Nulla creatura potest esse, & nullibi, aut nunquam esse. P.d.33.f.5.& 6.p.338.
- Creatura permanens potuit esse ab æterno. P.d.39.f.1.n.4.p.362.
- Creaturæ possibiles, quas Deus cognoscit, sunt simpliciter infinita. P.d.46.f.3.n.1.& seq.p.390.
- Dari nequit creatura perfectissima. P.d.46.f.7.& 8.p.395.
- Nec etiam est possibilis creatura imperfectissima. P.d.46.f.8.n.2.p.395.
- Vis producendi, fermè omnia communicari divinitus potest creaturæ. A.d.20.f.4.n.5.p.337.
- CURVITAS.** Curvitas quid sit. P.d.34.f.3.n.5.p.343.
- Est essentialis ordo ad spatiū, non ad subiectum. *ibid.* n.343.
- D.**
- DEFINITIO.**
- Definitio formalis & objectiva. I.d.4.f.1.n.1.p.12.
- Definitionis Definitio. *ibid.* n.2.p.12.
- Definitio alia essentialis, alia accidentalis, seu descriptio. *ibid.* n.3.p.12.
- Essentialis, alia Physica, alia Metaphysica. *ibid.* p.12.
- Ad bonam Definitionem quorū sint requirata. *ibid.* n.5.p.12.
- Quomodo argumentandum sit à Definitione. *ibid.* n.6.p.12.
- Quomodo Definitione con verti debet cum definito. L.d.5.f.4.n.4.p.42.
- Definitione est objectum Attributionis Logicæ. L.d.7.f.4.n.2.p.47.
- Est præcipuum sciendi instrumentum. *ibid.* p.47.
- Definitione objectiva est prima radix in essendo, formalis in cognoscendo. *ibid.* n.3.p.48.
- Definitione perfectius explicat essentiam rei, quād divisio. *ibid.* n.4.p.48.
- Definitione ad conclusionem refertur tanquam ad effectum. *ibid.* n.9.p.48.
- Definitione ad centrum Logicæ. *ibid.* n.10.p.48.
- Tota definitione nec ingreditur demonstrationem *Quia*, nec *Propter quid*. L.d.7.f.1.n.3.p.49.
- Definitione, ut est explicativa essentia, est perfectior suprà ut est illativa conclusionis. *ibid.* n.5.p.47.
- Sola Definitione judicativa est perfecta Definitione. L.d.43.f.1.n.2.p.163.
- Definitione objectiva reperitur in simplici apprehensione. L.d.43.f.1.n.2.p.163.
- DEMONSTRATIO.**
- Logica per se agit de Demonstratione. L.d.7.f.1.n.12.p.46.
- In Demonstrationibus maxima est varietas. L.d.7.f.3.n.5.p.47.
- Quomodo per Demonstrationem acquiri possit Logica, cum ipsa doceat confectionem Demonstrationis. L.d.9.f.1.n.7.p.55.
- Demonstratio quid sit. L.d.48.f.1.n.2.p.187.
- Divisio illius in *Quia*, & *Propter quid*. *ibid.* n.4.p.187.
- Demonstratio potissima. L.d.48.f.1.n.9.p.188.
- Demonstratio *Quia*, seu, à posteriori, est vera scientia. *ibid.* n.5.p.188.
- Demonstratio *Propter quid* est duplex. *ibid.* n.9.p.188.
- Requiruntur duo iudicia prævia ad Demonstrationem. L.d.48.f.2.n.1.p.188.
- Triā præcognitā. *ibid.* n.2.p.188.
- Quæ sint ad Demonstrationem præcognoscenda. *ibid.* n.3.& 6.p.188.
- Perfectissima Demonstratio dicitur, quæ pro medio habet Definitionem subjecti. L.d.48.f.3.n.1.p.189.
- Non omnis circulus in Demonstratione est virtiosus. *ibid.* n.3.& 4.p.189.
- Demonstratio non constat semper propositionibus, vel quoad se; vel quoad nos immediatis actu & formaliter. L.d.48.f.4.n.6.p.190.
- DENOMINATIO.**
- Denominatio est duplex: intrinseca, & extrinseca. L.d.14.f.1.n.1.& 2.p.70.
- Denominatio extrinseca non est ens rationis. L.d.4.f.2.n.2.p.38.& L.d.14.f.1.n.6.p.71.
- Intrinseca denominatio est etiam duplex: per formam, & identitatem. E.d.14.f.1.n.1.p.70.
- Nulla distantia loci aut temporis impedit determinationes extrinsecas. *ibid.* n.2.p.70.
- Quando intellectus se cognoscit, est simul intrinseca denominatio, & intrinseca. *ibid.* n.1.p.70.
- Ut forma aliqua denominet, non est necesse ut subiecto semper inhæreat, aut singulare inhære. *ibid.* n.4.p.70.
- Denominativorum definitio. L.d.39.f.2.n.1.p.149.
- Quædam ad denominativorum conceptum requisita. *ibid.* n.2.p.149.
- Nomen denominans debet importari in concreto, non in abstracto. *ibid.* n.3.p.149.
- Denominatio dextri & sinistri est duplex. *ibid.* n.5.& 6.p.149.
- Non est necessarium ut quidquid dar denominationem alteri, eandem habeat in se. L.d.44.f.2.n.10.p.168.
- Denominatio quædam non requirunt, ut tota forma dans de nominatioem simul existat. L.d.46.f.1.n.8.p.177.
- DENS.**
- Dentes vivunt. A.d.2.f.2.n.3.p.469.
- Dentes sunt ejusdem temperamenti cum ossibus. *ibid.* n.4.p.469.
- Dentes nutritur. *ibid.* n.5.p.469.
- Ratio cur dentes decidunt in senibus. *ibid.* n.7.p.469.
- Dentes tota vitâ crescunt. *ibid.* n.8.p.469.
- Animal cornigerum non est utrumque plenè dentatum, *ibid.* n.9.p.469.
- DENSUM.**
- Densum quid sit. G.d.11.f.1.n.1.p.472.
- DEPENDENTIA.**
- Datur inter quasdam res creatas exigentia sui invicem quoad connaturalem existendi modum. P.d.5.f.1.n.4.& 5.p.214.
- Datur etiā inter quasdam Dependentia essentialis, tam quoad possibiliter, quam actualem existentiam. *ibid.* n.6.& 7.p.214.
- Dependentia & Independentia triplex. P.d.20.f.2.n.3.p.285.
- Datur dependentia à posteriori, *ibid.* n.4.p.285.
- Omnis dependentia non tollit prioritatem naturæ. *ibid.* n.8.p.286.
- DESIDERIUM.**
- Desiderium est de bono absente. P.d.8.f.1.n.4.p.226.
- DESTRUI.**
- Destruī dicit successionem, seu, aliquid non esse quod fuit. P.d.33.f.6.n.3.p.339.
- Destruītis nobis, destruuntur ea quæ sunt in nobis. M.d.5.f.2.n.5.p.582.
- DETERMINATIO.**
- Determinatio variis modis sumitur. B.d.31.f.2.n.10.p.331.
- Quid sit determinare quod speciem. *ibid.* n.11.p.331.
- Apèr explicatur Determinatio per propositionem causalem, *ibid.* n.12.p.331.
- Determinatio in actu primo & secundo. P.d.40.f.7.n.5.p.371.
- Causalis, & formalis. *ibid.* p.371.
- DEUS.**
- Deus, est quo majus, aut melius cogitari nihil potest. L.d.22.f.2.n.7.p.95.& P.d.6.f.3.n.5.p.219.
- Deus primum: *Eus* : *Eus* enī. L.d.13.f.1.n.1.p.65.
- Solus Deus est ens necessarium. L.d.18.f.2.n.2.p.81.
- Deus nihil operatur ad extra necessariū. L.d.18.f.4.n.1.p.83.
- Quidquid à Deo factum non est, aut Deus est, aut nihil, *ibid.* n.4.p.83.
- Non potest abstrahi una ratio Dei, communis Deo vero & filio. L.d.40.f.4.n.5.& 7.p.153.
- Deus non est species respectu triū Personarū. L.d.33.f.2.n.2.p.140.
- Cur dicitur Deus prima Veritas in cognoscendo. L.d.44.f.5.n.3.p.169.
- Deus non uitur discursu formalis. L.d.47.f.2.n.1.p.182.
- Deus duobus modis cognoscitur. P.d.3.f.2.n.1.p.210.
- Deus dicit relationem transcendentalē ad creaturas possibiles. P.d.6.f.2.n.2.p.218.
- Deus & creatura non faciunt aliquid intensivè perfectius, quam Deus solus. P.d.11.f.7.n.7.p.246.
- Nihil in Deo esse potest Deo supernaturale. P.d.19.f.2.n.3.p.283.
- Deus nequit esse causa materialis; potest tamen illius defectum supplere. P.d.22.f.1.n.12.p.292.
- Rerum omnium ultimus finis Deus. P.d.29.f.1.n.4.p.295.
- Deus operatur propter finem. P.d.23.f.2.n.6.& 7.p.295.
- In Deo sunt Ideæ rerum. P.d.23.f.4.n.4.p.297.
- Deus est causa universalissima. P.d.24.f.1.n.7.p.298.
- Formalitas entis recte tribuitur peculiariter Deo. P.d.24.f.3.n.6.p.300.
- Deus respectu cuiusque creaturæ est A & Ω. *ibid.* n.8.p.300.
- Quod in navi gubernator, in choro præcentor &c. hoc in minimo Deus. P.d.25.f.3.n.11.p.304.
- Refellitur sententia afferens Deum non concurrere immediatè ad operationes rerum creatarum. P.d.28.f.28.lect.1.p.317.
- Deus & creatura concursa simultaneo ad res creatas concurrunt. P.d.28.f.6.n.8.p.322.

Cur

INDEX RERUM.

- Cur dicitur Deus non operari opera mala, ut bona. P.d.29.
 L.1.n.8.p.323.
- Deus non est causa moralis actus mali. P.d.29.f.3.n.1.p.324.
- Deus respectu peccati habet se solum permisivus. P.d.29.f.5.
 n.3.p.326. & d.31.f.2.n.8.p.351.
- Deus non magis cognoscendo horum discursus, discurrit, quam cognoscendo eorum errores, errat. L.d.47.f.1.n.5.
 p.128.
- Deus est primum liberum. P.d.30.f.1.n.10.p.328.
- Deus est primus motor, non motus. ibidem p.328.
- Deus determinat ad individuationem. P.d.31.f.1.p.329.
- Deus est in spatio imaginarii. P.d.33.f.9.n.3.p.337.
- Quomodo Deus ante mundum conditum fuerit in loco. ibid.
 p.11.p.338.
- Quo sensu dicitur possit Deus durare. P.d.37.f.6.n.6.p.357.
- In infinito in essentia est solus Deus. P.d.46.f.1.n.3.p.389.
- Deus ut auctor naturae, non producit nec conservat quidquam, nisi ad exigentiam causarum secundarum. G.d.96.f.1.p.4.
 p.441. & A.d.8.f.3.n.2.p.493.
- Deus continet eminentes perfectiones omnium creaturarum. G.d.10.f.2.n.5.p.444.
- Deus punit circa premias ultra condignum. G.d.10.f.7.n.6.
 p.449.
- Quid sit, Deum esse *suum esse*. M.d.5.f.2.n.2.p.582.
- Quid velint Patres, cum dicunt Deum esse *ipsum esse*. ibid.
 num.3.
- Demonstratur dari Deum. M.d.12.f.1.p.619.
- Vera causa cur Athei Deum ex creaturis non cognoscant. ibid.
 n.5.p.619.
- Ex rerum omnium & nationum consensu ostenditur dari
 Deum. ibid.9.6.p.620.
- Poenas apud antiquos iis inflicte qui Deum negabant. ibidem
 p.620.
- Institutum omnibus à natura est, Deum esse. ibid. n.8.p.620.
- Dogma Atheorum, nullum scilicet esse *Numen*, homines in bel-
 las transmutari. ibid. n.9.p.620.
- Dei notitia duobus modis homines à vitiis deterretur. ibid. n.10.
 p.620.
- Ex miraculis supra naturam probatur existentia Numinis. ibid.
 n.13.p.620.
- Ratio Metaphysica ad probandum, Deum existere. Ibid. n.15.
 p.620.
- Perfectiones divinas admirari satius est, quam curiosius inqui-
 re. M.d.12.f.2.n.1.p.621.
- Quo quis scrutando altius se in Perfectiones Dei immergit, eo
 magis latet. ibid. n.2.p.621.
- Lege olim cautum fuit, ne quis quereret quid esset Deus.
 ibid. n.2.p.621.
- Antiqui silentie sacrificio Dei excellentias praedicabant. ibid.
 p.621.
- Quædam Dei perfectiones, vel ipsa natura duce, indagari
 possunt. ibid. n.3.p.621.
- Non nullarum Dei perfectionum brevis narratio. ibid. n.4.
 p.621.
- Deus est totus oculus, totus manus, totus pes, ibidem. p.621.
- Omnia ad Deum referenda. ibid. n.621.
- Vide Causa prima.
- DEI CONCURSUS,
- Refutantur varijs modi explicandi concursum Dei in actu pri-
 mo. P.d.28.f.5.p.320.
- Deus ad concurrendum cum omnibus causis est paratus. ibid.
 f.6.n.1.p.321.
- Determinatur hic & nunc à causis secundis. ibid. p.321.
- Deus ut auctor naturae, tenetur generalem concursum rebus
 omnibus offere. ibid. n.2.p.322.
- Concursus Dei generalis maximum est naturæ bonum. P.d.28.
 f.6.n.2.p.321.
- Deus ut causa universalis respicit *Ens* ut *Ens*. P.d.24.f.3.n.7.
 p.300.
- Qua voluntate Deus suum concursum applicet. P.d.28.f.6.
 n.3.p.322.
- Hæc voluntas est partim efficax, partim inefficax, ibid. n.7.p.322.
- Concursus Dei est prior subsistendi conseqentia concursu
 creaturæ. ibid. n.8.p.322.
- Concurrit Deus non immediate tantum virtutis, sed etiam
 suppositi. P.d.28.f.3.n.8.p.319.
- Deus ad actus quosdam non tam præbet, quam non denegat
 concursum. P.d.29.f.1.n.5.p.323.
- Dicinè possit Deus causa Physica actus pravi. ibid. f.3.4.& 5.
 p.324.
- Solus Deus potest creare ut causa principalis. P.d.41.f.6.& 7.
 p.376.
- DIALECTICA.
- Sicut sol inter septem planetas, ita Dialectica inter septem artes
 liberales. L.d.1.f.1.n.3.p.28.
- Dialectica est scientiarum clavis. L.d.1.f.1.n.4.p.28.
- Est ars artium. L.d.5.f.1.n.4.p.39.
- Ex Dialectica spinis scientiarum omnium rotæ nascuntur. L.
 d.26.n.4.p.111.
- Vide LOGICA.
- D I F F E R E N T I A.
- Conceptus Differentia quæ talis, est facere rem ab aliis diver-
 lam. L.d.19.f.2.n.2.p.89.
- Differentia quo modo constitutæ Definitionem. ibid. n.3.p.90.
- Differentia in Metaphysicis habet se sicut forma in Physicis. L.
 d.25.f.1.n.4.p.108.
- Quid sit duo differre essentialiter. L.d.28.f.2.n.3.p.117.
- In quo sit Differentia tertium prædicabile. L.d.36.f.1.n.2.
 p.143.
- Dividitur Differentia in levitatem, & extrahentem. ibid. n.4.
 p.143.
- Differentia respectu generis, quod dividit, non est universale.
 acc de eo prædicatur essentialiter. L.d.36.f.2.n.1.p.143.
- Nec etiam est universale respectu speciei, sed respectu indivi-
 duorum. ibid. n.3.8.p.143.
- Differentia ultima non includit formaliter Genus aut differen-
 tiam subalternam. L.d.36.f.3.n.2.p.144.
- Differentia subalterna & infima non differunt specie. L.d.36.
 f.5.n.1.p.145.
- Differentia ultima componitur aliquando ex duabus, aut pluri-
 bus Differentiis inadæquatis. ibid. n.4.p.145.
- Quid sit res differre specie Logice, quid Physice. A.d.5.f.3.n.21.
 p.478.
- Cur Differentia individualis vocetur materialis, & accidentalis.
 A.d.5.f.3.n.9.p.479. & M.d.2.f.3.n.6.p.578.
- D I G I T U S.
- Digitus vivus & mortuus sunt æquivocè digitii. A.d.1.f.2.
 n.11.p.467.
- D I M I N U T I O.
- Diminutio proprietas termini. L.d.3.f.3.n.4.p.111.
- Quid sit Diminutio Physica. G.d.5.f.1.n.1.p.427.
- Quomodo differat Abmentatione. ibid. n.2.p.427.
- Quo sensu Diminutio sit ad minorem substantiam. ibid. p.427.
- Ia senibus & pueris datur simul Diminutio & Augmentatio.
 ibid. n.3.p.427.
- Diminutio quomodo differat à Corruptione. ibid. p.427.
- D I R E C T I O.
- Directio duplex. L.d.8.f.2.n.5.p.52.
- Quomodo possit dari Directio de objecto necessario. L.d.10.
 f.4.n.6.p.58.
- D I S C U R S U S.
- Discursus, tercia mentis operatio, quomodo differat à secunda.
 L.d.6.f.1.n.3.p.43.
- Proponitur sententia afferens Discursum includere Præmissas,
 & Conclusionem. L.d.47.f.1.n.2.p.181.
- Discursus essentialiter supponit duos actus judicij, vel unum vir-
 tualiter duplicum. ibid. n.3.p.181.
- Consilium tamen in sola Conclusione. ibid. n.4.p.181.
- Dari potest in nobis unus actus repræsentans totum sylogis-
 tum objectivum. L.d.47.f.3.n.6.p.182.
- Discursus virtualis non repugnat Deo. ibid. n.5.p.182.
- D I S P O S I T I O.
- Dispositiones non sunt de essentia compoſiti. P.d.14.f.2.n.1.
 p.262.
- Possintur dispositiones esse in uno subiecto, & forma in alio.
 P.d.15.f.2.n.12.p.272.
- Dispositionis moralis & Physica. ibid. p.272.
- Ultima dispositio prærequisita ad formam, à quo producatur.
 P.d.21.f.2.n.3.p.288.
- Exdem numero dispositiones deserviunt diversis formis. P.d.31.
 f.1.n.13.p.330.
- Quæ sit ultima dispositio ad formam viventis. G.d.5.f.3.n.5.
 p.429.
- Forma, viæ corruptionis conservari potest cum valde tenuibus
 dispositiōibus. ibid. n.6.p.429.
- In calo aliquo particuli potest forma persistere sine ullis di-
 positionibus. ibid. n.8.p.429.
- Dispositiones ad separationem tendentes, quomodo sint animæ
 violentæ. A.d.11.f.4.n.11.p.504.
- D I S T I N C T I O.
- Distinctio claritatem, confusio tenebras parit. L.d.19.p.89.
- Res positivæ non distinguuntur per Relationem in superaddi-
 tam. L.d.19.f.1.n.3.p.89.
- Refellitur opinio distinctionem statuens in negatione. ibid.
 n.4.p.89.
- Res positivæ seipsis, negationes negationibus distinguuntur. L.
 d.19.f.1.& 2.0.1.p.89.
- Res per negationem identitatis non maximè distant ab identi-
 tate. L.d.19.f.3.n.2.p.91.
- Distinctio triplex: realis, & rationis. L.d.20.f.1.n.1.& 2.p.92.
 Due

INDEX RERUM.

Duo entia rationis distinguuntur realiter. L.d.23.5.1.n.1.p.93.
Sex signa distinctionis realis. L.d.20.5.2.per totam p.92.
Distinctionis modalis. L.d.21.5.1.n.1.p.93.
Plus distinguatur modus a re, quam una res ab alia. ibid.5.2.p.93.
Aliud est distinguiri, aliud separari. L.d.21.5.2.n.5.p.93.
Distinctionis dicitur major materialiter, & formaliter. ibid.5.3.p.93.

Per id res qualibet ab aliâ distinguuntur, per quod in suo esse constitutur. ibid.5.6.p.94.

Distinctionis includens ab inclusu. L.d.22.5.1.n.5.p.94.

Distinctionis formalis, seu ex natura rei. L.d.22.5.2.p.95, & d.28.

p.116.

Distinctionis Rationis quod modis sumatur. L.d.23.5.1.n.1.p.96.

Distinctionis Rationis ratiocinantis, & ratiocinatae. ibid.5.2.p.97.

& 8 p.98.

Distinctionis Rationis ratiocinatae est quadraplex; L.d.23.5.2.n.1.

p.97.

Prima, inter duos conceptus objectivos. ibid.5.6.

Secunda, tertia, & quarta. ibid.5.2.3, & 4.p.97.

Dantur in creatis Præcisions objectivæ. L.d.24.per totam p.97.

Probantur ex Aristotle & S.Thomae. ibid.5.2.3, & 5.p.98.

Distinctionis rationis non est ens rationis. L.d.23.5.1.p.98.

Quid sit distinguere in actu signato, & in actu exercito. ibid.

5.7.p.111.

Non est idem esse indistinguibile, & esse indivisibile. P.d.4.1.

L.d.2.0.4.0.p.279.

Vide Præcisions.

DIVERSA.

Ut aliqua sine primo diversa, requiruntur in nullo convenienter, in quo non differant. L.d.23.5.1.n.5.p.141.

DIVISIO.

Quid sit. L.d.4.5.2.n.1.p.121.

Divisio potestralis. ibid.5.2.p.121.

Divisio actualis, Essentialis, & Integralis. ibid.5.3.p.121.

Divisio Accidentalis quæ, & quotuplex. ibid.5.4.p.121.

Leges bona Divisionis. ibid.5.5.p.121.

Modi argumentandi à Divisione. ibid.5.6.p.121.

Aristoteles ordinat Divisionem ad Definitionem. L.d.7.4.5.n.41

p.48.

Divisio Essentialium non est semper Divisio Essentialis. L.d.

27.5.2.n.1.p.115.

Divisio Apprehensione distinguuntur à Definitione apprehensiva. L.d.23.5.2.n.2.p.164.

Divisio partes actuales non est diversus modus sciendi à Definitione. ibid.5.3.p.164.

DOCTOR ANGELICUS vide S.Thomas.

DOCTOR SUBTILIS vide Scotus.

P. FRATER Ld. à DOLAS.

Ait Deus non concordere immediate ad actiones creaturarum.

P.d.28.1.5.3.p.37.

Hæc sententia late intelligitur. ibid.5.1.2.8.c.3.p.317.

Centuria Theologorum de cælum sententia. ibid.5.1.14.p.317.

Affert pæterea à finitum esse in Concilio Tridentino Deum

non concordare immediate ad actum peccati. P.d.29.5.1.n.1.

p.323.

Refellitur hæc sententia ex ipso Concilio. ibid.2.7.p.323.

Cum dicatur Deus non operari mala opera ita ut bona. ibid.

n.8.p.323.

Propositio quedam P.Soraj immixta à P.Dola reprehenditur.

ibid.5.9.p.323.

P.Dola suo se refellit argumento. ibid.5.2.p.323.

DOLO.

Sitne dolor animali violentus. P.d.16.5.2.n.5.p.224.

DOMINIUM.

Supremi Domini prerogativa. P.d.11.5.5.n.10.p.244.

Idem non potest esse Dominus respectu sui. P.d.19.5.1.n.1.

p.283.

DURANDUS.

Refutatur ejus opinio de concordia Dei cum causis secundis. P.

d.23.5.1.8.2.p.317. & d.2.5.1.8.2.p.323.

Theologorum de ea iudicium. P.d.28.5.1.n.4.p.317. & d.29.

5.2.5.1.8.2.p.324.

DURATIO.

Duratio duplicitè sumitur. P.d.33.5.1.1.p.359.

An res uno tantum instanti existens, dici possit durare. ibid.

p.359.

Duratio distinguuntur à re Durante. P.d.38.5.1.n.4.p.359.

Saristi objectionibus contra durationem distinguisti. ibid.5.2.p.360.

Prioritas naturæ non obstat productioni Durationis. ibid.5.8.

& 9.p.360.

Implicat Duratio in divisibilis respectu temporis divisibilis. P.

d.38.5.3.p.361.

Duratio non est necessariò modus. ibid.5.9.p.361.

Potest dari series contigua Duracionum ab æterno ad hunc

usque diem. P.d.39.5.4.n.5.p.364.

Duratio nec intenditur, nec remittitur. G.d.10.5.9.n.7.

p.451.

R.P.Th Comptoni Philosophia.

Quædam exiguo tantum tempore petunt durare. G.d.13.5.3.

n.4.p.462.

Non quo res sunt perfectiores, sed diutius semper durant. ibid.

n.5.p.462.

Nihil existere potest sine omni Duratione. P.d.33.5.6.p.332.

E.

ECCLÉSIA.

Ecclesia est columna & firmamentum veritatis. P.d.12.5.3.n.1.

p.249.

Qui contra Ecclesiam sapit, despiciat. ibid.p.249.

Io Ecclesiam nemo incurit illius. ibid.n.4.p.250.

Portæ inferi non prævalebunt adversus eam. ibid.p.250.

Ubi navis Petri Spiritu sancto impulsâ ferratur, vela submittat

ratio. ibid.n.27.p.250.

Ecclesia Romani mater ac magistra omnium Ecclesiæ. P.

d.12.5.4.n.5.p.251.

Ecclesiæ saeculæ vitæ chariores esse debent. P.d.12.5.6.

n.19.p.254.

ECHO.

Echo quid sit. A.d.14.5.3.n.4.p.516.

Cum ultimæ tantum syllabæ vocis reflexæ subinde audiatur.

ibid.p.516.

Cum Echo audiatur quasi è loco unde vox reflectitur. A.d.16.

5.2.0.2.p.521.

Cum laicus subinde replicetur. ibid.n.7.p.521.

ECLIPSIS.

Eclipsi quid sit. L.d.45.p.163.

Cum in omni novilunio sol non patiatur Eclipsim, nec in plenilunio luna. C.d.2.5.3.n.8.p.403.

Eclipsi Luna totalis est generalis respectu totius mundi, secus

contingit in Eclipsi solis. ibid.n.9.p.403.

Eclipsi solis in morte Christi fuit miraculosa. ibid.p.403.

EFFEKTUS.

Effectus omnis creatus, dum existit, petit essentialiter aliquam

sui causam conservativam. P.d.7.5.5.n.1.p.224.

Idem numero effectus redire nequit naturaliter. P.d.8.5.3.n.6.

p.229.

Nullus effectus, vel divinitus, dependere potest à duplice causa

materiali, vel Formali. P.d.18.5.4.n.1.p.379.

Idem numero effectus, successivè dependere potest naturaliter

a diversis causis efficientibus totalibus, non simili. ibid.n.4.

p.179.

Effectus potest elevari ad producendum secundum suam causam.

P.d.24.5.3.n.8.p.299.

Quidam effectus percutit certas numero causas. P.d.31.5.2.p.1.

p.320.

Effectus non potest alio transferri, etiam divinitus sine actione

sui conservativæ. P.d.31.5.8.0.2.p.352.

Effectus sèpè mutant causas. P.d.10.5.6.n.4.p.369.

Non repugnat effectus per se immediatè dependentes a suis

causis. P.d.40.5.7.0.6.p.371.

ELECTIO.

Electio quid sit. A.d.27.5.1.n.8.p.562.

Vide Fines.

ELEMENTUM.

Elementa non manent formaliter in mixto. P.d.3.5.1.0.17.p.240.

Elementum varie sumitur. G.d.12.5.1.1.n.1.p.457.

Elementum definitio. ibid.p.457.

Elementorum numerus, & situs. ibid.n.2.p.457.

Elementa in suâ sphæra nec gravitant, nec levitant. ibid.n.6.

p.458.

Temperamentum priuorum qualitatum in singulis Elementis.

G.d.12.5.3.n.7.p.460.

Elementa symbola, & dissymbola. G.d.12.5.4.n.2.p.460.

Non datur transitus immediatus inter Elementa dissymbola.

ibid.p.460.

EMANATIO.

Emanatio non censetur propriæ actio. P.d.10.5.5.n.6.p.238.

ENS.

Eos ut Ens quo pacto sit intelligibile. L.d.1.5.1.n.9.p.32.

Eos in anima Ens extra animam. L.d.13.5.2.n.19.p.66.

Eos, quo præstantius, eo plures in se realiter identificatas perfe-

ctiones continet. L.d.24.5.5.n.2.p.101.

Eos per accidens definitio non potest. L.d.33.5.2.0.6.p.134.

Unus conceptus objectivus abstrahi potest ab omni Ente reali.

L.d.40.5.1.0.2.p.101.

Eos transcedunt substantiam & accidentem. ibid.n.3.p.150.

Eos abstrahi potest à differentiis; non tamen differentiis ab

Ente. L.d.40.5.2.0.2.p.151.

Alio modo includuntur Eos in suis differentiis, quam animali in

suis. L.d.40.5.3.n.3.p.152.

Ab Ente reali, & rationis, una ratiæ Entis abstrahi nequit. L.d.

40.5.4.0.4.p.153.

Differentiæ Entis, seu Perseverans & inaleans non sunt composita

Metaphysicæ. ibid.n.9.p.153. & 5.6.0.4.p.155.

H. h. h. Ens

INDEX RERUM.

- Ens Analogum est; non univocum. L.d.40. f.5. n.1. p.154.
 Hoc Ens analogia in ipsa etiam ratione Ens abstracta cernitur. ibid. n.2. p.154.
 Ens non sit Analogum per dependentiam. L.d.40. f.7. n.3. p.155.
 Ens non est Analogum tantum respectu rerum genere & specie, sed etiam numero distinctarum. L.d.40. f.8. n.1. p.156.
 Ens conceptum omnium Metaphysicorum est conceptus imperfectissimus. L.d.40. f.8. n.5. p.156.
 Ens reale quid sit. M.d.1. f.1. n.1. p.574.
 Non recte explicatur conceptus Ens per oppositionem cum Chimera. ibid. n.2. p.574.
 Ens habet attributa, non passiones. ibid. n.1. p.574.
 Tres series Entium realium. M.d.11. f.9. n.7. p.610.
- ENS RATIONIS.
- Ens Rationis ad nullam scientiam directe spectat, ad omnes indirecte. L.d.4. f.2. n.6. p.38.
 Idem Ens Rationis ad duas scientias spectare potest, ibid. n.7. p.38.
 Ens Rationis sumitur tripliciter. L.d.13. f.1. n.5. p.65.
 Ens Rationis stricte sumptum, quid sit. ibid. n.8. p.65.
 Non datur Ens Rationis ante operationem intellectus. L.d.13. f.2. n.3. p.66.
 Negationes & privationes non sunt Entia Rationis. ibid. n.6. p.66.
 Sententia negans dari Ens Rationis. ibid. n.7. p.66.
 Latius pater Ens imaginabile, quam Ens possibile. L.d.13. f.3. n.6. p.67. & d.16. f.2. n.1. p.76.
 Dantur Entia impossibilis. L.d.13. f.4. n.1. p.68.
 Difunduntur objections contra Ens impossibile. ibid. f.5. p.69.
 Requirunt alia unitio ad ens rationis, praeter actum intellectus praedicantem unitum de alio. ibid. f.4. n.7. p.68.
 Quia ratione unitio parium incompensibilium sit Ens rationis. L.d.14. f.3. n.3. & 4. p.72.
 Ens Rationis non consistit in concreto ex cognitione & objecto. L.d.15. f.1. n.4. p.73.
 Torellius est causa efficiens Ens Rationis. L.d.15. f.2. n.2. p.73.
 In eius productione duplex intervenit causalitas intellectus, ibid. n.5. p.74.
 Cognitio per se immediata, non per actionem distinctam efficit Ens Rationis. ibid. n.13. p.74.
 Genius externi nequeunt confidere Ens Rationis. L.d.16. f.1. n.1. p.76.
 Nec etiam voluntas, nec appetitus, nec phantasia sola facit Ens Rationis. ibid. n.2. p.76.
 Per Apprehensionem tam complexam, quam incomplexam fit Ens Rationis. L.d.16. f.3. n.2. p.77.
 Fiamè Chimæra per actum quo quis dubitatur petit an fieri possit. ibid. n.4. p.77.
 Actus judicij asserens Chimæram esse quid fictum, non destruit Chimæram. L.d.16. f.4. n.4. p.78.
 Ens Rationis fieri nequit à Deo: cognoscit tamen illud Deus à nobis factum. L.d.16. f.4. n.3. p.79.
 Angelus quomodo facere possit Ens Rationis. ibid. n.7. p.79.
 Divisio Ens Rationis in Negationem, Privationem, & Relationem. L.d.17. f.2. n.2. p.80.
 Duo Entia Rationis distinguuntur realiter. L.d.23. f.1. n.1. p.96.
 Ens Rationis est tantum Ens metaphoricè. M.d.4. f.1. n.2. p.579.
 Ens Rationis, eo modo quo est Ens, est possibile. ibid. p.579.
- ENSIS.
- Cur subinde ensis crux scindatur, non scisso tibiali. P.d.43. f.2. n.8. p.381.
- ESSENTIA.
- Eadem cuiusque rei est Essentia Physica, & Metaphysica. L.d.32. f.1. n.2. p.94.
 Essentia est primus rei conceptus determinatus. L.d.32. f.1. n.3. p.130.
 Essentia specie diversa non semper exigunt proprietates specie distinctas. C.d.2. f.2. n.3. p.402.
 Essentia nec realiter, nec modaliter distinguitur ab existentia. M.d.5. f.1. n.5. p.581.
 Essentia ponuntur extra causas formaliter per seiphas. ibid. n.8. p.581.
 Actio productiva terminatur immediata ad Essentiam. ibid. n.9. p.581.
 Ex eo quod propositiones sint æternæ veritatis, Homo est animal rationale &c. non probatur essentiam fuisse ab æterno. M.d.5. f.2. n.4. p.582.
 Essentia & Existentia ad se invicem comparantur ut actus & potentia Logica, non Physica. ibid. n.9. p.583.
 Essentia rerum quo sensu sine ingenerabilis, & incorruptibilis. ibid. n.15. p.583.
- EUCHARISTIA.
- Est memoria mirabilium Dei, & miraculorum ejus compendium. P.d.15. f.2. n.10. p.272.
 Mira Recentioris cuiusdam opinio de speciebus Eucharisticis. P.d.12. f.1. n.5. p.247.
- INDEX RERUM.
- Est dogma Ecclesie peracta consecratione, accidentia aliqua panis & vini remanere. P.d.12. f.3. n.2. p.249.
 Nova alia opinio de speciebus Eucharisticis. ibid. f.7. p.244.
 Explicatur illa Patrum locutio, Panis fit corpus Christi. G.d.3. f.6. n.15. p.422.
 Quo sensu producitur corporis Christi in Sacramento dicatur creatio; & destruere panis, annihilatio. G.d.3. f.8. n.6. p.424.
 Ubicatio corporis Christi in Eucharistia, est corpora. A.d.7. f.6. n.8. & 9. p.481.
 Corporis Christi solemnitas primum cœpit Leodij. P.d.12. f.2. n.22. p.248.
- EVIDENTIA.
- Evidentia duplex. L.d.11. f.1. n.4. p.61.
 Est rara avis in terris. L.d.44. f.5. n.7. p.169.
 Evidentia & certitudo aetuum suscipiunt magis & minus. L.d.45. f.6. n.6. p.176.
 Evidentia immediata est perfectissima. L.d.49. f.2. n.9. p.193.
 Voce Evidenter parcè utendum. G.d.11. f.3. n.12. p.454.
- EXEMPLAR.
- Causa exemplaris cur reducatur ad Efficientem. L.d.12. f.2. n.1. p.63.
 Exemplar quid sit. P.d.23. f.4. n.2. p.296.
 Quænam operantur per exempla. ibid. p.297.
 In operante propriæ per Exemplar quatuor spectantur. ibid. n.3. p.297.
 Cognitio est Exemplar formale: res repræsentata Objectivum. ibid. n.5. p.297.
- EXPERIENTIA.
- Existentia quid sit. L.d.15. f.1. n.8. p.73.
 Existencia est ultimus actus Ens. L.d.26. f.1. n.10. p.112.
 Nihil existere potest nisi singulare. L.d.28. f.2. n.2. p.197.
 Existencia est conditio essentialem requisita ad agendum. P.d.18. f.3. p.378.
 Existencia causalis, & formalis. M.d.5. f.1. n.2. p.580.
 Existencia nullo modo distinguitur ab essentia. ibid. n.5. p.581.
 Destruenda Existencia, semper una destruitur Essentia. M.d.5. f.2. n.6. p.582.
 Existencia possibilis est Essentia possibilis, & è contra. ibid. n.14. p.583.
- EXISTENTIA.
- Existentia rerum omnium magistra. L.d.1. f.1. n.7. p.29.
 Experimentum fallax. ibid. n.9. p.29.
 Res sensibus subiectæ, optimè Existentiis deciduntur. G.d.11. f.3. n.1. p.453.
 Per existentias sapientia non aliud experientur homines, quam se fuisse deceptos. G.d.14. f.2. n.3. p.463.
 Quando ex utraque parte sunt Existentiæ, sunt ex aeternis ibid. p.463.
 Ubi Existentiæ Existentiis opponuntur, item decidat ratio. ibid. n.4. p.463.
 Varia Experimentorum genera recensentur. P.d.36. f.1. p.353.
- EXTENSIO.
- Res quævis naturaliter certos habet terminos extensionis. G.d.11. f.4. n.4. p.455.
 Partes rei corporæ extendi possunt, puncta non possunt. ibid. n.5. p.455.
 Extensio non magis arguit incompletionem, quam intentio. A.d.7. f.2. n.4. p.487.
 Extensio sola partium quoad locum non facit molem. ibid. n.6. p.487.
- F.
- FACULTAS.
- Facultas sumitur dupliciter. L.d.9. f.2. n.9. p.55.
 Sitne Logica Facultas. ibid. p.55.
- FALSITAS
- vide VERITAS.
- FATUM.
- Fatum vox est sapientibus suspecta. P.d.31. f.3. n.5. p.372.
 Hac vox uti non expedire. ibid. n.4. p.372.
 Quid per Fatum intelligent Orthodoxi. ibid. n.6. p.372.
 Fatum formale, & objectivum. ibid. n.7. p.372.
- FIDES.
- Fides est regula veri. L.d.24. f.4. n.1. p.100.
 Fidei natura declaratur. L.d.50. f.1. p.195.
 Quomodo differat ab opinione. ibid. n.3. p.195.
 Certitudo Fidei merienda est penes auctoritatem dicentis. ibid. n.4. p.195.
 Stat Fides in eodem intellectu de eodem objecto cum scientia & opinione. L.d.50. f.2. n.9. p.196.
 Idem actus potest esse Fidei & scientiæ. L.d.50. f.4. p.198.
 Fides quomodo sit argumentum rerum non apparentium. L.d.50. f.3. n.3. p.197.
 Actus Fidei est actus pro priæ viatoris. ibid. n.7. p.198.
 Omnis

INDEX RERUM

- Omnis actus Fidei non excludit a se claritatem. L.d.50.s.4.
n.6.p.199.
- Multa proponuntur credenda; quia lumine naturae innotescunt.
L.d.50.s.2.n.11.p.197.
- Fides est doctrina perfectio. P.d.12.s.3.n.1.p.249.
- Sileat Philosophia, ubi loquitur Fides. ibid.u.17.p.250.
- F I E R I.**
- Quid sit esse rem in Fieri, & in factu esse. P.d.2.s.3.n.1.p.203.
- La iis quae producentur successivè, prius est fieri quam factum
esse; secus in iis quae producentur instantaneè. Gid.5.s.2.n.21.
p.428.
- F I G U R A:**
- Resurantur tres sententiae circa rationem Figure. P.d.17.s.2.
n.1. & seq. p.276.
- In quo consistat vera ratio Figure. ibid.n.6.p.276.
- F I L I U S.**
- Filius in Divinis non est aliud a Patre, sed aliud. P.d.18.s.1.n.21.
p.277.
- Filius naturalis in quo differat ab adoptivo. G.d.2.s.1.n.3.p.414.
- Filius in Divinis est Patri ipsius, non ipsius. L.d.19.
s.1.n.5.p.199.
- F I N I S.**
- Quid sit Finis. P.d.23.s.1.n.6.p.294.
- Idem eodem actu potest amari ut Finis, & ut medium. ibid. n.294.
- Finis Quis, & Cui utique unum suum integrum constituit.
ibid. n.2.p.295.
- Finis Qui, & Quod. ibid.n.3.p.295.
- Finis telleptra unius; potest esse medium respectu alterius. ibid.
n.4.p.295.
- Recursum omnium ultimus finis Deus. ibid.p.295.
- Bruta, pueri, & amatores, non agunt propter Finem. P.d.23.s.2.
n.1 p.295.
- Multo minus agentia inanimata. ibid.n.1.p.295.
- Quo pacto cognitio spectet ad rationem Finis. P.d.23.s.3.n.1.
p.295. & A.d.27.s.1.n.2.p.562.
- Finis est tantum causa intentionalis. P.d.23.s.3.n.3.p.296.
- In quo consistat causalitas Finis. ibid.n.4.p.296.
- Possunt duo Fines aequali & totales concurrere ad eundem
effectum. A.d.27.s.1.n.3.p.562.
- Quid sit esse Finem aequalitatem. ibid.n.4.p.562.
- Latentia Fina & Electio mediorum non sunt duo actus distincti.
ibid. n.7.p.562.
- Cessare finis cessat res quomodo intelligendum. P.d.10.s.2.n.6.
p.235.
- F O E N U M:**
- Cum Foenum ira in calore incenditur, ut ignefcat, ignis produc-
tio refundenda est in causam aliquam universalis. G.d.10.
s.4.n.6.p.147.
- F O R M A:**
- Forma Physica dat speciem in naturalibus, ut artificialis forma
in artefactis. L.d.2.s.1.n.11.p.31.
- Aliud est, esse Formam extrinsecam subiecto, aliud concreto.
L.d.14.s.1.n.5.p.72.
- Formae possibles non erant ab aeterno secundum aliquid intrin-
secum. L.d.18.s.4.n.1.p.83.
- Formae quædam sunt indifferentes ad diversa specie subiecta. P.
d.4.s.1.n.5.p.212.
- Ratio formæ consistit in eo, quid denominated est alteri,
enī aliquo modo unitur. P.d.4.s.2.n.1.p.213.
- Formæ semel destructæ, non possunt naturaliter reproduci. P.
d.8.s.3.p.229.
- Variae conceptiones Formæ. P.d.11.p.38.
- Duæ opiniones negantes Formam substantialem. P.d.11.s.1.
n.1. & 2.p.238.
- Probatur dari Formas substantiales. ibid.n.8.p.339.
- Forma non est tota quidditas compositi. P.d.11.s.2.n.1.p.394.
- Non est adæquata radix omnium operationum. ibid.n.2.p.239.
- Variae sententiae de pluralitate Formarum substantiarum in eo
dem composito. P.d.11.s.3.p.241.
- Opinio de Forma corporeitatis. ibid.n.6.p.241.
- In eadem materia non possunt naturaliter simul dari duæ Formæ,
non subordinatae, possunt divinitus. ibid.n.8.p.241.
- Implicat dari simul in eadem parte materiae duas formas sub-
ordinatas. ibid.n.12.s.3.p.41.
- Cum duæ Formæ simul existunt in eadem materia, utraque ex-
istit naturaliter quoad modum. P.d.11.s.6.p.244.
- Eadem Forma diversis subiectis dat diversam subordinati-
onem. P.d.14.s.6.n.13.p.267.
- Quomodo Forma materialis pendent divisionibus a materia. P.
d.14.s.9.n.1.p.269.
- Formæ aliquæ essentialiter supponunt effectum suum formalē
inadæquatum. P.d.19.s.5.n.7.p.284.
- Eodem instanti reali quo producitur una Forma, expellitur
alii. P.d.12.s.2.n.4.p.292.
- Omne subiectum aptum ad recipientem Formam, non est sem-
per aptum ad omnem ejus effectum Formalem. P.d.27.s.6.
n.2.p.315.
- R.P.Th. Comptoni Philosophia.
- Formæ materialis produci nequit vi agentium naturalium in
duobus locis discontinuis. P.d.35.s.1.n.4.p.346.
- Due Formæ penetrante, separata a subiecto, non le deliriueantur.
G.d.3.s.1.n.12.p.418.
- Cur formæ substancialis assimilent sibi passum, non accidentia-
les. G.d.7.s.6.n.7.p.438.
- Formæ substancialis nec intenduntur, nec remittuntur. G.d.10.
s.9.p.451.
- Formæ materialis viventium constant partibus heterogeneis?
A.d.4.s.1. & 2.p.473.
- Forma non necessariò tribuit subiecto cui inest, omnem suum
effectum Formalem. A.d.13.s.5.n.5.p.513.
- Formæ plantarum & imperfectorum animalium suorum divisibilis.
A.d.8.s.1.n.1.p.491.
- Forma materialis indivisibilis posset naturaliter mutare suum
effectum suum subiectum. A.d.8.s.3.n.14.p.494.
- Forma materialis potest esse perfectior materia spirituali. A.d.
9.s.2.n.7.p.496.
- Omnes Formæ, excepta anima rationalis, educuntur ex potentia
materiæ. P.d.11.s.7.n.12.p.245.
- Formæ secundum nihil sui præexistentes in materia antequam
educantur. ibid.n.5.p.245.
- Non est improbabile, Formas aliquas substanciales sibi esse con-
trarias. M.d.10.s.2.n.1.p.602.
- F O R M A C A D A V E R I C A:**
- Datur Forma cadaverica. P.d.11.s.4.n.4.p.242.
- Probabile est omnes Formas cadavericas in animalibus esse
ejusdem speciei. ibid.n.7.p.243.
- A qua causa producatur Forma cadaveris. P.d.25.s.6.n.3.
p.306.
- Forma cadaverica est quædam quasi causa formalis universalis,
G.d.1.s.4.p.416.
- Qui determinat ad Formam cadaveris producendam, ibid.n.6.
p.416.
- F O R M I D O:**
- Formido radicalis, & formalis. L.d.50.s.1.n.7. & 8.p.195.
- Formido formalis non est de ratione opinionis, aut fidei huma-
nae; est vero radicalis. ibid.n.9.p.195.
- F O R T U N A:**
- Fortuna quid sit. P.d.3.s.3.n.2.p.331.
- Ad eventus Fortuitos duo requiruntur. ibid.n.3.p.322.
- Ubi plus intellectus, ibi Fortuna minus. ibid.p.322.
- Quid sit Fortuna apud Gentiles. ibid.n.4.p.322.
- Deo nihil esse potest fortuitum. P.d.31.s.2.n.3.p.322.
- F R I G U S:**
- Frigus congregat tam homogenea, quam heterogenea. G.d.12.
s.2.p.17.
- F U T U R U M:**
- Aliud est, rem esse determinatæ Futuram, & esse Futuram ne-
cessariò. L.d.4.s.1.n.6.p.177.
- Futurum rei qui sit. ibid.n.7.p.177.
- Ut res dici possit Futura, quid requiratur. ibid.n.8.p.177.
- Futuritio rei duplex. A.d.25.s.4.n.14.p.59.
- G**
- G A U D I U M:**
- Gaudium est de bono posse. P.d.8.s.1.n.4.p.226.
- G E N E R A T I O:**
- Generatio est origo viventis a vivente, in similitudinem naturæ.
G.d.2.s.1.n.3.p.214.
- I. quo differat Generatio a Creatione. P.d.2.s.3.n.2.p.205.
- Generatio, prout est mutatio, habet tria principia. ibid.n.3.p.
205.
- Privatio non est de conceptu Generationis præcisè sumptuosa.
ibid.n.8.p.206.
- Productio accidentium non sufficit ad Generationem substancialis.
P.d.14.s.1.n.4.p.295.
- Generatio tribus modis sumitur. G.d.1.s.1.n.1.p.461.
- In quo Generatio differat ab Alteratione. ibid.n.2.p.411.
- Generatio substancialis consistit in productione unionis, non
Formæ. ibid.n.6.p.412.
- Quæ similitudo in natura requiratur ad Generationem viven-
tis. G.d.2.s.1.n.5.p.414.
- Quæ sit causa principalis in Generatione Viventis. G.d.2.s.2.
n.3.p.414.
- Actio Generativa cum dicatur vitalis. G.d.2.s.3.n.3.p.415.
- Generatio non est formaliter corruptio, sed solum concomitan-
ter, vel causaliter. G.d.4.s.1.n.1.p.425.
- Generatio differt specie a nutrizione. G.d.5.s.1.n.7.p.427.
- G E N U S:**
- Generis definitio. L.d.33.s.1.n.1.p.133.
- Genus prædictum per modum per se stantis. ibid.n.2.p.133.
- Quænam ad rationem Generis requirantur. ibid.n.4.p.134.
- Genus in communione non continet in se, sed sub se omnia parti-
cularia genera. L.d.33.s.3.n.1.p.135.
- Genus ut sic, quæratione sit superioris universalis. ibid.n.5.s.1.p.135.
- H h 2
- Pia.

INDEX RERUM.

- Prædicatur Genus immediatè de Individuis tam completis quam incompletis. L.d.33.f.4.n.4.&.5.p.136.
- Genus prædicatur immediatè de Individuis ut Genus, non ut species. L.d.33.f.6.n.2.& seq.p.137.
- Prædicatio Generis de specie tam subalterna, quam iusimia, et incompleta. ibid.n.7.p.137.
- Ad constitutendum Genus requiruntur plura inferiora possibilia, specie diversa. L.d.3.f.8.n.2.p.138.
- Quo sensu dicatur Genus sumi à materia, differentia à Forma ibid. n.5.p.139.
- Similè Genus perfectius differentia. ibid.n.7.p.139.
- Genus non transcedit suas differentias, sicut ens suas. L.d.40. f.3.n.1.p.153.
- GIGAS.
- Gigas & manus, peccata naturæ. P.d.31.f.3.n.9.p.132.
- GLACIES.
- Glacies aliquando frangitur in vase ferreo ad vitandum vacuum. G.d.11.f.3.n.17.p.455.
- Unde proveniat congelatio aquæ. G.d.12.f.3.n.6.p.459.
- Cur glacies aqua supernaturæ. G.d.11.f.6.n.5.& 6.p.457.
- GRADUS.
- Gradus qualitatum non propriè pugnant, sed agentia. P.d.22. f.2.n.9.p.293.
- Quis ordo servetur in expulsione Gradus. G.d.7.f.2.n.8.p.435.
- Quid sit Gradus esse homogeneos, & heterogeneos. G.d.10.1. n.1.p.443.
- Qualitates non operativa intenduntur per gradus homogeneos. G.d.10.f.2.n.6.p.444.
- Qualitates operabiles æquivocè intenduntur similiter per gradus homogeneos. ibid.n.7.p.445.
- Qualitatum operantium univocè Gradus sunt heterogenei. ibid. n.8.p.445.
- Quod hæc qualitates disponant ad formas specie distinctas, non arguit earum Gradus esse heterogeneos. ibid.n.9.p.445.
- Si Gradus operativi univocè essent homogenei possent duo agentia remissa se invicem intendere usque ad summum. G. d.10.f.3.n.1.p.445.
- Qua ratione Gradus uniantur inter se. G.d.10.f.7.n.7.p.450.
- Nulla sequitur superfluitas ex Gradibus heterogeneis. ibid.n.8. p.450.
- Gradus inferiores concurrunt cum superioribus ad varios effectus. ibid.n.9.p.450.
- Quomodo uniantur Gradus intentionis cum subiecto. G.d.10. f.9.n.9.p.451.
- GRATIA.
- Gratia recipitur in substantia animæ immediatè. A.d.13.f.1.n.5. p.509.
- Cur perat Gratia à solo Deo produci. A.d.17.f.4.n.3.p.529.
- Gratia nec cognoscibilitatem, nec amabilitatem habet infinitam. A.d.10.f.4.n.8.p.537.
- GRAVITAS: GRAVITARE.
- Pondus asceri impositum gravitat sine interruptione. G.d.5.f.5. n.3.p.430.
- Refutatur opinio adstruens pondus gravitat per mortulas. ibid. n.5.p.430.
- Cur pondus, si continenter graviter, non citius frangat ascerem, cui incumbit. ibid.n.9.p.431.
- Quid sit Gravitas. G.d.14.f.1.n.2.p.462.
- Est qualitas distincta à substantia. ibid.n.4.p.462.
- Gravitas & levitas distinguuntur specie. ibid.n.6.p.463.
- Gravitates rerum specie distinctarum non distinguuntur specie. ibid.p.463.
- Inequaliter gravia pari velocitate non decidunt. G.d.14.f.2. n.2.p.463.
- Partes rei gravis non agunt sigillatum, sed per modum unius. G.d.14.f.3.n.3.p.464.
- Etiam in vacuo, id quod est gravius, caderet celerius. ibid.n.6. p.464.
- Motus naturalis gravium cur in fine sit velocior. ibid.n.7.p.464.
- GUSTUS.
- Sedes Gustus. A.d.14.f.4.n.3.p.517.
- Distinguitur à tactu. ibid.p.517.
- H.
- HABITUS.
- Habitus acquisitus non dat simpliciter posse, sed solum facile. A.d.29.f.1.n.1.p.566.
- Habitus practicus, ad effectum quem dirigit, non concurrit immediatè, sed solum per actum. L.d.12.f.1.n.7.p.63.
- Remissio habitus non sit per productionem novi habitus remissioris. G.d.9.f.1.n.5.p.441.
- Variae acceptio[n]es habitus. A.d.28.f.1.n.1.& seq.p.564.
- Habitus naturalis quid sit, & quomodo differat à supernaturali. ibid.n.7.p.565.& d.31.f.2.n.3.& 4.p.570.
- Habitus nec in insanatis reperiuntur, nec in brutis, nec in sensibus externis, aut interno. A.d.28.n.4.p.565.
- Satisit quibusdam experientiis præ se ferentibus, habitum in sensibus, & in brutis reperi. ibid.n.6.p.565.
- Habitus à speciebus impressis distincti, non dantur in intellectu. A.d.28.f.2.n.1.p.565.
- Dantur habitus in voluntate. ibid.n.4.p.565.
- Si habitus essent species impressæ in intellectu, sequeretur Beatus habere habitus virtutiosos. ibid.n.6.p.566.
- Sententia statuens facilitationem habitus in modo quodam superaditum. A.d.29.f.2.n.2.p.566.
- Non facilitat habitus producendo actus intentionem. ibid.n.5. p.566.
- Nec etiam facilitat informando solum potentiam, ibid.f.2.n.2. 3.& 4.p.567.
- Habitus concurrit ad actus effectivæ. A.d.29.f.3.n.2.p.568.
- Actus non celerius producuntur cum habitu, quam sine habitu. ibid.n.4.p.568.
- An anima separata operans sine habitu, exerat vires majores. ibid.n.5.p.568.
- Quomodo habitus in suo concursu differat à specie impressa. ibid.n.8.p.568.
- Inclinatio, quæ præviè antecedit actum, est ab habitu in genero cause efficientis. ibid.n.10.p.568.
- Quo sensu dicantur habitus facilitare ad actus similes iis, à quibus producuntur. ibid. & d.31.f.2.n.7.p.571.
- Habitus augentur per additionem novæ partis. A.d.30.f.1.n.2. p.569.
- Ratio cui habitus non sint objective indivisibilis, sicut species visibiles. ibid.n.2. & 5.p.569.
- Acquiritur subinde habitus intensus per unicum actum. A.d. 30.f.2.n.1.p.569.
- Intendi poscent habitus per actus æqualis, immo minoris intentionis. ibid.n.2.p.569.
- Habitus producuntur, ab actibus simul & voluntate, conservantur autem à sola voluntate. ibid.n.5.p.570.
- Postquam quis diu ab actu aliquo cessavit, unde oriatur difficultas in eo rursus eliciendo. ibid.p.570.
- Quomodo habitus conrarij se mutuè expellat. ibid.n.6.p.570.
- Habitus supernaturalis, in quo consistat. A.d.31.f.1.n.1.p.570.
- Habitus supernaturales non intenduntur ab actibus Physicis, sed tantum moraliter. ibid.n.5.p.570.
- Per actus supernaturales non producitur habitus supernaturalis solum facilitans. A.d.31.f.2.n.3.p.571.
- Habitus naturalis facilitare subinde potest ad actus supernaturales. ibid.n.7.p.571.
- A Privatione ad habitu non datur regressus. P.d.8.f.3.n.4.p.229.
- HABITUS prædicamentum.
- Ostenditur in quo consistat. M.d.10.f.3.n.3.p.603.
- HOMO.
- Homo non est idem Physicus puer & senex; sed tantum moraliter. P.d.11.f.1.n.7.p.240.
- Est ex parte tantum corporeus. P.d.11.f.4.n.3.p.242.
- Denominatio hominis non tribuitar alicui parti sigillatum, sed integrum compitum. ibid.n.9.p.243.
- Physica hominis deſtituta. P.d.15.f.1.n.3.p.270.
- Homo in duobus locis constitutus, in quo posset vivere, & mereri, in alio peccare, mori, &c. P.d.35.f.6.n.1. & 8.p.351.
- Homo in duobus locis sibi occurrens, non potest secum penetrari. ibid.n.6.p.351.
- Homo habet in se principium intrinsecum corruptionis. G.d.4. f.3.n.3.p.425.
- Potest homo per pharmaca perpetuè conservari in vivis. G.d. 4.f.4.n.2.p.426.
- Cur nemo ad hoc usque tempus vitam protraherit. ibid.n.5. p.426.
- Justa hominis proportio: & quæ sit statura optima. G.d.5.f.1. n.9.p.428.
- An homo, ubi ad maximum pervenit, possit augeri. G.d.6.f.2. n.12.p.433.
- Homo est objectum attributionis Animastica. A.Proem.n.2. p.465.
- Homo in manu aut pede non est complete visivus substantialiter. A.d.4.f.3.n.8.p.476.
- Homo arbor inversa. G.d.2.f.5.n.5.p.417. & A.d.13.f.4.n.11. p.512.
- HUMIDUM, HUMIDITAS.
- Ad vitam sustentandam requiruntur calor naturalis, & humidum radicale. G.d.4.f.3.n.4.p.425.
- Utrumque per totum corpus diffunditur. ibid.n.5.p.425.
- Cur vocetur humidum radicale. ibid.p.425.
- Color naturalis & humi dum radicale secundum diversas qualitates in se invicem agunt. ibid.n.6.p.426.
- Humiditas est accidentis. G.d.12.f.2.n.4.p.428.
- Humiditas non est tam activa ac calor, & frigus. ibid.n.5.p.425.
- Humiditas in quo consistat. ibid.n.8.p.459.
- Humiditas & siccitas, diversimodè conducunt ad memoriam. A.d.15.f.1.n.5.p.518.

HYEMS.

INDEX RERUM:

HYEMS.

- Stomachus hyeme est calidior. G.d.7.5.10.10. p.437.
Cur cibis calidioribus homines hyeme utantur, frigidioribus
estate. ibid. n.14. p.437.
Unde dicantur lapides hyeme sudare. G.d.12.5.3.16. p.459.
Aqua purealis cur hyeme sit calida, frigidior estate. G.d.7.5.5.
n.7. p.437.

I.

IDE M.

- Duo realiter distincta, nunquam realiter in una essentiam
possunt coalescere. L.d.26.5.10.8. p.112.
Quæ censemur eadem secundum Aristotelem. L.d.29.5.1.10.1.
& 4. p.119.
Idem sub diversa ratione potest sibi esse prius & posterior. L.
d.33.5.3.0.4. p.335.
Idem manens idem est semper aptum facere idem. G.d.5.1.4.
p.430.
Nullum simile est idem. L.d.29.5.1.10.3. p.120.

IGNIS.

- Datur sphæra ignis, lumen contigua. G.d.12.5.1.1.3. p.459.
Ignis in propria sphæra supra ætem non est otiosus. ibid. n.4.
p.458.
Existit etiam ignis in locis subterraneis. ibid. p.458.
Ignis est summè calidus. G.d.12.5.3.1.1. p.459.
Cur extinguatur à sole. G.d.12.5.1.4.1.1. p.460.

IMMORTALITAS.

- Immortalitas triplex, essentialis, naturalis, & gratuita. A.d.10.
1.2. n.1. p.499.
Quo sensu dicant Patres, nullam creaturam esse natura suā im-
mortalem. C.d.1.5.2. n.2. p.397.
Per peccatum ingressa est mortis in mundum non romper mor-
talitas. G.d.4.5.2. n.4. p.425.

IMPENETRABILITAS.

- Varii modis aliqua sunt impenetrabilis. M.d.9.5.2. n.3. p.599.
Ubicationes duas heterogeneæ, & duas Durationes, quo sensu
sunt impenetrabilis. ibid. p.599.
Impenetrabilis, licet explicetur per negationem, est tamen
quid positivum. ibid. n.5. p.599.

IMPULSUS.

- Motus lapidis projecti in ætem sit per impulsum à projicie
impressum. G.d.13.5.1.1.3. p.461.
Impulsus distinguitur realiter à levitate & gravitate. ibid. n.5.
p.451.
Quando ad impulsum requiratur motus localis. G.d.1.3.5.3.
n.1. p.462.
Impulsus plerumque producitur in instanti, per accidens ali-
quando successivè. ibid. n.2. p.462.
Impulsus corrupti successivè. ibid. n.3. p.462.
Impulsus ab extrinseco potest augere motum naturalem. G.
d.14.5.2. n.6. p.463.

INANIMATA.

- Res inanimata quomodo audiant vocem Creatoris. P.d.30.
1.1. n.7. p.327.
Quo sensu Scriptura subinde rebus inanimatis tribuat vitam.
A.d.6.5.1.1.1. p.480.

INCEPTIO & DESITIO.

- Modus incipiendi & definiendi rerum duplex. P.d.37.5.3. n.2.
p.358.
Quid sit incipere & definere extrinsecè. ibid. p.358.
Incipere & definere intrinsecè. ibid. n.4. p.358.
Potest res aliqua simul incipere & definere intrinsecè. ibid.
p.358.
Essentialitez successiva non possunt incipere aut definiere intrin-
secè. G.d.6.5.1.1.1. p.431.

- Res per accidens successiva possunt. ibid. n.3. p.431.

INDIVIDUUM.

- Individuum sumitur complecè & incompletè. L.d.33.5.4. n.3.
p.136.
Individuum ita dicta. L.d.35.5.1.1.1. p.141.
Porphyriana Individui definitio. ibid. n.12. p.141.
Septem Individui proprietates. ibid. p.141.
Essentialis Individui definitio. ibid. n.3. p.141.
Potest ab Individuis abstrahi una ratio Individui. L.d.35.5.1.
n.4. & 6. p.141.
Ratio hæc communis Individui nec est species, nec genus. ibid.
n.11. p.142.
Quid sit Individuum vagum. L.d.35.5.2. n.3. p.142.
Individuum vagum nequit à parte rei existere. ibid. n.4. p.142.
Indeterminatio Individui Vagi se tener ex parte intellectus, non
objecti. ibid. p.142.
Individuum vagum non est ratio communis. ibid. n.5. p.142.
De Individuis dari potest scientia. L.d.49.5.1.1.1. p.191.
Circumstantia non determinant ad Individuationem. P.d.31.
f.1. p.329.
Causa prima determinat ad Individuationem, ibid. a.7. p.329.

R.P.Th. Comptoni Philosophia.

Etiam in actibus liberis.

P.d.5.1.5.2. n.5. p.330.

Modus quo Deus ad Individuationem determinet, ibid. n.7. p.331.

Non sumitur Individuatione à materia signata. M.d.2.5.1.1.1.

p.376.

Nec a loco & tempore. ibid. f.3. n.7. p.378.

Res spirituales quo sensu individuantur seipso. M.d.2.5.2. n.3.

p.377.

INDIVISIBILITAS.

Triplici divisibilitati triplex responder indivisibilitas. P.d.43.

f.2. n.1. p.380.

Potest indivisibilis successivè correspondere rei divisibili. ibid.

n.9 & 10. p.381.

Indivisibilis additum indivisibili, non facit maius. P.d.45.5.4.

n.12. p.388.

Res indivisibilis produci potest in tempore. G.d.6.5.1.1.1. p.432.

Indivisibilitas quoad partes essentiales & integrales. A.d.9.5.2.

n.4. p.496.

Implicat ubicatio indivisibilis respectu spatiij divisibilis. P.d.13.

f.3. n.6. p.239.

INFINITUM.

Infinitum est quod nullo finito tempore exhausti potest. P.

d.4.5.1. n.9. p.378.

Infinitum subinde sumitur pro magno aliquo numero. P.d.46.

f.1. n.1. p.389.

Infinitum simplificatur & secundum quid. ibid. n.2. p.389.

Infinitum in essentia est solus Deus. ibid. p.389.

Infinitum Categorematicum, & syncategorematicum, ibid. 4.

p.389.

Iu quolibet in finito sunt infinites infinitæ. ibid. n.5. p.389.

Definitio Infiniti. P.d.46.5.1.1.6. p.389.

Uatum Infinitum potest esse maius alio materialiter, non forma-

liter. ibid. n.7. p.389.

Numerus creaturarum possibilium est infinitus. P.d.46.5.2. n.5.

p.390.

Potest divinitas dari Infinitum. P.d.46.5.4. n.5. p.391.

Datur ex facto Infinitum in negationibus. ibid. p.391.

Omne Infinitum extensivè non est immensum. P.d.46.5.5. n.4.

p.392.

Satistis quibusdam argumentis contra Infinitum. ibid. n.11.

p.393.

An in Infinito totum sit maius parte. P.d.46.5.6. n.3. p.393.

Implicat Infinitum simplex, seu semel tantum Infinitum. ibid.

n.5. p.393.

In toto Infinito non sibi in infinitis infinita, quam in ullâ ejus

parte infinita. ibid. n.6. p.394.

Dati postuli duo Infinita æqualia. ibid. n.8. p.394.

Infinitum intra duos terminos claudi potest. P.d.46.5.3. n.6.

p.396.

Punctum quo sensu sit infinitum. P.d.46.5.1. n.2. p.389.

IN SANIA.

Cur quidam in uno subinde puncto insinuant, non in aliis. A.

d.1.6.5.4. n.4. p.522.

Stultorum infinitus est numerus. P.d.46.5.1. n.1. p.389.

INSTANS.

Instantia cur vocentur mutata esse. G.d.6.5.1. n.12. p.431.

Instans temporis definiri in tempore. ibid. n.5. p.432.

INTELLECTIO.

Intellectio non consistit in sola actione Phisica. A.d.2.2.5.1.

n.3. p.540.

Quid sit intelligere formaliter. ibid. f.2. n.5. p.540.

Intellectio est qualitas intentionalis. A.d.2.2.5.3. n.5. p.541.

Est etiam qualitas Phisica. ibid. n.9. p.542.

Intellectio in suo formaliter conceptu non includit actionem Phisicam.

A.d.2.2.5.2. n.6. p.541. & f.4. n.1. p.542.

Intellectio non est modus. ibid. n.7. p.542.

Intellectio in suo effectu formaliter includit etiam unionem. ibid.

n.9. p.542.

Intellectio posita in bruto, cur illud non redderet intelligens.

ibid. n.11. p.542.

Intelligens movere se ab intrinseco per qualitatem intentionaliter.

A.d.2.2.5.5. n.5. p.543.

Intellectum creatum dicit actionem Phisicam præsupposita-

ve, non formaliter. ibid. n.7. p.543.

Intelligere latius patet quam dieere. ibid. n.11. p.544.

Qualitas intellectus produci potest à solo Deo, & pon in la-

pide. A.d.2.2.5.7. n.1. p.545.

INTELLECTUS.

Nihil est in intellectu, quod non prius fuerit in sensu, quomodo

intelligendum. ibid. f.3. n.4. p.70.

Operations intellectus sunt tres. L.d.6.5.1. n.1. p.543.

Intellectus rectius dicitur dirigi quam actus. L.d.8.5.2. n.5.

p.52.

Hab

Ips

INDEX RERUM.

- Intellectus extensio sit practicus. L.d. 10. f. 1. n. 1. p. 156.
 Intellectus intelligendo sit omnia. L.d. 13. f. 1. n. 6. p. 65.
 Diversus modus tendendi intellectus & voluntatis in objec-
 tum. ibid. n. 11. p. 66.
 Per intellectu[m] dicuntur peculiari modo res esse in anima.
 ibid. p. 66.
 Intellectus potest divisa adunare, & adunata dividere. L.d. 24.
 f. 5. n. 5. p. 101.
 Intellectus eodem actu nequit repræsentare possibile redditum
 impossibile. L.d. 44. f. 5. n. 9. p. 169.
 Intellectus non potest assentiri falso ut falso. L.d. 44. f. 6. n. 4.
 p. 170.
 In quibus actibus subiectiatur intellectus voluntati. L.d. 47. f. 8.
 n. 5. p. 187.
 Intellectus multo promptior est ad excitandas difficultates
 in re aliqua, quam ad solvendas. P.d. 27. f. 2. n. 7. p. 312.
 Eadem necessariò debet esse potentia intelligens, & volens. A.
 d. 13. f. 3. n. 5. p. 150.
 Intellectus non potest primò excitari ad operandum à volun-
 tate. A.d. 16. f. 4. n. 7. p. 522.
 Quo sensu dicatur intellectus operari cum conversione ad phanta-
 mata. ibid. n. 9. p. 523.
 Sunt in intellectu species tam universalium quam singularium.
 A.d. 16. f. 5. n. 12. p. 524.
 Intellectus tuâ subtilitate, multa intentionaliter separar, quæ rea-
 liter separari non possunt. ibid. n. 14. p. 524.
 Quid sit intellectus *Agens*: quid *Possibilis*. ibid. n. 5. p. 524.
 Objectum intellectus. A.d. 18. f. 1. n. 1. p. 530.
 Implicita potentia intellectiva pure discursiva. A.d. 24. f. 6. n. 2.
 p. 533.
 Sitne possibilis intellectus formaliter liber. ibid. n. 6. & 7. p. 554.
 Possibilis est creatura in intellectiva, non volitiva. ibid. n. 8. p. 554.
- IN T E N S I O.
- Indivisibilia extensionis habent intensionem, & è contra. G.d.
 9. f. 1. n. 1. p. 441.
 Intensio non constitit formaliter in remotione contrarij. ibid.
 n. 2. p. 441.
 Tres modi defendendi intensionem fieri per majorem radica-
 tionem in subiecto. G.d. 9. f. 2. n. 1. & 2. p. 442.
 Refellitur hæc sententia. ibid. n. 3. p. 442.
 Gradus intensionis non sunt modi respectu sibi invicem. ibid.
 n. 5. p. 442.
 Intensio non potest consistere in sola productione novæ unio-
 nis. ibid. n. 6. p. 442.
 Intensio explicari nequit per amissionem prioris, & acquisi-
 tionem perfectioris existentia. ibid. n. 10. p. 442.
 Intensio sit additione gradus ad gradum. G.d. 9. f. 3. n. 1. p. 443.
 Remissio è contra per aliquis gradus expulsiom. ibid. p. 143.
 Intensio ex gradibus homogeneis est perfectior extensio. G.
 d. 10. f. 2. n. 4. p. 444.
- I N T E N T I O.
- Intentio, propriè loquendo, est actus voluntatis. L.d. 17. f. 3.
 n. 1. p. 80.
 Sumitur aliquando pro actu intellectus. ibid. p. 80.
 Prima & secunda intentio. ibid. n. 3. p. 80.
 Prima intentio objectiva non est semper ens realis, nec secun-
 da semper ens rationis. ibid. n. 4. p. 80.
 Intentio voluntatis non influit in actum immediatè. A.d. 25.
 f. 1. n. 5. p. 555.
 Intentio & Electio quomodo differant. *wid. Finis.*
- I N S T R U M E N T U M.
- Causa instrumentalis est vera causa. P.d. 24. f. 2. n. 2. p. 298.
 Instrumenta artis non sunt propriè instrumenta. ibid. n. 5.
 p. 299.
 Instrumentum aliud conjunctum, aliud separatum. ibid. n. 8.
 p. 299.
 Conjunctum quoad esse, & quoad causalitatem. ibid. n. 8. & 9.
 p. 299.
 Instrumentum non agit nisi motum à causa principalis. ibid.
 p. 299.
 Instrumenta aliqua sunt conjuncta quoad causalitatem, & sepa-
 rata quoad esse, & è contra. ibid. n. 10. p. 299.
 Quo fortior est causa principalis, eo plura potest instrumen-
 tum. P.d. 27. f. 4. n. 12. p. 314.
- I N T R O D U C T I O.
- Cur hic tractatus Logicæ præfigatur. In Proem. n. 1. p. 1.
 Non rectè vocatur compendium Logicæ, seu Summulae. ibid.
 n. 2. p. 1.
- I R A.
- Ira non producitur in corde. A.d. 15. f. 2. n. 3. p. 518.
 Unde fiant, ut ex ira maximè ebulliat sanguis circa cor. ibidem
 p. 518.
- J U D I C I U M.
- Judicium in eadem objecta tendit, in qua tendit Apprehensio,
 sed diverso modo. L.d. 6. f. 1. n. 2. p. 43.
 Judicium omne duas in se continet formalitates. L.d. 16. f. 4.
 n. 3. p. 78. & d. 44. f. 2. n. 10. p. 167.
- Potest quis simul judicare duo contradictionia esse probabilia.
 A.d. 21. f. 1. n. 7. p. 538.
 Judicium est simplex qualitas. A.d. 21. f. 2. n. 5. p. 539.
 Judicium assertivè extrema unit inter se. ibid. n. 7. p. 539.
 Judicium indifferens quid sit. A.d. 24. f. 3. n. 3. p. 539.
- L.
- L A C.
- Lac non vivit. A.d. 3. f. 3. n. 3. p. 472.
- L A C H R Y M A E.
- Lachrymæ non vivunt. A.d. 3. f. 3. n. 3. p. 472.
 Aliquando exsiccantur rivo. A.d. 15. f. 2. n. 9. p. 519.
- L A P I S.
- Unde contingat lapidem unum in alium magnâ vicadentem, in
 partes communius. G.d. 7. f. 4. n. 8. p. 436.
 Lapis Bononiensis. G.d. 13. f. 3. n. 4. p. 462.
- L E B E S.
- Fundum lebetis temperatum aquâ ebulliente. P.d. 36. f. 1. n. 4.
 p. 353. & f. 3. n. 6. p. 355.
- L E O D I U M.
- Leodium civitas nobilissima. P.d. 12. f. 2. n. 21. p. 248.
 Dogmation fidei, & Ecclesiæ sanctionum tenacissima. ibidem
 p. 248.
- Sanctissimi Sacramenti solemnitas Leodij primum orta. ibid.
 n. 22. p. 248.
- Iude in reliqua natione magno Orbis bono derivata. ibid. p. 248.
- L E G I A E C C L E S I A E R O M A N A E F I L I A.
- p. 248.
- L E V I T A S.
- Levitatis quid sit. G.d. 14. f. 1. n. 2. p. 462.
 Levitas est qualitas à substantia rei distincta. ibid. n. 4. p. 492.
 Levitas & gravitas distinguuntur specie. ibid. n. 6. p. 493.
 Res quo leviores, eo celerius moventur sursum. G.d. 14. f. 3. n. 4.
 p. 464.
- Motus naturalis levium cur in fine velocior. ibid. n. 7. p. 464.
- L I B E R T A S.
- Libertas quadruplicet. A.d. 24. f. 1. n. 7. & 2. p. 550.
 Definitio libertatis in actu primo. ibid. n. 5. p. 550.
 Differentia in modo operaodi inter libera, & non libera. ibid.
 n. 6. p. 550.
- Libertas contrarietas, & contradictionis, ibid. n. 8. p. 550. & L.d.
 47. f. 8. n. 1. p. 186.
- Libertas in actu primo & secundo. A.d. 24. f. 2. n. 1. p. 551.
 Libertas non est actibus adæquatè intrinseca. A.d. 24. f. 3. n. 4.
 p. 552.
- Datur in hominibus liberum arbitrium. A.d. 24. f. 1. n. 4. p. 550.
- L I G N U M V I T A E.
- Variae opiniones de efficacia ligni vita ad vires hominum re-
 staurandas. G.d. 4. f. 4. n. 3. p. 426.
- L I N G U A.
- Lingua homini data ut index animi, & mentis interpres. L.d. 42.
 p. 156.
- Mutis quævis corporis pars est lingua. ibid. p. 157.
 Ad linguan nihil derivatur, quod non anteà fuit in mente. L.
 d. 42. f. 4. n. 1. p. 159.
- L O C U S.
- Locus extrinsecus quid sit. P.d. 32. f. 2. n. 1. p. 333.
 An quidquid moverit, mutet locum. ibid. n. 3. p. 333.
 Ad mutationem loci extrinseci sufficit locum moveri, re immo-
 tâ. ibid. n. 4. p. 334.
 Este rem in loco aliquid necessariò involvit præter rem & lo-
 cum. P.d. 34. f. 1. n. 1. p. 341.
 Nulla res esse naturaliter potest in duobus locis discontinuus.
 P.d. 35. f. 1. n. 2. p. 346.
- Potest divinitus idem corpus esse circumscriptivè in duobus lo-
 cis. P.d. 35. f. 3. n. 3. p. 348.
- Possunt similiter duo corpora quanta esse simul in eodem loco.
 ibid. n. 8. p. 348.
- Quid sit esse in loco circumscriptivè, quid definitivè. P.d. 35.
 f. 4. n. 1. & 2. p. 349.
- Res in duobus locis posita, bis tantum potest ac existens in uno.
 P.d. 35. f. 5. n. 3. p. 350.
- Est capax contradictionis. ibid. n. 5. p. 350.
- Res in duobus locis adæquatis existens, potest naturaliter mo-
 veri in utroque. P.d. 35. f. 4. n. 3. p. 349.
- Varia inquiruntur circa rem in duobus locis. ibid. f. 6. p. 351.
- Ut res sit in duobus locis, non requiritur nova illius produc-
 G.d. 3. f. 7. n. 1. p. 422.
- L O G I C A.
- Est veritatis indagatrix scientia. I.d. 1. f. 1. n. 3. p. 28.
 Scientiarum clavis. ibid. n. 4. p. 28. & d. 5. f. 1. n. 5. p. 39.
 Ejus origo, incrementum, continuatio. d. 1. f. 1. p. 29.
 Modus eam inveniendi. ibid. n. 7. p. 29.
 Quis ejus finis. ibid. n. 10. p. 29.
 Logica dirigit sermonem internum. L.d. 1. f. 1. n. 2. p. 29.
 Naturalis & artificialis. ibid. n. 3. p. 29.
 Actualis & habitualis. ibid. n. 4. p. 29.
 Arith.

INDEX RERUM.

- Artificialis Logica sita est in regulis usu acquisitis. *ibid. n. 5.*
- Objectum Attributionis Logica est Definitio. *L.d. 7. f. 4. p. 2.*
- P. 29.*
- Cur Logica vocetur scientia rationis. *L.d. 6. f. 2. n. 5. p. 38.*
- Logica ars arrium. *L.d. 5. f. 1. n. 4. p. 39.*
- Logica & Metaphysica se mutuo juvent. *L.d. 5. f. 3. n. 2. p. 40.*
- Logica est Ars pingendi. *L.d. 5. f. 3. n. 1. p. 41.*
- Logica primarium munus est reddere non definitores, seu co-gnitores essentiae: secundarium, disputatores. *L.d. 7. f. 6. n. 4.*
- P. 50.*
- Logica non tradit regulas ultra conclusionem. *ibid. n. 7. p. 50.*
- Logica non restitutinem tantum spectat in actibus, sed etiam veritatem. *L.d. 8. f. 1. n. 4. p. 51.*
- Logica naturalis prior fuit artificialis. *L.d. 8. f. 2. n. 1. p. 52.*
- Logica *Coniuncta & Avulsa.* *L.d. 8. f. 3. n. 2. p. 53.*
- Logica uersus non est habitus à Logica *Docens* & aliis scientiis distinctus. *ibid. n. 5. p. 54.*
- Vera explicatio Logicae *Docens & Vetus.* *ibid. n. 6. p. 54.*
- Logica *Docens* in actu primo, & in actu secundo. *L.d. 8. f. 3. n. 8.*
- P. 54.*
- Idem numero actus potest esse simul Logica *Docens & Vetus.* *ibid. n. 9. p. 54.*
- Logica est scientia. *L.d. 9. f. 1. n. 1. p. 54.*
- Si Logica non est scientia, ruerent magna ex parte aliae scientiae. *ibid. n. 4. d. 55.*
- Tam evidenter demonstrat pars *Topica* proprietates syllogismi probabilis, quam *Analytica* demonstrativi. *ibid. n. 5. p. 55.*
- Logica & quoad partem *Topican & Analyticam* est virtus intellectualis. *L.d. 9. f. 2. n. 3. & 4. p. 55.*
- Est etiam virtus quoad partem Sophisticam. *ibid. n. 5. p. 55.*
- Logica item est Ars, & Facultas. *ibid. n. 7. 8. & 9. p. 55.*
- Logica simpliciter est scientia practica. *L.d. 10. f. 6. n. 9. p. 60.*
- Artificium Logicae non est experibile propter se. *ibid. n. 10. p. 60.*
- Logica non est simpliciter necessaria ad ullam conclusionem evidenter aliarum scientiarum. *L.d. 11. f. 1. n. 4. p. 61.*
- Logica artificialis non est simpliciter necessaria ad scientiam etiam totalem acquirendam. *ibid. n. 7. p. 62.*
- Logica est simul scientia, & modus sciendi. *ibid. n. 11. p. 62.*
- Logica quo modo sit prior aliis scientiis. *L.d. 11. f. 2. n. 2. & 3. p. 62.*
- Logica quoad perfectionem nec prima est inter scientias, nec postrema. *L.p. 11. f. 2. n. 5. p. 62.*
- In omni actu artificiali scientiarum apparent quaedam linearimenta Logica. *L.d. 12. f. 1. n. 1. p. 63.*
- Logica ad actus aliarum scientiarum concurreat tantum directivæ. *ibid. n. 4. p. 63.*
- Artificium Logicum in actibus Physicis producitur Physicæ ab habitu Physicæ. *d. 12. f. 2. n. 9. p. 64.*
- Logica est una aggregatione scientia. *ibid. f. 3. n. 4. p. 65.*
- Causa efficiens, materialis, formalis, & formalis Logica. *ibid. n. 5. p. 65.*
- Logica definitio. *ibid. n. 8. p. 65.*
- Laudes Logicae. *L.d. 11. p. 61.*
- L O Q U I.**
- Loqui, & intelligi non sunt correlative. *L.d. 43. f. 3. n. 4. p. 158.*
- Utrum aliquis loqui possit secum. *L.d. 42. f. 2. n. 4. p. 158.*
- Ut quis propriè loquatur, non requiritur ut proferens & audiens verba illa intelligent. *L.d. 42. f. 3. n. 3. & seq. p. 158.*
- Tres modi loquendi. *ibid. n. 9. p. 158.*
- Latius patet loqui, quam significare. *L.d. 42. f. 3. n. 1. p. 259.*
- Vide vox, & significare.*
- L U X.**
- Lux, ut positis requisitis, momento tota producitur, ita rotam momentum perit. *P.d. 24. f. 4. n. 8. p. 301.*
- Ex apparente diversitate coloris, non arguitur specifica diversitas lucis. *C.d. 2. f. 3. n. 12. p. 43.*
- Lux non habet maximum. *G.d. 10. f. 9. n. 3. p. 451.*
- Colores aliqui identificantur cum luce. *A.d. 14. f. 2. n. 8. p. 516.*
- Ex appositione tenebrarum luci lucis sit accessio. *L.d. 7. f. 1. n. 6. p. 455.*
- M.**
- M A G N E S.**
- Cur magnes trahat ferrum, non lignum. *P.d. 36. f. 2. n. 3. p. 353.*
- M A G N I T U D O.**
- Duo rerum termini versus magnitudinem. *G.d. 6. f. 2. n. 1. p. 432.*
- Viventia habent terminum magnitudinis, non Metaphysicæ, sed moraliter. *ibid. n. 6. p. 433.*
- Res habentes connexionem cum viventibus, certum habent in primâ productione terminum magnitudinis. *ibid. n. 8. p. 433.*
- Aliud est de rebus non habentibus connexionem cum viventibus. *ibid. n. 9. p. 433.*

- M A J O R E T M I N O R.**
- Rejiciuntur varijs modi explicandi conceptum Propositionis Majoris & Minoris. *L.d. 8. f. 2. p. 52.*
- Vera earundem explicatio. *ibid. n. 4. p. 53.*
- Esse Majorem & Minorem, etiam in actu primo, dicunt abiquid extrinsecum. *ibid. n. 8. p. 52.*
- M A L U M.**
- Malum triplex. *A.d. 23. f. 1. n. 2. p. 546.*
- Malum sub una ratione, est bonum sub aliâ. *ibid. p. 546.*
- Nullus amare potest malum quâ tale. *ibid. n. 4. p. 546.*
- Nemo intendens ad malum operatur. *ibid. p. 546.*
- Quandounque amat malum, aliqua ratio boni in eo apprehenditur. *ibid. n. 8. p. 547.*
- Malum nostrum temporis. *A.d. 1. f. 1. n. 3. p. 466.*
- S I. M A R I A.**
- Beatissima Virgo nunc est Mater Christi, non minus quam ante illius mortem. *M.d. 11. f. 18. n. 1. p. 618.*
- Plus gratia meruit quam cæteri omnes sancti simul. *G.d. 10. f. 7. n. 5. p. 449.*
- M A T E R I A.**
- Mater materiali disponit pro statu. *A.d. 8. f. 3. n. 6. p. 493.*
- Nutriens factum, longè magis indiget cibo, quam aliae. *ibid. p. 494.*
- M A T E R I A.**
- Datur materia prima: estque subiectum substantiale. *P.d. 3. f. 1. n. 1. p. 209.*
- Tres materiae definitiones. *P.d. 3. f. 2. n. 23. & 24. p. 210.*
- Materia prima est naturaliter incorruptibilis. *ibid. n. 5. p. 211.*
- Est simpliciter in generabilis. *ibid. n. 11. p. 211.*
- Materia *Transiens, & Permanens; Prima, & secunda.* *ibid. n. 12. p. 211.*
- Materia dicit essentialē ordinem ad formas possibiles. *P.d. 5. f. 1. n. 8. p. 214.*
- Non respicit formas in communis. *P.d. 7. f. 2. n. 1. p. 222.*
- Respicit formas collectivæ, non divisivæ. *P.d. 7. f. 3. n. 3. p. 223.*
- Formas omnes recipit immediate. *P.d. 7. f. 4. n. 4. p. 225.*
- Materia prima habet actum entitativum. *P.d. 7. f. 5. n. 4. p. 226.*
- Est tamen pura potentia Physica. *ibid. n. 6. p. 226.*
- Magis appetit formas perfectas, quam imperfectas. *P.d. 8. f. 1. n. 7. p. 227.*
- Sub forma tamen imperfectiori non est in statu violento. *ibid. n. 7. p. 227.*
- Materia existens sine omni formâ, an possit dici desiderare omnes. *ibid. n. 15. p. 227.*
- Materia non minus respicit formas accidentales, quam substantiales. *ibid. n. 2. p. 228.*
- Duplex appetit materia. *P.d. 8. f. 2. n. 3. p. 228.*
- Materia non appetit formas corruptas. *P.d. 8. f. 4. n. 7. p. 230.*
- Materia habet propriam existentiam distinctam ab existentia forma. *P.d. 9. f. 1. n. 4. p. 231.*
- Potest divinitus existere sine omni formâ. *P.d. 9. f. 3. n. 4. p. 232.*
- De facto tamen nunquam sine omni formâ exitit. *P.d. 10. f. 1. n. 1. p. 134.*
- Ab agente naturali non potest denudari omni formâ. *ibid. n. 5. p. 234.*
- Materia non dependeret à forma à priori. *P.d. 10. f. 2. n. 2. p. 235.*
- Casu quo denudaretur materia omni forma, non teneretur Deus ut auctor naturæ eam destruere. *ibid. n. 5. p. 233.*
- Imo eadē adhuc actione conservaretur, qua antea. *P.d. 10. f. 2. n. 1. p. 236.*
- Materia sublunar is est una specie infimâ substantiale. *P.d. 10. f. 4. n. 1. p. 237.*
- Differat specie accidentalis, *ibid. n. 2. p. 237.*
- Non repugnat alia materia specie substantiali distincta. *ibid. n. 6. p. 237.*
- Materia non est omnium rerum imperfectissima. *ibid. n. 7. p. 237.*
- Probabile est posse dari materiaem capacem sex, vel decem tantum ex formis corruptibilibus. *P.d. 10. f. 4. n. 10. p. 237.*
- Materia cælorum, & inter se invicem, & à sublunari differunt specie. *ibid. n. 11. p. 237.*
- Quas causas habeat materia. *P.d. 10. f. 5. n. 1. p. 238.*
- Non pender à forma in genere cause formalis. *ibid. n. 2. p. 238.*
- Est radix destructionis compotus. *ibid. n. 4. p. 238.*
- Non est operativa ad extra. *ibid. n. 5. p. 238.*
- Producit suas passiones. *ibid. n. 6. p. 238.*
- Potest dari materia communis formæ corruptibili & incorruptibili. *ibid. n. 8. p. 238.*
- Materia primigenia quænam sit. *P.d. 11. f. 2. n. 5. p. 240.*
- Potentia materiae ad formas materiales est duplex. *P.d. 11. f. 6. n. 2. p. 244.*
- Si duas formæ divinitus inducerentur in eandem materiali, hæc neutram sustentaret naturaliter. *ibid. n. 4. p. 245.*
- Res materialis potest subiectari in spirituali. *P.d. 14. f. 7. n. 1. p. 267.*
- Materia secundum se sumptu nullus motus est violentus. *P.d. 16. f. 2. n. 3. p. 274.*

H H H 4

Materiæ

INDEX RERUM.

- Materie secundum se sumpta nullus motus est violentus. P.d. 16. f. 2. n. 3. p. 274.
- Materie arctiore habet connexionem cum quantitate, quam cum ulla forma substantiali. G.d. 1. f. 3. n. 7. p. 413.
- Possibilis est materia spiritualis. A.d. 9. f. 2. n. 3. p. 496.
- Ad quid defervat istiusmodi materia. Ibid. n. 9. & 10. d. 497.
- Res variae nullum dicentes ordinem ad materiam, differunt solo numero. M.d. 2. f. 1. n. 4. p. 576.
- Materie autem distincta a quantitate, habet partes integrantes. M. d. 9. f. 1. n. 5. p. 598.
- Postea materia divinitus conservari sine quantitate. M.d. 9. f. 4. n. 1. p. 601.
- Materie existens sine quantitate, non confluere ad punctum. Ibid. p. 601.
- Materie sine quantitate non posset moveri ab agente quantitativo. Ibid. n. 3. p. 601.
- MAXIMUM.
- Maximum quod sit. G.d. 6. f. 2. n. 1. p. 432.
- Maximum quod non. Ibid. n. 2. p. 432.
- MEDIUM.
- Medium in syllogismo est vinculum extreum. I.d. 7. f. 2. n. 3. p. 23.
- Medium vel debet esse incommunicabile; vel adaequate distribui. Ibid. p. 23.
- Ponit non debet in conclusione, nisi in raro aliquo casu. Ibid. n. 1. p. 23.
- Media habent bonitatem utilitatis. P. f. 2. 3. f. 1. n. 5. p. 295.
- Media libera operantur libet, quantumvis producunt necessari. A.d. 2. 5. f. 1. n. 5. p. 555.
- MELANCHOLIA.
- Constantia & firmitas oritur ab humore melancholico. G.d. 12. f. 5. n. 5. p. 460.
- Ingenios plerumque sunt melancholici. Ibid. n. 6. p. 460.
- Nimis melancholia mentem degravat, & obtundit. Ibid. p. 460.
- Melancholia, cholera, & phlegma non ita sunt de integrare hominum, ac sanguis. A.d. 3. f. 3. n. 2. p. 472.
- Non vivunt. Ibid. p. 472.
- MEMORIA.
- Memoria quid sit. A. f. 18. f. 2. n. 5. p. 531.
- In quibus rebus inveniatur memoria. Ibid. n. 6. p. 331.
- MENSURA.
- Primum in unoquoque genere mensura est reliquorum. L.d. 13. f. 1. n. 1. p. 65.
- Mensura alia activa, alia passiva. M.d. 9. f. 1. n. 1. p. 598.
- MERITUM.
- Dignitas personae plurimum confert ad meritum. G.d. 10. f. 7. n. 5. p. 449.
- Deus punit citra, praemiat ultra condignum. Ibid. n. 6. p. 449.
- METALLUM.
- Modus indagandi metallorum. P.d. 36. f. 1. n. 4. p. 353.
- METAPHYSICA.
- Metaphysicus cur dictus Theologus. P. Præm. n. 4. p. 456.
- Objectum attributionis Metaphysica. M. Præm. n. 4. p. 573.
- Metaphysica scientia Divina. Ibid. p. 573.
- Quomodo in Dei consideratione differat Metaphysica à Theologia. Ibid. n. 6. p. 174.
- Metaphysica partim speculativa, partim practica. Ibid. n. 7. p. 574.
- MINIMUM.
- Minimum quod sit, & Minimum quod non. G.d. 6. f. 2. n. 1. & 2. p. 432.
- MIXTIO.
- Formæ mixtorum quodnam in se habent temperamentum qualitatum. G.d. 12. f. 5. n. 1. p. 460.
- Mixta propria, & impropria. Ibid. p. 460.
- Quid requirant mixta perfecta. Ibid. n. 2. p. 460.
- MODUS.
- Modi sunt tenuis entitatis, & conservari nequeunt separati a subjectis. L.d. 2. f. 1. n. 1. p. 93.
- Distributio inter modum & rem plerumque est major quam in inter rem & rem. L.d. 2. f. 2. n. 1. p. 93.
- Modi non tam sunt res, quam rerum appendices. P.d. 13. p. 255.
- Norior modi non consistit præcisè in hoc, quod sit quid inseparabile a re, cuius est modus. P.d. 13. f. 1. n. 1. p. 255.
- Nec in eo quod sit entitas nullius effectus operativa. Ibid. n. 2. p. 255.
- Vetus modi concepsus. Ibid. n. 3. p. 255.
- Actio non est modus respectu Dei. Ibid. n. 5. p. 255.
- Modi respectu alterius subjecti, sunt aliquid absolutum. Ibid. n. 10. p. 256.
- Opinio negans modos esse possibles. P.d. 13. f. 2. n. 1. p. 256.
- Vanè refellitur haec sententia. Ibid. n. 3. & seq. p. 256.
- Omnes modi, excepta actione generativa, possunt creari. P.d. 13. f. 3. n. 2. p. 257.
- Modus omnis præter actionem, pender a subiecto per actionem a se distinctam. Ibid. n. 5. p. 257.
- Possitne modus respicere subiectum indeterminatè & vagè. P.d. 1. 3. f. 4. n. 1. p. 258.
- MODUS SCIENDI.
- Modus sciendi quid sit. I.d. 4. p. 2.
- Lingua ignorata interpretatio non est modus sciendi. Ibid.
- Modus sciendi quoruplex. Ibid. p. 11.
- Modus recognoscendi, per definitionem est perfectior, quam per demoultationem. L.d. 7. f. 5. n. 8. p. 49.
- Modi sciendi tres. I.d. 4. p. 12.
- MONSTRUM.
- Quid censetur monstrum. P.d. 31. f. 3. n. 9. p. 332.
- MORS.
- Causa mortis subitanæ in homine. G.d. 2. f. 4. n. 6. p. 416.
- Mors est violenta roti ratione unionis. A.d. 1. f. 4. n. 10. p. 504.
- Mors ultima linea rerum. I.d. 1. f. 2. n. 1. p. 2.
- MOTUS.
- Cause extrinseca sapientia juvant motum naturalem. G.d. 14. f. 2. n. 6. p. 463.
- Unde motus dicatur violentus. P.d. 16. f. 2. n. 1. p. 273.
- Quidquid movetur, ab alio movetur. P.d. 2. 1. f. 1. n. 12. p. 288.
- Motus est causa caloris. P.d. 2. 1. f. 2. n. 1. p. 289.
- Res existens in duobus locis, moveret se naturaliter in utroque. P.d. 3. f. 4. n. 6. 7. & 8. p. 349.
- Motus non potest esse ab aeterno. P.d. 30. f. 4. n. 3. p. 264.
- Definitio motus Physici. P.d. 40. f. 1. n. 1. p. 365.
- Motus & mutatio quomodo differant. Ibid. n. 4. p. 365.
- Motus includit duplēm mutationem. Ibid. & d. 40. f. 5. n. 1. p. 368.
- Terminus à quo in motu est duplex. Ibid. p. 368.
- Ad motum requiritur, ut ubi. Ceterum uno saltu instanti exire rit sine forma. P.d. 40. f. 1. n. 6. p. 368.
- Motus non est de conceptu actionis & passionis. P.d. 40. f. 3. n. 1. p. 367.
- Variæ acceptio[n]es motus. P.d. 40. f. 4. n. 1. p. 367.
- Terminus per motum Physicum successivè acquisitus, manet motus simul. Ibid. n. 3. p. 367.
- Nihil moveri simul potest motibus contrariis ad loca adaequata diversa. P.d. 40. f. 5. n. 2. p. 368.
- Motus raptes & trepidationis in celo. C.d. 4. f. 1. n. 8. p. 408.
- Omnis illi motus in firmamento ab uno Angelo produci potest. Ibid. n. 10. p. 408.
- Motus quomodo sit proper quietem. C.d. 4. f. 3. n. 3. p. 409.
- Motus circularis potest esse ab intrinseco. Ibid. p. 409.
- Cessante motu celi, non cessarent generationes in rebus subtili naribus. Ibid. n. 6. p. 410.
- Motus sursum & deorsum non sunt contrarii, nec specie distincti. G.d. 7. f. 4. n. 9. p. 466. & d. 13. f. 2. n. 6. p. 461.
- Motus qui sine interrupcio[n]e sunt, non sunt semper continuū. G.d. 7. f. 4. n. 10. p. 436.
- Motus naturalis est a principio intrinseco. G.d. 12. f. 1. n. 1. p. 461.
- Motus lapidis projecti sit per impulsum a projiciente impressum. Ibid. p. 461.
- Motus resiliens provenit partialiter ab impetu projecti. G.d. 1. 2. f. 2. n. 1. p. 461.
- Aliquando corpus oblitum ad motum resiliens concurreit effectu. Ibid. n. 4. p. 461.
- Differentia motus in iis quæ moventur despotice, & quæ possunt esse. A.d. 13. f. 4. n. 7. p. 511.
- Motus in animali provenit primarij ex cerebro. Ibid. n. 1. p. 512.
- Cur, licet motus incipiat a cerebro, digitus & manus celestis moveantur, quam pates intermedia. Ibid. n. 14. p. 512.
- Motus primi primi. A.d. 2. 3. f. 3. n. 3. p. 548.
- Quid sit dari ad aliquid motum per se, & per accidens. M.d. 1. f. 9. n. 2. p. 610.
- MUNDUS.
- Opinio afferens mundum nullos habere extensionis suis limites. P.d. 32. f. 1. n. 1. p. 334.
- Variè refutatur haec sententia. Ibid. n. 7. 8. & seq. p. 334.
- Fide certum est, Mundum de facto non fuisse ab aeterno. P.d. 3. f. 1. n. 1. p. 362.
- Quid velut Scriptura, dum afferit mundum creatum esse exteriā invisa. C.d. 3. f. 4. n. 6. p. 407.
- MUSICA.
- Una est ex artibus liberalibus. L.d. 1. f. 1. n. 3. p. 28.
- Musica objectum est sonus artificiosus, & artificium honorum. L.d. 5. f. 2. n. 4. p. 39.
- Musica ars præstantissima. L.d. 18. f. 6. n. 7. p. 86.
- Animis ad omnem pietatis sensum movendis aptissima. Ibid. p. 85.
- Signum est animæ perfectioris delectari musica. A.d. 1. f. 1. n. 1. p. 466.
- Quomodo musica subordinetur Arithmetica. A.d. 19. f. 2. n. 1. p. 533.
- An philomela censenda sit musica. L.d. 8. f. 2. n. 2. p. 512.
- Musica adiudicat per accidens. P.d. 21. f. 5. n. 7. p. 297.
- MUTUS.

INDEX RERUM.

MUTATIO.

- Mutatio quid sit. P.d.2.1.3.n.4.p.205.
 Mutatio substantialis, & accidentalis, seu alteratio. ibidem
 p.205.
 Mutatio non requirit terminum à quo positivum. ibid.n.6.
 p.206.
 Mutatio est essentialiter quid successivum. P.d.2.1.4.n.8.p.208.
 Mutatio effectiva, & formalis. ibid.n.11.p.208. & G.d.1.1.1.
 n.3.p.411.
 De conceptu mutationis sunt **materia**, **forma**, & **privatio**. P.d.2.
 1.4.n.12.p.208.
 Actio non est formaliter de conceptu mutationis formalis, sed
 tantum presuppositiva. ibid.n.13.p.208. & G.d.3.1.5.n.5.
 p.421.
 Mutatio formalis, & radicalis. G.d.1.1.1.n.4.p.411.

N.

NANUS.

- Nanus & Gigas peccata naturae. P.d.31.1.3.n.9.p.332.
NATURA : NATURALE.
 Varia acceptio[n]es naturae. P.d.16.1.1.1.p.273.
 Naturae & naturatae. ibid.p.273.
 Definatio naturae. ibid.n.2.p.273.
 Tria ad rationem naturae requiruntur. ibid.n.3.p.273.
 Materia & forma sunt naturae. ibid.n.4.p.273.
 Ad naturam sufficit principium motus passivum. ibid.n.7.
 p.273.
 Sufficit etiam ut aliquid sit principium motus, & quietis disjun-
 ctive. ibid.n.8.p.273.
 Sex modis dicitur aliquid naturale. P.d.16.1.2.n.10.p.274.
 Natura est arte perfectior. P.d.17.1.1.3.n.3.p.275.
 Natura artis, magistra. ibid.p.275.
 Natura abhorret superfluum. P.d.18.1.4.n.5.p.279.
 Ad Deum spectat supplerre defectus naturae. P.d.35.1.2.n.5.
 p.347.
 Mixtio naturae antipathiae. A.d.16.1.1.10.p.520.
 Potest natura divinitus existere sine omni substantia. M.d.8.
 1.11.n.4.p.596.
 Opus naturae est opus intelligentiae. P.d.17.1.1.2.p.275.
 Naturae incipit ab imperfectioribus. A.d.11.1.3.10.4.p.502.
 Peccata naturae & artis. P.d.31.1.3.n.9.p.332.
 Gigas & nanus peccata naturae. ibid.p.332.
 Naturae quasi nascitura. L.d.7.1.4.n.7.p.48.
 Naturae quo nomine de nobis optimè merita. A.d.28.1.1.1.
 p.64.
 Differentia inter naturam & essentiam. L.d.7.1.4.n.7.p.48. &
 P.d.16.1.1.10.p.273.

NATURA ABSTRACTA.

- Qua prædicata dicantur competere naturae secundum se. L.d.
 26.1.3.n.1.p.113.
 Natura abstracta potest aliquo modo dici una numero. L.d.30.
 1.4.n.7.p.122.
 Quomodo natura sit una & multiplex. L.d.30.1.1.n.3.4. & 5.
 p.124.
 In natura præcisæ nulla est diversitas actu, sed tantum apertitudi-
 ne. ibid.n.8.p.124.
 Per actum præcisivum non emergit nova unitas in trinfecta
 natura. ibid.n.14.p.124.
 Naturæ abstractæ haber ratione nostra diversas proprietates a
 se, ut est in individuis. L.d.30.1.8.n.7.p.126.
 Essentialis conceptus naturæ humanae est ille, qui convenit ei
 in utroque statu. L.d.32.1.3.n.7.p.132.

NECESSITAS.

- Necessitas Metaphysica, Physica, & Moralis. I.d.5.1.1.n.8.
 Necessitas secundum quid, & simpliciter. L.d.11.1.1.1.p.61.
 Necessitas quoad specificationem : & quoad exercitum. L.d.
 47.1.8.1.1.p.186. & A.d.24.1.1.9.p.151.
 Non sunt multiplicanda entia sine necessitate. P.d.14.1.9.n.8.
 p.269.

NEGATIO.

- Due negationes cur faciant unam affirmationem. I.d.2.1.7.
 n.3.p.9.
 Negationes & privationes non sunt entia rationis. L.d.13.1.2.
 n.6.p.66.
 Relatio rationis quomodo differat à negatione & privatione.
 L.d.17.1.2.1.p.80.
 Negationes, quamvis ipsæ sint tenebrosæ, rebus tamen lucem affe-
 runt. L.d.18.1.1.2.p.81.
 Sententia negans dari negationes. ibid.n.12.p.81.
 Sententia afferens dari negationes tollibiles; non intollibiles.
 ibid.n.6.p.81.
 Admitti necessariò debent negationes. L.d.18.1.2.n.1.p.81.
 Negationes, quomodo rebus quas negant, proportionentur.
 ibid.n.2.p.81.
 Negationes non sunt formæ possibles. L.d.18.1.3.n.2.p.82.
 Negationes rerum erant ab æterno. L.d.18.1.4.n.1.p.83.

- Negatio & affirmatio quomodo sint circa idem objectum. L.d.
 18.1.6.n.4.p.84.
 Negationes non habeant causam, efficientem, sed deficientem.
 ibid.n.6.p.85.
 Negatio aliqua potest esse moraliter perfectior rebus quibusdam
 positivis. ibid.p.85.
 Negationes multiplicantur specie & numero secundum diversi-
 tatem formarum quibus opponuntur. L.d.18.1.7.n.1. & 2.
 p.85.
 Tenebris aggregatione tantum sunt una privatio. ibid.n.3.p.85.
 Sicut entia non sunt multiplicanda sine necessitate, ita nece-
 ssaria. ibid.n.4.p.85.
 Unius formæ, vel rei, una tantum est negatio sed divisibilis. L.
 d.18.1.8.n.1.p.85.
 Positæ re, vel formæ, non tollit tota illius negatio. ibid.n.2.
 p.85.
 Privatio est carensia formæ in subiecto apto. ibid.n.8.p.86.
 Privatio adæquare sumpta, quid dicat. ibid.n.9. & 11.p.86.
 Cum res aliqua producitur, negatio illius eo tantum loco tolli-
 tur, non alibi. L.d.18.1.9.n.2.p.86.
 Ut res dicatur simpliciter non esse, debet illius negatio esse
 ubique. ibid.n.1.p.87.
 Ubicunque res non est, est illius negatio. ibid.n.8.p.87.
 Res producta applicata successivè partibus suæ negationis : eas
 successivè tollit. ibid.n.10.p.87.
 Negationes formarum inter se oppositorum non sibi opponuntur.
 L.d.18.1.10.n.2.p.88.
 Privatio strictè sumpta, quid dicat. ibid.n.3.p.88.
 Possit Privatio transire in negationem. ibid.n.7.p.88.
 Privationes earum rerum quæ intenduntur & remittuntur, suo
 etiam modo accipiuntur magis & minus. ibid.n.8.p.88.
 Privatio & forma opponuntur immediate. L.d.18.1.11.n.1.p.88.
 Cæcus, & non videns, quomodo differant. ibid.n.3.p.88.
 Non datur negatio contradictria Negationis. ibid.n.4.p.86.
 & P.d.34.1.2.n.3.p.342.
 Negationes Negationibus distinguuntur. L.d.19.1.1.1.p.89.
 Negationes quomodo, & per quid sint in loco. L.d.33.1.2.n.3.
 & 4.p.336.
 Negationes rerum absolutarum durant per negationes dura-
 tionum. P.d.37.1.2.1.p.357.
 De facto dantur infinitæ negationes. P.d.46.1.4.n.5.p.391.

NEGATIVA.

- Ex puris negativis nihil concluditur. I.d.7.1.7.n.9.p.230.

NERVUS.

- Nervi vivunt. A.d.2.1.2.n.2.p.469.
 Sunt præcipua sedes tactus. ibid.p.469.

NIX.

- Cur manus attractâ nive redditæ frigidissimæ, postea magis
 incalescant. G.d.7.1.5.n.15.p.458.

NOMEN.

- Nominis definitio. I.d.5.1.1.n.1.p.13.
 Termini infiniti non sunt nomina. ibid.p.13.
 Nec termini adjectivi. ibid.p.13.

NON.

- Particula Non cur dicatur malignantis naturæ. L.d.2.1.2.n.5.p.52.

- NULLUS & NON** quomodo differant in propositionis intitulio
 posita. I.d.5.1.5.n.4.p.16.

- Non est melius negare, quam toti propositioni Non præponere.

- I.d.4.1.2.n.6.p.8.

- Particula Non indefinitè prolatæ, ambit tempus omne & locum.

- P.d.9.3.1.1.10.p.351.

NUMERICAL ARITHMETIC.

- Significant res immediatè, non voces. L.d.4.1.1.5.n.10.p.160.

- Species sunt sicut numeri. P.d.10.1.4.n.4.p.237.

- Pythagoræ animal ex numeris compositam esse assertebant.

- A.d.1.1.1.4.p.466.

- Numerus Orbium cælestium. C.d.4.1.1.p.408.

- Numerus stellarum. C.d.4.1.2.p.409.

- Sex non sunt bis tria, sed semel sex. P.d.15.1.1.13.p.271.

NUTRITIO.

- Nutritio quid sit. G.d.5.1.1.n.4.p.427.

- Si ingens esset intervallum inter omnes corporis partes, animal
 non posset nutriti.

- G.d.6.1.2.n.7.p.433.

- In frigidioribus regionibus homines citius digerunt cibos &

- majori ètent nutritrimento.

- G.d.7.1.5.n.12.p.437.

- Si duo equi penetrarentur, non posset unus nutritre alterum.

- A.d.6.1.5.n.6.p.483.

- Actio nutritiva ex modo tendendi est ab intrinseco, non ang-

- mentativa.

- Ibid.n.9.p.484.

- Ex nutritione non infertur divisibilitas formarum in animali-

- bus perfectis.

- A.d.8.1.3.n.1.p.493.

O.

OBJECTUM.

- Objectum omne impossibile involvit duo contradictoria.

- L.d.4.1.5.n.11.p.169.

Objet-

INDEX RERUM.

Cur peccatores in Scriptura dicantur insipientes, & stulti. d. 23.
l. 2. n. 6. p. 547.
Quo sensu dicat S. Augustinus, in omni peccato esse aversionem
a Deo, & conversionem ad creaturam. A. d. 26. l. 3. n. 7. p. 561.
Deus concurrens immediatè ad actum peccati. P. d. 29. l. 2. p. 523.
Dicne possit Deus causa Physica peccati. P. d. 29. l. 5. p. 326.
Omnis peccans est ignorans. A. d. 23. l. 2. n. 6.

PERFECTUM.

In qua sita sit ratio perfecti, & perfectibilis. P. d. 14. l. 6. n. 6.
& 7. p. 266.
Quid requiratur ut unum in perfectione superet alia infinita.
P. d. 46. l. 8. n. 4. p. 396.
Habere perfectionem suam essentialem ab intrinseco est unius
Dei. A. d. 6. l. 4. n. 7. p. 483.
Duo modi habendi perfectionem ab intrinseco. A. d. 6. l. 6. n. 2.
p. 484.

PERSONA.

Ratio persona Divina respectu trium personarum Divinarum
est generica. L. d. 34. l. 2. n. 3. p. 140.
Persona competit tantum composito ex substantia & natura
rationali. M. d. 8. l. 1. n. 10. p. 588.

PHANTASIA.

Phantasia per accidens dirigi potest à Logica. L. d. 6. l. 2. n. 8.
p. 44.
Phantasia munus. L. d. 16. l. 2. n. 3. p. 76.
Phantasma non effectivè, sed intentionaliter concutit ad (per-
ciem intelligibilem. A. d. 7. l. 6. n. 1. p. 490.
In Phantasia sunt species impressæ. A. d. 16. l. 1. n. 8. p. 520.
Nulla experientia probat in phantasia dati species intensatas.
ibid. n. 11. & 12. p. 520.
Phantasia pro hoc statu semper operatur unā cum intellectu.
A. d. 16. l. 4. n. 4. p. 522.
Phantasia operatur aliquando antecedenter ad intellectum, ali-
quando concomitante, interdum consequenter, ibid. n. 5.
& seq. p. 522.
Quid sit intellectum operari cum conversione ad phantasmatum.
A. d. 17. l. 4. n. 9. p. 523.

PHILOSOPHIA. PHILOSOPHUS.

Philosophia Tripartita. L. d. 12. l. 3. n. 9. p. 555.
Tum demum homines spirare censemantur, dum aurum primò
philosophicam ducerent. P. in Procem. p. 201.
Philosophia quid sit. P. d. 1. p. 201.
Prima laus Philosophi Christiani. P. d. 12. l. 3. n. 1. p. 249.
Id unum certum pleraque in Philosophia esse incerta. G. d. 11.
l. 3. n. 11. p. 454.
Ad rectè philosophandum magui interest versatum esse in
Theologis. A. d. 7. l. 3. p. 486.
Philosophorum errores circa animam. A. d. 1. l. 1. p. 466.
Antiqui philosophi foris oculari, domi cecii. ibid. n. 6. p. 466.
Sileat Philosophia, ubi loquitur Fides. P. d. 12. l. 3. n. 17. p. 250.

PHYSICA.

Objectum Attributionis Physica est corpus naturale comple-
tum. P. d. 1. l. 1. n. 3. p. 202.
Melius declaratur per corpus naturale, quam per Eius mobile,
ibid. n. 7. p. 202.
Physica est scientia speculativa. P. d. 1. l. 2. n. 1. & 2. p. 202.
Physica non est unus habitus, sed ex variis coalescit, specie &
generi distinctis. ibid. n. 3. p. 263.
Physica & medicina quomodo se invicem respiciant. ibid.
p. 203.
Discrimen inter res Physicas, & morales. P. d. 25. l. 2. n. 11. p. 302.

PINGUEO.

Pinguedo aliqua vivit, aliqua non vivit. A. d. 3. l. 3. n. 4. p. 472.
Pingues citè senescunt. ibid. p. 473.

PLANETA.

Nec planetæ, nec stellæ fixæ omnem lucem accipiunt à sole.
C. d. 2. l. 3. n. 4. p. 403.
Luna, etiam in novilunio videtur confusa. ibid. p. 403.
Cur Venus & Mercurius per Eclipsim non intercipiant solem.
ibid. n. 6. p. 403.
In Veneri eadem observarunt quidam mutationes ac in Luna.
ibid. p. 403.

PLANTA.

Plantæ, licet generent alias sibi similes, non tamen dicuntur pa-
rentes. G. d. 2. l. 1. n. 4. p. 414.
Tres sententiae de vita plantarum. A. d. 6. l. 1. n. 1. 2. & 3. p. 480.
Plantæ propriæ vivunt. ibid. n. 4. p. 480.
Quo sensu negare videatur S. Augustinus plantas vivere. ibid.
n. 6. p. 480.
Planta perfectiori modo augmentur quam ignis, & hujusmodi.
ibid. n. 7. p. 480.
Varia indicia vita in plantis. ibid. n. 9. p. 480.
Explicantur loco Scripturæ quæ videntur negare vitam plantis.
ibid. n. 10. p. 480.
Plantæ & arbores non vivunt vita sensitiva. ibid. n. 12. p. 481.
Datur una ratio vita communis Deo & plantis. A. d. 6. l. 2. &
4. p. 481.

PLATO.

Socrates Definitionem inventit, Plato Divisionem. L. d. 7. l. 4.
n. 8. p. 48.
Naturas posuit à singulatibus separatas, quas Ideas vocabat.
P. d. 26. l. 1. n. 2. p. 411.
Negabat Demonstrationem. L. d. 28. p. 187.
Scire nostrum nihil aliud esse dicebat, quam reminiaci. ibid.
p. 187.

Memoriam extollens Plato tollebat ingenium. ibid. p. 187.
Hominis definitio à Platone assignata. L. d. 8. l. 1. n. 1. p. 51.
Cælum afferat esse animarum. C. d. 1. l. 1. n. 2. p. 397.
Causal productivam substantiam statuebat substantiam in com-
muni. P. d. 25. l. 1. n. 2. p. 31.

Error ejus circa Creationem. P. d. 4. l. 1. n. 3. p. 371.
Materiam primam exitisse dicebat ab æterno, a se, & necessa-
riō. ibid. p. 371.

Cælos fluidos esse docebat, & naturaliter corruptibles. G. d. 1.
l. 2. n. 4. & l. 3. n. 3. p. 398.
Platonis opinio de natura animæ. A. d. 1. l. 1. n. 5. p. 466.
Animis hominum productas esse dicebat ante corpora. A. d. 11.
l. 1. n. 3. p. 502.
Rosa Platonis. L. d. 26. l. 1. n. 3. p. 111.

PLUMA.

Plumæ avium animantur. A. d. 2. l. 3. n. 4.
PLUMBU M.

Cur plumbum in aqua subcidat, non lignum. G. d. 14. l. 1. n. 7.
p. 469.

POSSIBILE.

An possit prudenter dici res possibilis, in qua viro docto nulla
apparet implicatio. P. d. 27. l. 1. p. 310.
Pura possibilis excludit omnem actualitatem. P. d. 33. l. 1. n. 3.
p. 335.

Idem formalissime est Ens & Possibile. M. d. 4. l. 1. n. 2. p. 579.

Latius pater possibile, quam producibile. ibid. n. 3. p. 579.

Possibilis intrinseca, & extrinseca. ibid. n. 4. p. 579.

Deus habet possibilitem intrinsecam, non extrinsecam. ibid.
p. 579.

Rejicitur sententia statuens possibilitem rerum in esse dimi-
nuto. M. d. 4. l. 2. n. 2. p. 580.

Possibilis pura creaturæ nihil est actu. ibid. n. 4. p. 580.

Possibilis intrinseca recta explicatur per quid conditionatum.
ibid. n. 5. p. 580.

Possibilia nullum est objectivum habuerunt ab æterno, magis
quam impossibilia. ibid. n. 6. p. 580.

Quis sit sensus hujus propositionis. Antichristus est possibilis. ibid.
n. 9. p. 580.

Quæstiones de possibilitate rerum, divinationis plurimum ha-
bent, utilitatis parum. A. d. 24. l. 6. n. 1. p. 553.

POTENTIA.

Potentia animæ quod perfectiores, eo magis voluntati parent;
quo imperfectiores, eo minus. L. d. 6. l. 2. n. 3. p. 44.

Varia sententiae de distinctione potentiarum ab anima. A. d. 12.
l. 1. n. 1. p. 505.

Potentia omnes identificantur cum anima. ibid. n. 7. p. 505.

Ex potentis indistinctis non inseruntur animam velle intellectus,
& intelligere voluntate. A. d. 12. l. 2. n. 3. p. 506.

Potentia motiva animæ in statu conjunctionis in agendo pender
à dispositionibus corporeis. A. d. 1. l. 3. n. 7. p. 507.

Triple datur animæ vegetativa potentia. P. d. 14. p. 514.

Implicat potentia materialis quæ percipiat objectum spirituale.
A. d. 1. l. 2. n. 12. p. 519.

Potentia specie distinctæ feruntur subinde in eadem omnino
objecta. A. d. 1. l. 2. n. 1. p. 531.

Potentia & actus specificantur etiam ab objectis materialibus.
ibid. n. 3. p. 531.

Potentia specificantur ab objectis mediatis tantum, immediatè
ab actibus. ibid. n. 4. p. 531.

Potentia passiva, quæ passiva, non potest esse libera. A. d. 24. l. 1.
n. 7. p. 550.

Potentia libera quomodo sit vitalis. A. d. 26. l. 2. n. 8. p. 560.

Objectum cuiusque potentia quomodo debet esse unum. P. d.
7. l. 2. n. 3. p. 222.

Quid sit aliquid esse in potentia. P. d. 7. l. 5. n. 3. p. 122.

Pura potentia non excludit omnem perfectionem. P. d. 10. l. 4.
n. 9. p. 337.

Potentia & actus debent esse in eodem genere. P. d. 25. l. 3. n. 4.
p. 303.

Potentia progressiva est vitalis argutivæ tantum, non formalis-
ter. A. d. 6. l. 7. n. 3. p. 485.

POTENTIA OBEDIENTIALIS.

Potentia obedientialis non consistit in non repugnante formalis
creatura ad obediendum creatori. P. d. 26. l. 1. n. 1. p. 308.

Nec in qualitate quædam animæ infusa. ibid. n. 3. p. 308.

Potentia obedientialis duplex, activa, & passiva. ibid. n. 7. & 8.
p. 308.

Potentia supernaturalis quoad substantiam, & quoad modum.
ibid. n. 5. p. 308.

INDEX RERUM.

- POTENTIA OBEDIENTIALIS** unde dicta. P.d.26. f.1.n.6.p.308.
 Potentia obediencialis quid sit. ibid. n.7.p.308.
 In quo differat à potentia merè naturali. ibid.p.309.
 Potentia obediencialis rei elevatæ est partim intrinseca, partim extrinseca. ibid.p.309.
 Voluntas Dei quomodo constitutæ potentiam obediencialem. ibid.n.8.p.309.
 Potentia obediencialis quoad rectum est frequenter quid naturale. ibid.n.9.p.309.
 Obedientialis passiva duplex; receptiva, & sustentativa. ibid. n.10.p.309.
 Potentia obediencialis Terminativa. ibid.p.309.
 Latius patet potentia obediencialis activa, quam passiva. ibid. n.11.p.309.
 Datur etiam in aliis rebus potentia obediencialis lata. P.d.27. f.4.n.4.p.313.
 Potest aqua elevari ad producendum ignem. P.d.27.f.7.n.5. p.316.
 Variæ ostendit lata hæc potentia obediencialis. ibid.f.5.n.7. p.315.
 Potentia cujuslibet rei creatæ ad quodlibet, aptè dicitur universalis instrumentaria. ibid.n.10.p.315.
 Nihil elevari potest ad producendum peccatum. P.d.27.f.4. n.5.p.313.
 Potentia obediencialis solum supplet improportionem supernaturalitatis. A.d.15.f.2.n.11.p.519.
- PRÆXIS.**
 Praxis quid sit. L.d.10.f.5.n.1.p.594.
 Idem actus intellectus esse potest speculatio & praxis. ibid.n.3. p.59.
 Idem etiam actus potest simul esse praxis & practicus. ibid.n.4. p.59.
 Idem actus respectu diversorum objectorum potest esse simul speculativus & practicus. ibid.n.7.p.59.
 Idem etiam actus successivæ potest esse practicus, & speculativus respectu eiusdem objecti. ibid.n.9.p.59.
 Practicum esse, aut speculativum, est denominatio extrinseca, ibid.p.59.
Vide Scientia practica & speculativa.
- PRÆCISIONES.**
 Sententia Nominalium negans Præcisiones objectivas. L.d.24. f.1.n.2. & 3.p.97.
 Proponitur sententia eas astruens. ibid.n.4.p.98.
 Dantur in creatis Præcisiones objectivas. L.d.24.f.2.n.1.p.98.
 Probatur ex Aristotele. ibid.f.2. & 3.p.98.
 Variis rationibus ostenduntur. ibid.n.6. & seq.p.99.
 Probantur auctoritate S. Thômæ. L.d.24.f.3. & 5.p.100. & d. 32.f.4.p.132.
 Ex Præcisionibus objectivis nullæ sequuntur contradictiones. L.d.24.f.4.n.1.p.100.
 Duo modi probabiles defendendi præcisiones objectivas. ibid. n.3. & 5.p.101.
 Probabilior modus easdem explicandi. L.d.24.f.5.6. & 7. p.102.
 Actus actum intellectus præscindentem, nulla est in objecto actualis distinctio. ibid.f.5.n.1.p.101.
 Hæc distinctio provenit ex secunditate objecti, & intellectus subtilitate. ibid.f.5.p.101.
 Potest Angelus præscindere objectivæ in iis saltem quæ cognoscit abstractivæ. ibid.f.6.n.9. & 10.p.103.
 Quomodo objectum distinguatur, seu dividatur per actus practicivos. L.d.24.f.7.n.2.p.103.
 Quomodo actus præscindens faciat intrinsecam diversitatem in objecto. ibid.n.4.p.104.
 Distinctio ex parte objecti sit ab intellectu, non aliquid in objecto ponendo, sed tollendo. ibid.n.5.p.104.
 Videatne Angelus mutationem vel distinctiounem in objecto præciso objectivæ. ibid.n.7.p.104.
 Præciso objectiva fieri etiam potest ab actu intuitivo. L.d.25. f.1.0.6.p.107.
 Non potest fieri præciso per cognitionem comprehendivam perfectam. ibid.n.12.p.107.
 Sensus externi non possunt præscindere objectivæ. L.d.25.f.2. n.2.p.108.
 Actus objectivæ præscindens non facit sensus rationis. L.d.25.f.4. n.2.p.109.
 Præscindens non est mendacium. ibid.n.3.p.110.
- PRÆDICARI & PRÆDICATUM.**
 Prædicatum quid. I.d.1.f.1.n.1.p.1.
 Quid sit unum de alio prædicari. ibid.n.3.p.2.
 Quid sit prædicari in quid, & quale. L disp.33. sect.1. num.2. p.134.
 Talia sunt prædicta, qualia permittuntur à subjectis. L.d.32. f.3.n.5.p.135.
- PRÆDICABILE.**
 Prædicabilia non sunt plura quam quinque. L.d.38.f.2.n.1.
 p.147.
 Diversitas Physica rerum non facit diversitatem Prædicabilium. ibid.n.3.p.148.
 Forum diversitas formaliter desumitur ex diverso modo prædicandi. ibid.p.149.
- PRÆDICAMENTUM.**
 Tractatus de Prædicamentis spectat ad Metaphysicam. M.d.6. f.1.n.2.p.583.
 Prædicamentum quid sit. ibid.n.3.p.583.
 In Prædicamentis quædam ponuntur per se, quædam reducuntur. ibid.n.4.p.584.
 De numero Prædicamentorum magna apud auctores diffensio. ibid.n.5.p.584.
 Prædicamenta sunt tantum decem. ibid.n.5.p.584.
 Quid requiratur ut aliquid ponatur in Prædicamento. ibid.f.1. p.584.
 Prædicamenta omnia non differunt realiter, imo nec ratione rationis. M.d.10.f.3.n.4.p.603.
- PRÆFINITIO.**
 Præfinitio quid sit. A.d.25.f.1.n.1.p.554.
 Potest actus liber præfiniti salvi à libertate. ibid.n.5.p.555.
 Præfinitio influit in actum. A.d.25.f.2.n.4.p.555.
 Præfinitio supponit libertatem conditionatè exercitam. ibid. n.7.p.556.
 Præfinitio non est frustrabilis, licet Deus parer concursum sufficiens ad contrarium. A.d.25.f.3.n.5.p.556.
- PRÆMISSÆ.**
 Præmissæ sunt cause conclusionis. L.d.47.f.3.n.1.p.182.
 In quo generi cause ad eam concurrant. L.d.47.f.7.n.3. p.183.
 Ultraque Præmissa debet esse saltem à quæ certa & evidens, ac conclusio. L.d.49.f.2.n.5.p.192.
 Præmissæ sunt certiores & evidentes conclusiones. ibid.n.9. p.193.
- PRÆSENTIA. vide UBICATIO.**
- PRÆTERNATURALE.**
 Præternaturale in quo consistat. P.d.16.f.2.n.8.p.274.
- PRINCIPIUM.**
 Prima principia cur dicantur intellectu. L.d.7.f.5.n.12. p.49.
 Dantur etiam prima principia probabilia. L.d.50.f.1.n.5. p.195.
 Variæ acceptiones principij. P.d.8.f.1.n.5.p.203.
 Quomodo differant principium & primum. ibid.n.3.p.203.
 Primum in uno genere, potest habere principium tui in alio. ibid.n.4.p.203.
 Principia alia extrinseca, alia intrinseca. ibid.n.7.p.203.
 Principium & causa quomodo differant. ibid.p.203.
 Definitio principiorum corporis naturalis. P.d.2.f.1.n.1. p.204.
 Principia Physica positivæ habere partes integrantes, non essentiales. ibid.n.7.p.205.
 Compositio Metaphysica non obstat principiis Physicis. ibid. n.8.p.205.
 Principia rei naturalis in facto esse sunt tantum duo. P.d.1. f.3.n.16.p.207.
 Principia quomodo sint contraria, seu siti opposita. P.d.1.f.5. n.1.p.209.
- PRIORITAS.**
 Prioritas temporis, rationis, & naturæ. P.d.20.f.1.n.1. p.284.
 Prioritas subständi consequentia, & prioritas originis. ibid. n.2.p.284.
 Prioritas in quo & à quo. ibid.n.3. & 4.p.285.
 Tria requisita ad prioritatem naturæ. ibid. num. 5. & 7. p.285.
 Prioritas naturæ non consistit in independentia cause ab effectu. P.d.20.f.2.n.4.p.285.
 Quæ dependentia obstat prioritati naturæ. ibid.n.8.p.286.
 Prioritas Logica. P.d.30.f.2.n.5.p.328.
 Mutua prioritas. d.2.1.p.287.
- PRIVATIO.**
 Quid sit. L.d.18.f.3.n.7.p.86.
 Quomodo differat à Negatione. ibid.n.11.p.86.
 Quo sensu Privatio sit *carentia formæ in subiecto apto*. ibid.n.8. p.86.
 Nullæ duæ res habere possunt eandem Privationem adæquatam. ibid.n.9.p.86.
 Tenebræ sunt ex variis privationibus compactæ. L.d.18.f.7. n.3.p.86.
 Non cæsus non est semper idem quod videns. ibid.f.11.n.2.p.82.
 Privatio completa sumpta consistit in concreto. ibid.f.12.n.1. p.82.
 Privatio prædicamentaliter & transcendentaliter accepta. ibid. n.4.p.6. & 7.p.88.

Quæ

INDEX RERUM.

- Quæ privationes transire possunt in Negationes, & è contraria. *Ibid. n. 5. p. 88.*
 Ad privationem sufficit supernaturalis capacitas subjecti. *Ibid. n. 4. p. 88.*
 Privatio & forma immediatae opponuntur. *L.d. 18. f. 1. n. 1.*
 In pariete nec est cæcitas, nec negatio contradictionis cæcitatibus. *Ibid. n. 5. p. 89.*
 Prioritas naturæ non sufficit, ut materia dicatur habere privationem formæ. *P.d. 2. f. 3. n. 13. p. 207.*
 Quomodo privatio sit principium corporis naturalis. *P.d. 2. f. 3.*
 n. 3. p. 205.
 A privatione ad habitum non datur regressus. *P.d. 8. f. 3. n. 4.*
 p. 229.
- PROBABILITAS.**
 Aliud est versari circa rem probabilem, aliud versari circa eam probabilitatem. *L.d. 9. f. 1. n. 6. p. 55.*
 Quid sit actum esse probabilem. *L.d. 50. f. 4. n. 5. p. 199.*
- PRODUCTIONE.**
 Aliud est ad præsentiam rei alicuius produci, aliud ab illa produci. *P.d. 40. f. 6. n. 6. p. 369.*
 Res per eandem actionem in duobus locis primo prouincta, non dicitur propriè bis produci. *G.d. 3. f. 7. n. 8. p. 423.*
 Productio est prima rei extra causas positio. *G.d. 4. f. 1. n. 3. p. 424.*
 Res in tempore est solum in produci, in instantia est producta. *G.d. 5. f. 3. n. 2. p. 428.*
 Quando definit actio esse prima productio, & incipit censeri conservatio. *G.d. 6. f. 1. n. 10. p. 432.*
- PROPORTIO.**
 Quid sit crescere proportione geometrica, quid arithmeticæ. *P.d. 46. f. 8. n. 5. p. 396.*
 Justa hominis proportio. *G.d. 5. f. 1. n. 9. p. 428.*
- PROPOSITIONE.**
 Quid sit propositione æternæ veritatis. *P.d. 41. f. 1. n. 6. p. 371.* & M.d. 5. f. 2. n. 5. p. 582.
 In propositione vocali, sensus verborum spectatur, non situs. *I.d. 1. f. 1. n. 2. p. 1.*
 Propositionis definitio. *I.d. 1. f. 3. n. 1. p. 15.*
 Propositione Categorica. *I.d. 5. f. 3. n. 1. p. 15.*
 Propositione secundo & tertio adiacente. *Ibid. n. 5. p. 15.*
 Propositione hypothetica. *Ibid. n. 3. p. 15.*
 Propositionis Categoricæ materia & forma. *I.d. 5. f. 4. n. 1. p. 2. & 3. p. 15.*
 Quantitas propositionis quid, & quorūplex sit. *Ibid. n. 4. p. 15.*
 Propositione indehincit, quando æquivaleat universalis, quando particularis. *Ibid. n. 5. p. 15.*
 Qæc requirantur ad propositionem hypotheticam. *I.d. 5. f. 5. n. 1. p. 16.*
 Categorica de extremo copulato, & subjecto circumstantiato. *Ibid. p. 16.*
 Quantitas propositionis hypotheticae. *Ibid. n. 2. p. 16.*
 Hypothetica quorūplex. *Ibid. n. 5. p. 16.*
 Hypothetica Copulativa, Disjunctiva, & Conditionalis. *Ibid. n. 6. & 7. p. 16.*
 Conditionalis falsa esse potest, licet utraque Categorica sit vera, & è contraria. *Ibid. n. 7. p. 16.*
 Hypothetica Causalitatis. *Ibid. n. 9. p. 16.*
 Propositionum oppositio quadruplex. *I.d. 6. f. 1. n. 2. & 3. f. 1. & 5. p. 17.*
 Propositionum æquipollentia. *I.d. 6. f. 3. n. 1. p. 19.*
 Diversitas æquipollentia in signis universalibus & singularibus. *Ibid. n. 3. p. 19.*
 Propositionum conversio. *I.d. 6. f. 4. n. 1. p. 19.*
 Propositione modalis quid: & quomodo differat à propositione de seipso. *I.d. 6. f. 5. n. 2. p. 20.*
 Quantitas illarum, & qualitas desumenda est ex modo non dicto. *Ibid. n. 3. & 4. p. 20.*
 Propositione contraria de lege quid sit. *I.d. 6. f. 6. n. 1. p. 20.*
 Propositiones exponibiles, seu exclusivæ. *L.d. 6. f. 7. p. 21.*
 Exceptivæ, & reduplicativæ. *L.d. 6. f. 8. n. 1. & 2. p. 21.*
 Propositiones reflexivæ & falsificantes. *I.d. 6. f. 9. n. 1. & 2. p. 21.*
 Propositione falsificans potest habere contradictionem. *Ibid. n. 5. p. 22.*
 Propositiones de paciis: & unde earum veritas defumatur. *Ibid. n. 6. p. 22.*
 Quid sit Propositionem esse majorem, aut minorem. *L.d. 8. f. 2. n. 14. p. 53.*
 Objecta Propositionis affirmativa & negativa æquæ opponuntur, ac Propositiones ipsæ. *L.d. 18. f. 6. n. 2. p. 84.*
 Quid requiratur ad actus propriæ contradictionis. *L.d. 24. f. 8. n. 9. p. 105.*
 Quid sit esse Propositionem de futuro, præsentis, & præterito. *L.d. 4. f. 4. n. 7. p. 169. & L.d. 45. f. 3. n. 7. p. 173.*
 Propositione de futuro contingente sunt determinatæ veræ, vel false. *L.d. 46. f. 1. n. 4. p. 177.*
 Aliud est, Propositionem esse veram; aliud esse certam. *Ibid. f. 5. p. 177.*
- R.P. Th. Comptoni Philosophia.*
- Coexistencia in æternitate nihil facit ad veritatem Propositionis num de futuro contingente. *L.d. 46. f. 2. n. 5. p. 178.*
 Propositiones etiam de futuris conditionatis liberis sunt determinatæ verae & falsoe. *Ibid. f. 4. n. 3. p. 180.*
 Propositione per se nota, est triplex. *L.d. 48. f. 4. n. 3. p. 190.*
 Propositione immediata, de omni, de predicato primo, & secundum quod ipsum. *L.d. 48. f. 5. n. 1. & 2. p. 190.*
 Propositiones ex se universales, in cauando conjunctæ sunt ad unam conclusionem limitatae. *A.d. 16. f. 5. n. 11. p. 524.*
 Propositione mentalis habet partes ratione tantum distinctas. *A.d. 21. f. 2. n. 8. p. 519.*
- PROPRIETAS.**
 Quomodo proprietas differat ab attributo. *M.d. 1. f. 1. n. 3. p. 574.*
 Proprietates solo numero distinctæ, sequuntur aliquando essentias specie distinctas. *C.d. 2. f. 2. n. 2. p. 402.*
- PROPRIUM.**
 Proprium Logicum, seu Metaphysicum, & Physicum. *L.d. 37. f. 1. n. 2. p. 145.*
 Proprium sumitur quadam sicut in. *Ibid. n. 3. p. 146.*
 In qua acceptione constitutæ sunt quartum Prædicabile. *Ibid. n. 4. p. 146.*
 Ad rationem Proprii non requiritur necessariò, ut essentia illuc exigit. *Ibid. n. 5. p. 146.*
 Definitio Proprii. *Ibid. n. 6. p. 146.*
 Proprium ut universale, constitutus in ordine ad individua, ut proprietas in ordine ad speciem. *Ibid. n. 7. p. 146.*
 Propria non suscipiant magis & minus formaliter. *L.d. 37. f. 2. p. 5. p. 147.*
- PRUDENTIA.**
 Quomodo Prudentia concurrat ad actus morales. *L.d. 12. f. 1. n. 5. p. 63.*
- PUEBLO.**
 Puer nomine Gigantis non plus potest quam nomine proprio. *P.d. 2. f. 1. n. 12. p. 303.*
- PUGNA.**
 Quid sit pugna inre calorem & frigus in gradibus contrariis. *P.d. 22. f. 2. n. 8. p. 193.*
 Quando hæc pugna exercatur. *Ibid. p. 293. & G.p. 7. f. 2. n. 5.*
 Pugnare hic idem est ac repugnare. *P.d. 22. f. 2. n. 8. p. 293.*
 Magis propriè dicuntur pugnare agentia ipsa, quam gradus expulsi. *Ibid. n. 9. f. 293.*
 Quomodo inter se pugnant formaliter duas formæ substanciales. *P.d. 22. f. 3. n. 11. & 12. p. 194.*
- PUNCTUM.**
 Punctum est indivisibile simpliciter. *P.d. 43. f. 2. n. 2. p. 380.*
 Dari potest per se solum existens, & separatum à partibus. *Ibid. n. 13. p. 381.*
 Angelus existere potest in puncto. *Ibid. n. 14. p. 381.*
 Implicat punctum penetrari inadæquatè cum parte. *P.d. 45. f. 4. n. 3. p. 387.*
- Punctum est infinitum negativæ. *P.d. 46. f. 1. n. 2. p. 189.*
 Punctum non potest produci in spatio divisibili loci, potest tamen in parte divisibili temporis. *G.d. 6. f. 1. n. 8. p. 432.*
- Q.**
- QUALITAS.**
 Qualitates materiales recipiuntur in solâ materiali, non in quantitate. *P.d. 15. f. 1. 2. n. 8. p. 271.*
 Secundæ qualitates supponunt primas. *Ibid. n. 11. p. 272.*
 Qualitates nec partialiter recipiuntur in quantitate *Ibid. n. 13. p. 272.*
 Quomodo qualitates contrariae inter se pugnant. *P.d. 22. f. 2. n. 6. p. 292.*
 Primæ qualitates dantur substantiæ, non ut ornamentum tantum, sed etiam ut adiumentum. *P.d. 25. f. 8. n. 3. p. 307.*
 Omnes quatuor primæ qualitates sunt activæ. *G.d. 7. f. 1. n. 1. p. 434.*
 Primæ qualitates ad varia Physicæ concordant. *Ibid. p. 434.*
 Quo sensu dici soleat calorem & frigus esse qualitates activas, humiditatem & secheretatem passivas. *Ibid. n. 2. p. 434.*
 Quæ ex quatuor primis qualitatibus sit maximè, quæ minimè activæ. *Ibid. n. 3. p. 434.*
 Qualitates eundem ordinem servant in resistentiâ activâ, quem in activitate, non tamen in resistentiâ formalis. *G.d. 7. f. 2. p. 435.*
 Qualitates maximè activæ sunt minimè restitutivæ. *Ibid. n. 1. p. 435.*
 Resistentia cuiusvis qualitatis minor est activitate sui contrarij. *Ibid. n. 12. p. 435.*
 Cur qualitates non habentes contrarium, non producant semper totam suam intensiōem in instanti. *G.d. 7. f. 6. n. 5. p. 438.*
 Quo sensu dicatur, concreta qualitatum suscipere magis & minus, non autem abstracta. *G.d. 9. f. 2. n. 13. p. 442.*
 In qualitatibus supernaturalibus non datur maximum. *G.d. 10. f. 9. n. 1. p. 451.*

INDEX RERUM.

- In qualitatibus naturalibus activis, habentibus contrarium datur maximum naturaliter. *ibid. n. 2. p. 451.*
 Qualitates primæ possunt supernaturaliter intendi in infinitum. *ibid. n. 4. p. 451.*
 Cur quatuor primæ qualitates dicantur primæ. *G. d. 12. f. 2. n. 6. p. 459.*
 Qualitates primæ elementorum non distinguuntur specie à qualitatibus mixtorum. *G. d. 12. f. 4. n. 1. p. 460.*
 Quidam qualitates corporæ sunt perfectiores quibusdam spiritu-
 talibus. *A. d. 9. f. 2. n. 6. p. 496.*
 Variæ acceptio[n]es qualitatis. *M. d. 10. f. 1. n. 1. p. 602.*
 Recta qualitatis definitio. *ibid. n. 2. p. 602.*
 Prima species qualitatis, habitus & dispositio. *ibid. n. 3. p. 602.*
 Secunda, potentia & impotentia. *ibid. n. 4. p. 692.*
 Tertia, & passio & passibilis qualitas. *ibid. n. 5. p. 602.*
 Quarta species qualitatis est forma & figura. *ibid. n. 6. p. 602.*
 Pieraque qualitates habent contrarium: non tamen omnes. *M. d. 10. f. 2. n. 1. & 2. p. 602.*
 Qualitas recipit magis & minus. *ibid. n. 3. p. 602.*
- QUANTITATIS.
- Quantitas recipitur in solâ materiâ. *P. d. 15. f. 2. n. 1. p. 271.*
 Est dispositio ad formam substancialis materialis. *ibid. n. 4. p. 271.*
 Cur duas partes Quantitatis in eadem parte subjecti non fac-
 rent intentionem. *G. d. 10. f. 2. n. 2. p. 444.*
 An quantitas dici possit quanta. *M. d. 11. f. 11. n. 3. p. 612.*
 Quantitas continua & discreta. *M. d. 9. p. 598.*
 Effectus formalis Quantitatis non consistit in extensione & im-
 penetrabilitate. *M. d. 9. f. 1. n. 1. p. 598.*
 Conceptus Quantitatis non consistit in ratione mensuræ. *ibid. n. 2. p. 598.*
 Quantitas non dat distinctionem paribus materiae. *ibid. n. 5. p. 598.*
 Divisibilis etiam non est effectus primarius quantitatis. *ibid. n. 6. p. 599.*
 In quo consistat effectus formalis Quantitatis. *M. d. 9. f. 2. n. 1. p. 599.*
 Partes Quæ mutari possunt inter se divinitus penetrari. *ibid. n. 6. p. 600.*
 Quantitas distinguuntur à requantâ. *M. d. 9. f. 3. n. 2. p. 600.*
 Quantitas non est modus. *M. d. 9. f. 4. n. 1. p. 601.*
 Animal sine quantitate, si retineret gravitatem confluere ad
 punctum. *ibid. n. 5. p. 601.*
 Res sine Quantitate posset alterari. *ibid. n. 7. p. 601.*
 Quomodo locus & tempus secundum Aristotelem sine species
 quantitatis. *ibid. n. 8. p. 601.*
 In quo differant Quantitas continua, & discreta. *ibid. n. 9. p. 601.*
 Non dividitur Quantitas continua in puncta, lineas, & superfi-
 cies tanquam in species compleras. *ibid. n. 10. p. 601.*
- QUIES.
- Quies est negatio omnis motus. *P. d. 12. f. 5. n. 11. p. 252.*
 Quies privativa & positiva. *P. d. 40. f. 5. n. 9. p. 369.*
 An detur quies in puncto reflexionis. *G. d. 7. f. 4. p. 435.*

RAREFACTIO.

- Datur Rarefactio. *G. d. 11. f. 1. n. 1. p. 452.*
 Rarefactio non sit per productionem novæ Quantitatis. *ibid. n. 3. p. 452.*
 Non recte explicatur Rarefactio per vacuitates. *ibid. n. 9. p. 452.*
 Modus explicandi Rarefactionem per puncta inflata. *ibid. n. 10. p. 452.*
 Rejicitur sententia statuens Rarefactionem fieri per intromissionem corpusculorum. *G. d. 11. f. 2. p. 452.*
 Rarefactio consistit formaliter in majori extensione partium. *G. d. 12. f. 4. p. 455.*
 In Rarefactione & condensatione prior ubicatio tota petit, &
 tota nova producitur. *ibid. n. 2. p. 455.*
 Quid sit Rarefactio radicalis. *ibid. n. 3. p. 455.*
 In Rarefactione nulla pars est adæquata in duobus locis. *ibid. f. 5. n. 8. & 9. p. 456.*
 Quoties unum corpus rarefit, aliud naturaliter condensatur, &
 & contraria. *G. d. 11. f. 6. n. 1. p. 457.*
 Parva pars ferri in pluribus locis adæquatis sibi proximis posi-
 ta, non foret rarefacta. *ibid. n. 2. p. 457.*
 Rarefactio non sit à solo calore: nec condensatio à solo frigore.
ibid. n. 3. p. 457.
 Corpus durissimum non rarefiant, *ibid. n. 4. p. 456.*
 Quid sit rarus, & densum. *G. d. 11. f. 1. n. 1. p. 452.*
- REACTIO.
- Conditiones requisita ad Reactionem. *G. d. 8. f. 1. n. 1. p. 439.*
 Datur actio & Reactio. *ibid. n. 4. p. 439.*
 Variis experimentis probatur. *ibid. n. 6. p. 439.*

- Agens frigidum, etiam remissum, aliquid frigoris producit in
 agente intense calido. *G. d. 8. f. 2. n. 1. p. 440.*
 Argumenta calculatoria contra actionem & reactionem. *ibid. n. 7. & seq. p. 440.*

RECTITUDO.

- Rectitudo & Veritas in actibus quomodo differant. *Led. 8. f. 1. n. 1. p. 51.*
 Rectitudo actuum ad solam Logicam spectat, veritas ad alias
 etiam scientias. *ibid. n. 2. p. 51.*
 Quomodo ad veritatem in actus inducendam dirigat Logica. *ibid. n. 8. p. 51.*
 Rectitudo in actibus duplex. *L. d. 8. f. 1. n. 3. p. 52.*
 Rectitudo actuum Logicorum, excepto syllogismo, etiis extrin-
 seca. *ibid. n. 4. p. 52.*
 Aliud est, actum esse rectum, aliud, esse directum. *ibid. n. 5. p. 52.*

REFLEXIO.

- Deturne quies in punto reflexionis. *G. d. 7. f. 4. p. 435.*

RELATIO.

- Correlative debet esse simul: quomodo intelligendum. *P. d. 2. f. 4. n. 9. p. 208.*
 Cur Relatio constitutat diversum prædicamentum, & non sub-
 stentia. *M. d. 1. f. 1. n. 2. p. 584.*
 Relativa quid sine. *M. d. 1. f. 1. n. 2. p. 603.*
 Ad relationem tria requiruntur. *ibid. n. 2. p. 603.*
 Ratio efficacissima ad probandas relationes in creatis. *ibid. n. 4. p. 604.*
 Duo rationes in Relatione prædicamentali creatâ: esse in, &
 esse ad. *ibid. n. 6. p. 604. & f. 8. n. 1. p. 605.*
 Relatio rationis, & secundum dicuntur. *M. d. 11. f. 2. n. 1. & 2. p. 604.*
 Relatio transcendentalis cur ita vocetur. *ibid. n. 6. p. 604.*
 Rejicitur sententia statuens Relationem in concreto ex funda-
 mento, & termino. *M. d. 11. f. 3. n. 3. p. 605.*
 Ex illa sententia sequitur, Patrem esse Filium, & è contra.
M. d. 11. f. 4. n. 1. p. 606.

- Refelluntur tres modi defendendi Relationem sicut esse in
 fundamento connotante terminum. *M. d. 11. f. 2. n. 2. & seq. p. 607.*
 Proponitur sententia statuens Relationem distinctam à funda-
 mento & termino. *M. d. 11. f. 7. n. 1. p. 608.*
 Quare Deus non referatur prædicamentaliter ad creaturas.
ibid. n. 5. p. 608.

- Relatio est actuale exercitium: nec potest existere quin actu re-
 ferat. *M. d. 11. f. 8. n. 3. p. 609.*
 Relatio recte vocatur nexus, vinculum, unio, actualis ordo &c.
ibid. n. 6. p. 609.

- Non datum morus per se ad Relationem, sed per accidens. *M. d. 11. f. 9. n. 1. p. 618.*

- Positio divitioris conservati duo pariter albi sine Relatione.
d. 11. f. 9. n. 10. p. 610.

- A qua causa producatur Relatio. *M. d. 11. f. 10. n. 2. p. 611.*

- In quibus convenient & differant Relatio Prædicamentalis &
 Transcendentalis. *ibid. n. 9. p. 611.*

- Relatio non potest referri alia Relatione. *M. d. 11. f. 11. n. 1. p. 612.*

- Relatio Paternitatis distinguuntur realiter ab entitate Patris &
 Filii. *M. d. 11. f. 12. n. 7. p. 613.*

- Quid sit, Relativa esse simul definitione & cognitione. *M. d. 11. f. 13. n. 1. p. 613.*

- Relatio Prædicamentalis necessario requirit terminum existen-
 tem. *ibid. n. 3. p. 613.*

- Relatio Prædicamentalis non potest terminari ad ens rationis,
ibid. n. 8. p. 614.

- Relatio esse nequit inter extrema realiter non distincta. *ibid. n. 9. p. 614.*

- Relativa alia mutua, alia non mutua. *M. d. 11. f. 14. n. 3. p. 614.*

- Relatio Transcendentalis non mutua terminatur ad abolutum:
 mutua ad respectivum. *ibid. n. 5. p. 615.*

- Relatio Prædicamentalis, tam mutua, quam non mutua, termi-
 natur ad absolutum. *ibid. n. 6. & 7. p. 615.*

- Dari in eodem subiecto possunt duæ Relationes solo numero
 distinctæ. *M. d. 11. f. 16. n. 1. p. 616.*

- Eadem numero Relatio referre potest fundamentum ad Ter-
 minos etiam specie distinctos. *ibid. n. 6. & 7. p. 616.*

- Tria genera Relationum. *M. d. 11. f. 17. n. 1. p. 617.*

- Relatio Äquiparantia & Disquiparantia. *ibid. n. 5. p. 618.*

- Quæ Relationes suscipiant magis & minus. *M. d. 11. f. 18. n. 2. & seq. p. 618.*

- Dari potest unus conceptus Relationibus omnibus Prædicamen-
 talibus communis. *ibid. n. 6. p. 618.*

- R. E. N. A. T. U. S. D. E. S. C. A. R. T. E. S.

- Impugnatur ejus sententia de formis subtantibus. *P. d. 11. f. 1. n. 1. p. 238.*

- Negat formas accidentales. *P. d. 12. f. 1. p. 246.*

- Miratur ejusdem propositiones. *ibid. n. 5. p. 247.*

- Ait opinionem admittentem accidentia realia, esse parum tutam
 in fide. *ibid. p. 247.*

Docet,

INDEX RERUM.

Docet, non esse opus miraculo ut species in Eucharistia conserventur, sublatâ panis & vini substantia. *ibid. p. 247.*
 Impios afferit esse eos, qui Ecclesiæ auctoritate utuntur ad probandum panis & vini species esse accidentia. *ibid. p. 247.*
 Varia ejus pronunciata circa accidentia in Eucharistia remanentia discutiuntur. *P.d. 12. f. 4. p. 250.*
 Parum sibi constans est in dictis. *ibid. n. 8. p. 251.*
 Auctoritate refellitur ejus sententia de accidentibus. *P.d. 12. f. 2. & 3. p. 247.*
 Refellitur etiam ratione. *ibid. f. 5. & 6. p. 251.*
 Non recte opinatur circa naturam creationis. *P.d. 41. f. 1. n. 5. p. 371.*
 Impugnatur ejus sententia de rarefactione. *G.d. 11. f. 2. p. 452.*
 Statutum conceptum corporis in extensione. *A.d. 7. n. 2. p. 486.*
 Negat esse possibles materias specie distinctas. *C.d. 2. f. 1. n. 10. p. 402.*

R E P R O D U C T I O.

Eadem actio duobus locis posita, in secundo loco non est reproducit. *G.d. 3. f. 7. n. 2. p. 422.*
 Quid sit secundum Philosophos aliquid propriè reproducit. *ibid. n. 5. p. 423.*
 Cur productio rei in alio tempore, sit reproducit; non autem in alio loco. *ibid. n. 6. p. 423.*
 Nulla res potest naturaliter reproducit. *P.d. 8. f. 3. p. 229.*

R E S.

Radix erroris non est in rebus, sed in intellectu. *L.d. 5. f. 1. n. 7. p. 39.*
 Quomodo Res ad Logicam spectent. *ibid. f. 3. n. 16. p. 41.*
 Tres rerum series. *P.d. 13. p. 255.*
 Res quædam, nec spirituales propriè sunt, nec corporis; sed classis cuiusdam media. *A.d. 7. f. 6. n. 7. p. 491.*

R E S I L I E N T I A.

Cur res projecta incidens in aliquid molle, non tantum vi resiliat. *G.d. 13. f. 2. n. 5. p. 461.*
 Unde proveniat motus, dum pila, nulla vi ei impelta, in terram cadens, resiliat. *ibid. n. 7. p. 462.*

R E S I S T E N T I A.

Resistentia activa, & formalis. *G.d. 7. f. 2. n. 1. & 2. p. 434.*
 Quando resistat qualitas expulsa. *ibid. n. 5. p. 434.*
 Ut aliquid agat, non est necessarium ut supererit resistentiam activam passi, sed tantum formalem. *G.d. 8. f. 2. n. 1. p. 439.*
 Omnes partes passi resistunt simul effectivè non ratiæ omnes formaliter.

R E S O L U T I O.

Quid sit fieri resolutionem usque ad materiam primam. *G.d. 1. f. 2. n. 1. p. 412.*
 Non datur hujusmodi resolutio in generatione substanciali. *ibid. n. 5. p. 412.*

R E S U R R E C T I O.

Resurrectio est miraculosa, & quare. *P.d. 8. f. 2. n. 10. p. 229.*
 Si duo homines moriantur cum eadem materia successivè; quid de ea fieri in resurrectione. *P.d. 11. f. 2. n. 10. p. 240.*
 Resurrectio mortuorum non est generatio strictè sumpta. *G.d. 2. f. 5. n. 2. p. 416.*

R I S U S.

Risus unde oriatur, & quid sit. *L.d. 29. f. 3. n. 4. p. 149. & A.d. 15. f. 2. n. 8. p. 519.*

Quare Christus non quædam riserit. *ibid. p. 519.*

R O S A.

Ex Dialecticæ spinis, scientiarum omnium rose nascuntur. *L.d. 26. f. 1. n. 3. p. 111.*

Rosa in communis. *L.d. 26. f. 1. n. 3. p. 111.*

S.

S A N G U I S.

Proponitur sententia afferens sanguinem informari animâ & vivere. *A.d. 3. f. 1. n. 1. p. 470.*

Prohibitio Iudeis data de non comedendo sanguine, non arguit cum vivere. *ibid. n. 2. p. 470.*

Sanguis est solum pars hominis secundaria, non primaria. *ibid. n. 1. p. 471.*

Licet sanguis assumptus fuerit à Verbo, non est necesse ut animetur. *ibid. n. 7. & 8. p. 471.*

Sententia afferens sanguinem non vivere. *A.d. 3. f. 2. n. 1. p. 471.*

Concessio sanguinem animari, non sequitur venâ aperâ animam unâ cum sanguine profiliere corpore. *ibid. n. 5. p. 472.*

Sanguis unius potest carni mediare per Jecur: potest etiam immediarè unius venis, ut medulla ossibus. *ibid. n. 6. p. 472.*

Probabilis est sanguinem non vivere. *A.d. 3. f. 3. n. 1. p. 472.*

An sanguis, si non vivat, continuari possit cum cæteris partibus. *A.d. 4. f. 2. n. 7. p. 475.*

S A N I T A S.

Est recta humorum coordinatio, & justum qualitatum temperamentum. *L.d. 39. n. 7. p. 150. & P.d. 23. f. 1. n. 5. p. 295.*

R.P.Th. Comptoni Philosophia.

S C I E N T I A.

Quomodo specientur scientia ab objectis. *L.d. 2. f. 4. p. 33.*
 De unitate & distinctione scienciarum. *ibid. f. 5. p. 33.*
 Darur inter scientias mutua subordinatio. *L.d. 5. f. 3. n. 2. p. 40.*
 Ejusdem est scientia agere de eo quod est propriè tale, ac de eo quod videtur tale. *L.d. 4. f. 2. n. 6. p. 38.*
 Scientia qua agit per se de toto agit per se de partibus. *L.d. 6. f. 1. n. 7. p. 43.*
 Potest quid ab aliqua scientia considerari, & per se, & in ordine ad aliud. *L.d. 7. f. 6. n. 3. p. 50.*
 Scientia sumitur tripliciter. *L.d. 9. f. 1. n. 2. p. 54.*
 De errore potest dati scientia. *ibid. n. 6. p. 55.*
 In omni scientia sunt actus quidam omnino evidentes. *L.d. 11. f. 1. n. 3. p. 61.*
 In scientiis addiscendis inchoandum à facilioribus. *L.d. 11. f. 2. n. 4. p. 62.*

Scientia est de universalibus. *L.d. 26. n. 1. p. 111.*
 Ad rationem scientia non requiritur ut sit de rebus Phisicis incorruptibilis, sed Metaphysicæ. *L.d. 26. f. 1. num. 11. p. 112.*

Scientia essentialiter sita est in judicio. *L.d. 43. f. 1. n. 8. p. 164.*

Scientia quid sit. *L.d. 47. f. 3. n. 8. p. 183.*

Scientia discursiva est duplex. *L.d. 49. f. 1. n. 1. p. 191.*

De singularibus dari etiam potest scientia. *ibid. n. 5. p. 191.*

De entibus rationis, & per accidens dari potest scientia. *ibid. n. 9. p. 192.*

Scientia in se complectitur certitudinem & evidentiam. *L.d. 50. p. 195.*

Varia acceptio scientia. *L.d. 50. f. 1. n. 1. p. 195.*

Stare possunt simul in eodem intellectu habitus scientia, fidei, & opinionis. *L.d. 50. f. 2. n. 5. p. 196.*

Actus scientia, fidei, & opinionis cum actuali formidine, non possunt esse simul circa idem objectum. *ibid. n. 6. p. 196.*

Idem numero actus esse simul potest fides, scientia, & opinio. *L.d. 50. f. 4. n. 1. p. 198.*

Una scientia variis modis subalternari potest alteri. *A.d. 19. f. 3. n. 2. & 3. p. 533.*

Omnis scientia subalternatur aliquo modo Metaphysicæ. *ibid. n. 4. p. 533.*

Quæ scientia dicantur propriè subalternantes, aut subalternatae. *ibid. n. 7. p. 533.*

Duae scientiae sub diversâ ratione sibi invicem possunt subalternari. *ibid. p. 533.*

S C I E N T I A P R A C T I C A, & S P E C U L A T I V A.

Quid sit. *L.d. 10. f. 1. n. 1. & 3. p. 56.*

Non requiritur ad rationem actus practici, ut procedat per modum imperii. *ibid. p. 56.*

De eodem indivisibili objecto haberi simul potest actus practicus & speculatorius. *ibid. n. 2. p. 56.*

Cognitio adæquata rei factibilis est semper practica. *ibid. p. 56.*

Scientia simplicis intelligentia in Deo sitne practica, an speculatoria. *ibid. n. 3. p. 56.*

Actus practicus non sit speculatorius, nec è contrâ ex eo quod sciens eum ordinet, vel non ordinet ad opus. *ibid. n. 4. p. 56.*

In hoc spectandus est finis scientia, non scientis. *ibid. p. 56.*

Scientia etiam practica procedit modo resolutorio. *ibid. n. 7. p. 56.*

Ad scientiam practicam debet res cognita esse operabilis à cognoscente. *L.d. 10. f. 2. n. 2. p. 57.*

Scientia in medico de sanitate an sit practica. *ibid. n. 5. p. 57.*

Quid hac in re sentiendum de cognitione, quæ Angeles habet de creatione animæ. *ibid. n. 8. p. 57.*

Impedimentum per accidens non tollit rationem scientia practica. *ibid. n. 9. p. 57.*

Scientia Divina de peccato non est practica. *ibid. n. 11. p. 57.*

An scientia de objecto supernaturaliter tantum factibilis sit practica. *L.d. 10. f. 3. p. 58.*

Potest idem actus transire de speculatorio in practicum; & è contrâ. *ibid. n. 6. p. 58.*

Latius patet scientia, quæ Ars. *L.d. 10. f. 4. n. 2. p. 58.*

Non requiritur ad objectum scientia practica, ut sit liberum. *ibid. p. 58.*

In bruis non datur scientia propriè practica. *ibid. n. 4. p. 58.*

Cognitio nostra de nutritione, cur non sit practica. *ibid. n. 5. p. 58.*

S C I E N T I A D I V I N A.

Scientia media non tollit libertatem actus. *A.d. 25. f. 1. n. 7. p. 555.*

Scientia media quomodo se habeat ad se, & futuritionem conditionatam actus. *A.d. 25. f. 4. n. 16. p. 555.*

Scientia simplicis intelligentia & visionis non distinguuntur ex objectis, sed tantum ex modo tendendi. *M.d. 5. f. 2. n. 1. p. 555.*

I i i 2

SCI

INDEX RERUM.

- Plura Individua possibilia requiruntur essentialiter ad speciem
Prædicabilem. L.d. 34. f. 3. n. 1. p. 40.
- Omnes species non distant inæqualiter ab ente. A.d. 5. f. 1. n. 3.
p. 477.
- Diversitas specifica non consistit in inæqualitate. ibid. p. 477.
- Nec in minimâ dissimilitudine. A.d. 5. f. 2. n. 1. p. 477.
- Ad convenientiam specificam non requiritur omnimoda similitudo. A.d. 5. f. 3. n. 7. p. 479.
- S P E C I E S E X P R E S S A .
- Species expressa quid sit. A.d. 16. n. 2. p. 519.
- Malè negatur à nonnullis species expressa Dei. A.d. 17. f. 2. n. 5.
p. 527.
- Ex eo quod Dens videatur per speciem expressam, non sequitur non vident eum immediatè. ibid. n. 6. p. 527.
- Species expressa Dei non est aliquid prius visum, sed ipsa est actus visionis. ibid. n. 7. p. 527.
- S P E C I E S I M P R E S S A .
- A qua causâ producantur species in potentia. A.d. 18. f. 7. n. 1.
p. 526.
- Species intellectuales semel productæ, nunquam pereunt. ibid.
n. 3. p. 526.
- Species materiales imaginatæ variis modis destruuntur. ibid.
n. 3. p. 526.
- Species rerum contrariarum non sunt contraria. ibid. n. 4.
p. 526.
- Species impressa quid sit. A.d. 16. n. 2. p. 519.
- Est vicaria objecti. ibid. p. 519.
- Species sunt accidentia, non substantia. ibid. n. 3. p. 519.
- Species impressa datur in visu. A.d. 16. f. 1. n. 1. p. 519.
- Variis experiens id ostenditur. ibid. n. 2. & 3. p. 519.
- Dentur species impressa in auditu. ibid. n. 4. p. 520.
- Non dantur species in olfactu, gustu, aut tactu. ibid. n. 6.
p. 520.
- Cui in visu requirantur magis quam in aliis sensibus. ibid. n. 7.
p. 520.
- Dantur species impressa in phantasia. ibid. n. 8. p. 520.
- Species non est aliquid prius visum. A.d. 16. f. 2. n. 4. p. 521.
- Cui species vocatur imago objecti. ibid. n. 5. p. 521.
- Reflexio specierum quid sit. A.d. 16. n. 9. p. 522.
- Species impressa datur in intellectu. ibid. f. 4. n. 8. p. 522.
- Species impressa cum intellectu ad actus concurrens effectivæ.
ibid. n. 41. p. 523.
- Datur in intellectu hic in via, propria species impressa abstracti-
va Dei, Angelorum, & aliorum, quæ sub sensibus non cadunt. A.d.
16. f. 5. n. 2. p. 523.
- Quomodo acquiratur species impressa rerum insensatarum.
ibid. n. 4. p. 523.
- Qua ratione acquiratur species entium rationis. ibid. n. 5.
p. 523.
- Per quas species elicatur primus actus circa substantiam, & res
spirituales. ibid. n. 7. & 8. p. 524.
- Per quas species habeatur primus actus circa Trinitatem, &
rationem aliquam communem. ibid. n. 10. & 13. p. 524.
- Non implicat species sensuum materialem esse objective indi-
viduables. A.d. 16. f. 2. p. 525.
- Species quæ semel est unius objecti tantum, nunquam pote-
t est alterius. ibid. n. 5. p. 525.
- Ablatâ minimâ parte objecti, perit tota species. ibid. n. 6. p. 525.
- Reipendetur objectioni contra indivisibilitatem specierum.
ibid. n. 8. p. 525.
- Ostenditur species materiales sèpè esse indivisibiles, ibid. n. 12.
d. 526.
- Potest contingere, ut tota semper species non pereat, licet sit
indivisibilis. ibid. n. 14. p. 526.
- S P E C I E S I M P R E S S A D E I .
- Dari nequirit connaturaliter species impressa Dei. A.d. 17. f. 1. n. 8.
p. 527.
- Dux sententia oppositæ circa ejus possibiliterem. A.d. 17. f. 2.
n. 2. & 3. p. 527.
- Species impressa non est realis similitudo objecti, sed intentio-
nalis. ibid. n. 9. p. 528.
- Species impressa Dei non esset frustanea. A.d. 17. f. 3. n. 5.
p. 528.
- Ordinatur non ad supplendum vices Dei non potentis, sed
non volentis per se concurrens ad actum. ibid. n. 6. p. 528.
- Probatur possibiliter esse speciem impressam Dei. A.d. 17. f. 5.
n. 1. p. 530.
- S P E C U L U M .
- Cui objectum apparet quasi esse intra speculum. A.d. 16. f. 3.
n. 2. p. 521.
- In speculo cui res apparent inveræ. ibid. n. 5. p. 521.
- Homo inspiciens speculum, videt se illic in suo etiam oculo re-
presentatum.
- S P H Ä R A .
- Perfectè sphæricum tangeret planum in puncto. P.d. 43. f. 2.
n. 7. p. 381.
- Potest sphæricum rotari supra planum. ibid. n. 9. p. 381.
- R.P. Th Comptoni Philosophia.
- Sphæra certa activitatis datur in rebus creatis, non tamen omni-
bus eadem. G.d. 7. f. 6. n. 2. p. 518.
- Agens per se loquendo agit per suam sphæram immediate, ram
immediatione virtutis, quæm suppositi. ibid. n. 3. p. 438.
- Cur rebus omnibus certa assigeretur sphæra. P.d. 36. f. 2. n. 8.
p. 354.
- S P I R I T U S : S P I R I T U A L E .
- Multiplicitas partium non obstat rei spirituali. A.d. 7. f. 2. n. 2.
p. 487.
- Extensio non magis repugnat spiritui, quam intensio. ibid. n. 3.
p. 487.
- Res spirituales potest habere diversas partes successivas. ibid.
n. 5. & 8. p. 487.
- Res spirituales de facto non sunt omnes indivisibiles. A.d. 7.
f. 3. n. 9. p. 488.
- Aliud est spiritus, aliud res spirituales. A.d. 7. f. 4. n. 3. p. 489.
- Varia acceptiores spiritus. A.d. 9. f. 1. n. 1. & 2. p. 495.
- Spiritualis substantia composita integraliter, non fore necessa-
rio intellectiva. ibid. n. 6. p. 495.
- Non implicat res spirituales componi. A.d. 9. f. 2. n. 3. p. 496.
- Spiritualis forma licet educere ex potentia materie spiritua-
lis, non propter ea fore corruptibilis. ibid. n. 11. p. 497.
- Quo sensu res spiritualis sit ex genere suo perfectior corpora-
tio. A.d. 9. f. 3. n. 2. p. 497.
- Res spiritualis potest uniri rei materiali. A.d. 2. f. 1. n. 4. p. 468.
- S Q U A M A .
- Squama piscium animatur. A.d. 2. f. 3. n. 4. p. 469.
- S T E L L A E .
- Stella notæ dicuntur communiter 1022. C.d. 4. f. 1. n. 11.
p. 409.
- Stelle non faciunt cælum corpus organicum. A.d. 1. f. 2. n. 10.
p. 467.
- Christum pro stellarum etiam peccatis mortuum esse docebat
Origines. C.d. 1. f. 1. n. 3. p. 397.
- S T U P A .
- Cur stupa taclæ ferro carenti convertatur in ignem, non in
ferrum. C.d. 10. f. 4. n. 4. p. 446.
- S U B J E C T U M .
- Subjectum in propositione quid sit. I.d. 1. f. 1. n. 1. p. 1.
- Ratio subjecti physici non est causa aliud materialiter, seu in
illud influere, aut sustentare. P.d. 4. f. 1. n. 1. p. 212.
- Nec in indifferentia ad constituenda diversa composta. ibid. n.
2. & 3. p. 212.
- Subjectum sustentationis, inhalationis, adhesionis, informatio-
nis, & denominationis. P.d. 2. f. 2. n. 1. p. 213.
- In quo consistat notio subjecti. ibid. n. 4. p. 213.
- Forma respectu usus, potest esse subjectum respectu alterius.
ibid. n. 7. p. 214.
- Subjectum sustentationis est semper subjectum informationis;
P.d. 7. f. 4. n. 9. p. 225.
- Idem subjecti potest in subjectis specie distinctis. P.d. 34. f. 5.
n. 9. p. 346.
- S U B S I S T E N T I A .
- Subsistens est aliquid extra conceptum essentialiter naturæ.
P.d. 2. f. 4. n. 1. p. 207.
- Subsistens ordinatur ad perficiendam essentiam. P.d. 25. f. 6.
n. 4. p. 306.
- Subsistens est aliquo modo substantia. L.d. 7. f. 3. n. 7.
p. 586.
- Subsistens idem est ac Personalitas. M.d. 8. f. 1. n. 8. p. 587.
- Ad substantiam noritiam cætivebat antiquitas. M.d. 8. f. 1. n. 1.
p. 587.
- Sententia statuens substantiam in negativo. ibid. n. 5. p. 588.
- Subsistens superaddit naturæ aliquid positivum. M.d. 8. f. 3.
n. 1. p. 586.
- Effectus formalis substantia non est reddere naturam inde-
pendentem à subjecto sustentationis. M.d. 8. f. 1. n. 1. p. 590.
- Duo alij modi explicandi effectum formalem substantiae. ibid.
n. 3. & 4. p. 590.
- Quis sit effectus formalis substantiae. M.d. 8. f. 1. n. 4. p. 591.
- Subsistens in Divinis habet duplex munus; unicam verò in
creatis. ibid. p. 591.
- Potest natura aliqua supernaturaliter terminari simul du-
plici substantia propriâ, vel alienâ. M.d. 8. f. 1. n. 4. & 5.
p. 591.
- Potest etiam terminari alienâ, retinendo propriam. ibid. n. 9.
p. 591.
- Subsistens compositi est divisibilis integraliter. M.d. 8. f. 1. n. 9.
p. 594.
- Conflatur etiam ex tribus substantiis partialibus. M.d. 8. f. 1. n. 10.
p. 596.
- Subsistens non est principium inflatum, nec partialiter inope-
rations. M.d. 8. f. 1. n. 2. p. 597.
- Subsistens sitne res, an modus. ibid. n. 4. p. 597.
- Subsistens est forma suppositi, non compositi. ibid. n. 7. p. 597.
- Quanam sit causa substantiae. ibid. n. 9. p. 597.

INDEX RERUM.

S U B S T A N T I A.

- Substantia nihil est propriè contrarium. P.d.2.5.5.2.p.209.
 Secundæ substantia non existunt nisi ratione primarum. P.d.7.
 1.1.0.9.p.221.
 Non producitur substantia à solis accidentibus. P.d.2.5.5.2.1.p.301.
 Primus actus substantia est subsistens. P.d.2.5.5.4.1.p.304.
 Substantia sola sine concurso accidentis non producit substantiam. ibid.1.4.p.304.
 Substantia per emanationem aliqua in se accidentia producit. P.d.2.5.5.7.1.p.306.
 Substantia non potest producere accidentis in subiecto à se distincta. P.d.2.5.5.8.1.p.307.
 Non potest dari substantia creatura incapax formæ accidentalis. C.4.5.2.1.10.p.406.
 Cur substantia assimilat sibi perfectè passum, non verò accidentis. G.d.7.5.6.1.9.p.438.
 Substantia non eget potentis accidentalibus ut operetur ad intrata. A.d.12.5.4.1.p.584.
 Substantia prius cognoscuntur quam accidentia cognitione doctrinali, non experimentali. A.d.18.5.1.1.p.551.
 Substantia in tota serie rerum est ens perfectissimum. M.d.6.
 1.1.0.1.p.583.
 Varius modis sumitur substantia. M.d.7.5.1.1.p.584.
 Prima substantia maximè substantia. ibid.p.584.
 Substantia in prædicamento, duo dicit. ibid.1.2.p.585.
 Substantia prima & secunda. ibid.0.6.p.585.
 Conceptus substantia non est ut sit independens à subiecto substantiationis. M.d.7.5.2.1.p.585.
 Refellit sententia docens conceptum substantia esse subiectum accidentibus. ibid.1.4.p.585.
 Natura substantia non est ut sit radix substantia. ibid.1.5.
 P.585.
 Quis sit proprius conceptus substantia. ibid.1.6.p.585.
 Substantia aliquando idem est ac essentia. M.d.7.5.3.1.p.4.
 P.586.

S U C C E S S I V U M.

- Successivum quæ successivum, non potuit esse ab æternio. P.d.
 3.9.5.4.p.364.

S U P E R F I C I E S.

- Superficies est divisibilis tantum quoad longitudinem, & latitudinem. P.d.43.5.2.1.p.380.

S U P E R N A T U R A L E.

- Supernaturale in quo consistat. P.d.16.5.2.1.p.274.
 Supernaturale quoad substantiam, & quoad modum. P.d.26.
 1.1.0.5.p.308.

S U P P O S I T I O:

- Suppositio quid sit, & quotuplex. I.d.3.5.1.2.p.9.
 Supponere & significare, quomodo differant. ibid.p.9.
 Suppositio materialis & formalis. ibid.p.9.
 Suppositio intrinseca & extrinseca. ibid.1.3.p.9.
 Suppositio formalis propria, & impudica. ibid.p.9.
 Suppositio simplex, & personalis. ibid.1.4.p.9.
 Suppositio personalis, alia essentialis, alia accidentalis. ibid.
 1.4.p.9.

- Suppositio universalis, seu distributiva, & copulativa. ibid.1.6.
 P.10.

- Determinata, & confusa. ibid.1.7.p.10.
 Regula pro suppositione cognoscenda. ibid.1.10.p.10.

S U P P O S I T U M.

- Variae acceptiones suppositi. M.d.8.5.1.10.p.588.
 Quomodo differat à persona. ibid.p.588.

S Y L L O G I S M U S.

- Syllogismi definitio. I.d.7.5.1.8.p.24. & L.d.47.5.1.7.p.9.
 P.181.

- Syllogismi materia Ex qua, & Circa quam. I.d.7.5.3.1.p.1.
 P.24.

- Quid sit forma syllogistica. ibid.1.3.p.24.
 Figura & Modus syllogismi. ibid.1.4.4.p.24.

- Modi directi, & indirecti. ibid.1.9.p.24.
 Syllogismi imperfecti quomodo reducantur ad perfectos. I.d.7.
 1.4.p.25.

- Syllogismus expitorius. I.d.7.5.5.1.p.26.
 Hypotheticus, & Modalis. ibid.1.2.2.3.p.26.

- In quo consistat artificium syllogisticum, ut à Logica consideratur. L.d.8.5.2.15.p.532.

- Syllogismus vocalis ad exprimendum mentalem ordinatur tanquam illius imago. L.d.47.5.4.8.p.148.

T

T A C T U S, T A N G E R E.

- Sedes tactus sunt caro, & nervi. A.d.14.5.4.0.4.p.517.
 Quenam sint objecta tactus. ibid.1.5.p.517.
 Non percipiuntur tactu qualitates existentes in sensorio. ibid.
 1.6.p.517.

- Ad tactum non requiritur, ut qualitas quæ sentitur, sit in subiecto discontinuo. ibid.1.9.p.517.

- An ea sola se tangant, quorum extrema sunt simul. P.d.45.5.1.
 1.3.p.385.

- Contactus consecutivus, & penetratus. ibid.1.4.p.385.

T E M P E R A M E N T U M.

- Temperamentum ad ponens, & ad insitum. G.d.12.5.5.2.
 P.460.

- Temperamentum ad pondus dari potest in quatuor primis qualitatibus. ibid.1.3.p.460.

- Repugnat in gravitate, & levitate. ibid.1.4.p.460.

T E M P U S.

- Significare tempus, connoscere tempus, & significare cum tempore, quomodo differant. I.d.5.5.1.1.3.p.13.

- Quinque tempora Dialeticorum. I.d.3.5.1.3.1.p.11.

- Tempus est cogniti & explicati difficultatum. P.d.37.5.1.p.356.

- Definitio temporis. P.d.37.5.1.1.1.p.316.

- Motus cœli est tempus primarij, motus horologiorum secundarij. ibid.1.2.p.357.

- Tempus est denominatio partim extrinseca. ibid.p.357.

- Quomodo tempus sit ens reale. ibid.1.3.p.357.

- In quo differat ab Aeternitate, & Aeterno. ibid.1.7. & 8.p.357.

- Tempore Ioseph steri sol tempus ibat. P.d.37.5.2.1.p.357.

- In quo consistat tempus imaginarium. ibid.1.4.p.357.

- In quo differant tempus, & spatium imaginarium. ibid.1.5.
 P.358.

- Cur tempus sine aliquo distincto corresponeat rebus permanentibus. P.d.38.5.2.1.p.360.

- Quomodo pars temporis dici possit præsens, præterita, & futura. P.d.45.5.4.p.8.p.388.

- Tempus non est propriè continuum. ibid.1.9.p.388.

- Nec pars temporis produci potest in instance, nec intans in tempore. G.d.6.5.1.1.8.p.432.

T E N E B R A E.

- Sintne una privatio, an plures. L.d.18.5.7.1.p.8.

- In ratione tenebrarum formaliter consistunt in indivisibili. ibid.
 1.1.p.8.

- Quomodo differant ab obscuritate. ibid. & d.50.5.1.p.8.
 P.200.

T E R M I N U S.

- Variae acceptiones Termini. I.d.1.5.2.2.p.11.

- Voces non significativa possunt esse Termini. ibid.1.3.p.2.

- Vera Termini definitio. ibid.p.4.p.2.

- Terminus à terminando dicitur. ibid.1.6.p.2.

- Propositio, imd̄ integer syllogistus potest esse terminus. ibid.
 1.6.p.2.

- Postulare copula in propositione dici terminus. I.d.1.5.1.p.5.

- Terminus ut quo, & ut quod. ibid.1.6.p.3.

- Non est idem esse Terminus actu, & actu terminare. ibid.
 1.13.p.4.

- Quomodo literæ possint esse Termini. ibid.1.14.p.4.

- Terminus Mentalis, Vocalis, & Scriptus. I.d.2.5.1.1.1.2.p.2.

- P.4.

- Terminus Mentalis non datur realiter, sed tantum ratione. ibid.1.2.p.4.

- Terminus significativus, & non significativus. I.d.1.5.2.1.p.5.

- Ultimus, & non ultimus. L.d.2.5.3.1.p.5.

- Directus, & Reflexus. ibid.1.12.p.6.

- Categorematicus, Syncategorematicus, & mixtus. I.d.2.5.1.p.6.

- Commonis & singularis. ibid.1.3.p.6.

- Univocus, & equivocus, & Analogus. ibid.1.4.5.6.p.6.

- Æquivocus in actu exercito est Univocus. ibid.1.6.p.7.

- Terminus Complexus, & Incomplexus. I.d.2.5.1.1.1.p.7.

- Concretus, & Abstractus; Absolutus, & Connotatus; Denominatus, & Denominans. ibid.1.3.4.5.p.7.

- Terminus substantivus & adjectivus. I.d.2.5.1.6.1.p.8.

- Quid dicendum de Terminis negativis. n.3.p.8.

- Terminus Transcendentis, Supertranscendentis, & non transcendentis. ibid.1.5.p.8.

- Finitus, & infinitus: primæ, & secundæ intentionis. ibid.1.6.
 & 7.p.8.

- Terminus pertinens sequela, & pertinens repugnans. I.d.2.
 1.7.10.1.p.8.

- Modus argumentandi in terminis pertinentibus. ibid.1.3.p.9.

- Proprietates Termini quo sint. I.d.2.5.1.1.1.p.9.

- Termini specialis confusio. ibid.1.8.p.10.

- Quid sit, Terminus habere statum. I.d.2.5.1.1.1.p.11.

- Terminus singularis, Communicabilis, & Incommunicabilis. I.d.2.5.1.1.1.p.12.

- Quid sit, esse Terminus intrinsecum. P.d.14.5.7.1.p.267.

- Quid sit, respicere aliquid ut pure terminum. ibid.1.9.p.268.

T E R R A.

- Terra non est ita ponderibus suis libata, ut ex minimo ponde-
 re addito moveatur. G.d.1.2.5.1.1.1.p.43.

- Si daretur alicui locus consistendi in aere, non posset nihilomni-
 nus terram movere. ibid.1.8.p.45.

Terra

INDEX RERUM.

- Terra est summa seca. G.d.12.f.35.n.1.p.459.
 Terra est magis porosa, ac proinde minus densa quam aqua.
 ibid.n.4.p.459.
- S. THOMAS.
- S. Thomas Theologorum princeps. P.d.12.f.2.n.4.p.247.
 Tener Præcisiones objectivas, etiam in creatis. L.d.24.f.3&5.n.8&9.p.100. &c d.32.f.4.p.132.
 Perfectionem in præscindendo tribuit intellectui suprasensum. L.d.24.f.5.n.9.p.102.
 Constitutum universale per præcisiones objectivas. L.d.32.f.4.n.6.p.133.
 Mens S. Thomæ, & Aristotelis de subiecto accidentium. P.d.15.f.2.n.5.p.271.
 Sententia S. Thomæ de mutuâ causalitate. P.d.21.f.2.n.1.p.288.
 Tener S. Thomas potentiam obedientialem latam. P.d.27.f.4.n.6.p.313.
 Quid sentiat S. Thomas de materia spirituali. A.d.9.f.3.n.10.p.498.
 Mens S. Thomæ circa speciem impressam Dei, est dubia. A.d.17.f.5.n.2.p.530.
 S. Thomas ait, ad comprehensionem non sufficere quod nihil lateat videntem. A.d.20.f.3.n.8.p.536.
 Cur juxta S. Thomam qualitates intentionales vocent actiones. A.d.22.f.3.n.3.p.541.
 Quo sensu dicat S. Thomæ, vivere esse mouere se ab intrinseco. A.d.22.f.5.n.4.p.553.
 S. Thomas negat dari in intellectu habitus à speciebus distinctos. A.d.28.f.2.n.1.p.565.
 BENE SCRIPSISTI DE ME THOMA. P.d.12.f.4.n.12.p.251.
- TONITRUM.
- Tonitru fit per Antiperitasm. G.d.7.f.5.n.9.p.437.
- TOTUM.
- Id quod est totum in se, potest esse pars respectu alterius. I.d.1.f.2.n.6.p.2.
- Totum impossibile objectivum componi potest ex pars possibilibus. L.d.13.f.3.n.1. & 13.p.67.
- Totum nihil aliud est nisi partes unitæ. L.d.22.f.1.n.5.p.94.
- Totum aliud actualē: aliud potentiale. L.d.32.f.7.n.1.p.138.
- Totum generari nequit nisi ratione alicujus in toto inclusi, quod generatur. P.d.14.f.4.n.3.p.264.
- Totum non distinguitur à partibus simul sumptis. P.d.15.f.1.n.1.p.170.
- Denominatio partis aliquando tribuitur, aliquando non tribuitur toti. A.d.4.f.2.n.4.p.475.
- TRANS CENDENS.
- Id quod transcendentia aliud, debet ratione nostrâ inesse ultimis eius differentiis. L.d.40.f.1.n.5.p.150.
- Ad analogiam conceptus communis sufficit transcendentia. ibid.4.f.3.n.5.p.152.
- In quo differant prædicta Transcendentia à non Transcendentibus. ibid.4.f.6.p.152.
- Transcendens, supertranscendens, & non transcendentis. L.d.2.f.6.n.5.p.8.
- TRANSIRE.
- Transire simpliciter, est desinere esse. G.d.3.f.2.n.5.p.418.
- Transire unum in esse alterius, quid sit. G.d.3.f.6.n.9.p.422.
- TRANSUBSTANTIATIO.
- Quid sit Transubstantatio propriæ dicta. G.d.3.f.1.n.6.p.417.
- Corpus Christi in consecratione est terminus formalis Transubstantiationis. G.d.3.f.8.n.1.p.423.
- Ad Transubstantiationem non requiritur ut terminus producetus sit substantia. G.d.3.f.4.n.6.p.420.
- V.
- VACUUM.
- Vacuum quid sit. P.d.32.f.1.n.1.p.332.
- An spatio imaginaria extra cælum Empyreum dici possit vacuum. ibid.p.332.
- Vacuum non auffert si illic spiritus existat. ibid.p.332.
- Vacuum naturaliter dari non potest. ibid.4.f.2.p.332.
- Probabiliter tamen est virtute Angelicâ fieri posse. ibid.p.333.
- Natura abhorret vacuum. ibid.4.f.3.p.333.
- Motus in vacuo fieret in instanti. ibid.n.4.p.333.
- Vacuum triplex: locale, substantiale, & accidentale. P.d.10.f.1.n.9.p.235.
- Non minus vacuum Physicum horret natura, quam vacuum locale. G.d.5.f.3.n.8.p.429.
- VAS.
- Vas aquâ plenum, dum aqua congelatur, cur frangatur. G.d.11.f.3.n.6. & seq.p.454.
- Quare, congelato oleo, vas non frangatur. ibid.n.9.p.454.
- Cur non frangatur vas antequam rora aqua sit congelata. ibid.9.f.12.p.454.
- Quomodo contingat vas etiam apertum frangi subinde ad vitandum vacuum. ibid.n.16.p.455.
- Vas ferreum nonnunquam frangitur ad vitandum vacuum. G.d.11.f.3.n.17.p.455.
- UBICATIO.
- Ubicatio Angelica figens Angelum spatio divisibili, est necessaria, non divisibilis. P.d.13.f.5.n.6.p.259.
- Ubicatio & Duratio non inveniunt in rerum productionem. P.d.25.f.6.n.7.p.306.
- Nequit res ulla esse, & nullibi esse. P.d.33.f.5.n.2.p.338.
- Ubicatio non est voluntas seu decretum Dei. P.d.34.f.1.n.2.p.341.
- Ubicatio & Duratio rei non sunt actio ejusdem productiva. ibid.n.6.p.341.
- Res non est in loco per negationem spatiū interjecti. f.2.n.9.p.343.
- Existunt res in loco per ubicationem distinctam. P.d.34.f.3.n.1.p.343.
- Ubicatio & Duratio non sunt modi. ibid.n.3.p.343.
- Ubicatio est absoluta à subiecto, non à spacio. ibid.n.8.p.344.
- Possit ubicatio Perti esse ubicatio Pauli. ibid.p.344.
- Quid rem determinet ut tali loco producatur. ibid.f.4.n.9.p.344.
- Duæ ubicationes homogeneæ non augent rei virtutem. P.d.35.f.5.n.9.p.350.
- Duæ heterogeneæ multiplicant tam activam virtutem, quam passivam. ibid.n.10.p.350.
- Ubicatio non est conditio antecedenter requisita ad agendum immanenter. P.d.36.f.5.n.2.p.356.
- Cum agens primò agit in passum externum, requiritur ubicatio tanquam conditio antecedens, non in instantibus sequentibus. ibid.n.5. & 6.p.356.
- Ubicatio nec potest intendi, nec remitti. G.d.10.f.8.n.7.p.451.
- Prædicamentum UBI. VELUM.
- Unde ex velo serico rubro reflectatur color rubeus. A.d.16.f.3.n.5.p.521.
- VERBUM.
- Verbi definitio. I.d.5.f.2.n.1.p.14.
- Tria Verbi munera. ibid.n.2.p.14.
- Quomodo possit verbum infinitari. ibid.n.3.p.14.
- Quomodo ab solvi possit à tempore. ibid.n.5.p.14.
- Verba in definitionibus non important actum, sed potentiam. I.d.1.f.3.n.11.p.4.
- VERBUM MENTIS.
- Verbum propriæ dictum præter qualitatem, connatur productionem. A.d.22.f.5.n.12.p.544.
- Quid sit verbum in creatis. A.d.22.f.8.n.2.p.545.
- Sitne Verbum in sensibus. ibid.n.3.p.545.
- Verbum non est idolum prius cognitum. ibid.n.4.p.546.
- VERBUM DIVINUM.
- Verbum Divinum non perficitur per unionem Hypostaticam. P.d.14.f.6.n.8.p.266.
- Potest tamen Verbum res alias intrinsecè perficere. ibid.p.266.
- Cur generatio Verbi Divini non sit creatio. P.d.4.f.2.n.3.p.372.
- Verbum, quod semel assumptum, nonquam dimisit. M.d.8.f.10.n.4.p.596.
- Verbum quomodo sit purus terminus respectu unionis Hypostaticæ. M.d.11.f.2.n.12.p.605.
- VÉRITAS.
- Veritas & rectitudo in actibus quomodo differant. I.d.8.f.1.n.1.p.51.
- Coniunguntur aliquando, aliquando separantur. ibid.p.51.
- Quia ratione veritas sit conformitas actus cum objecto. L.d.13.f.6.n.3.p.70. & d.44.f.1.n.4.p.165.
- Veritas non consistit in ente aliquo, aut relatione tationis. L.d.44.f.1.n.2.p.165.
- Non reperitur falsitas in apprehensione incomplexa. L.d.44.f.2.n.3.4. & 5.p.166.
- Veritas & falsitas quomodo sunt circa idem. ibid.n.7.p.166.
- Veritas formalis, & virtualis. ibid.n.12.p.167.
- Veritas non consistit in relatione prædicamentali. L.d.44.f.3.n.1.p.167.
- Refutatur sententia afferens veritatem esse actibus intrinsecam. ibid.n.2.p.167.
- Veritas est actus connaturans objectum ita esse, sicut actus illud concipit, vel caucaiat. ibid.n.7.p.167.

INDEX RERUM.

- Quo sensu radicalis veritas sit perfectior, quam radicalis falsitas. L.d.44.s.4.n.3.p.168.
- Veritas radicalis est de essentia actuum Divinorum. L.d.44.s.5.n.3.p.169.
- Nulla propositio interna est vera per se aequaliter. ibid. n.4.p.169.
- Una veritas est sub aliquâ ratione perfectior alia. L.d.45.s.6.n.3.p.176.
- Non potest transire de vero in falsum. L.d.45.s.1.p.171.
- Veritas formaliter loquendo, consistit in indivisibili. L.d.45.s.6.n.5.p.176.
- Una falsitas, formaliter loquendo, non est major alia. ibid.n.8.p.176.
- Verum Transcendentale quid sit. M.d.3.s.1.n.2.p.578.
- Res, licet sub una ratione subinde sit solum apparet, sub aliâ tamen est vera. ibid.n.2.p.578.
- Quidam verum transcendentale idem esse volunt quod cognoscibile. ibid.n.4.p.578.
- Veritas transcendentalis intrinseca & extrinseca. ibid.n.5.p.578.
- Falsa habent veritatem transcendentalis. ibid. num. 6.p.578.
- Falsum ut falsum nequit esse objectum actus scientifici. ibid. p.578.
- Nihil est falsum transcendentaliter, nisi respectu intellectus res imperfecte cognoscuntur. M.d.3.s.2.n.2.p.579.
- Falsum transcendentalis non tam latè patet, quam verum. ibid. n.2.p.579.
- VERMIS.
- Vermiculi in animalibus non proprie generantur. G.d.2.s.1.n.4.p.414.
- VINUM.
- Cum aqua vino rubro miscetur, nihil de colore vini immunitur. G.d.10.s.8.n.5.p.450.
- Cum vinum rubrum mixtum aquâ, apparet minus rubrum. ibid. n.5.p.450.
- VIOLENTUM.
- Violentum quid sit. P.d.16.s.2.n.3.p.274.
- Materie secundum se nihil est violentum. ibid.p.274.
- Agenti quâ agenti non potest inferri violentia. ibid.n.4.p.274.
- Sitne dolor animali violentus. ibid.n.3.p.274.
- Violentum aliud positivum, aliud negativum. ibid.n.7.p.274.
- Motus surlum non est aqua semper violentus. ibid.n.6.p.274.
- Violentum contra efficientiam: & contra exigentiam. A.d.11.s.4.n.1.p.503.
- Res non semper patitur violentiam, dum loco rei perfectioris recipit aliquid imperfectius. ibid.n.8.p.503.
- VIRGA.
- Cur virga ex parte immersâ aquâ apparet incurva. A.d.16.s.3.n.8.p.528.
- VIRTUS.
- Virtus diversimodè sumitur. L.d.9.s.2.n.1.p.55.
- Virtus est dispositio perfecti ad optimum. ibid.p.55.
- Quo sensu Logica sit virtus intellectualis. ibid.n.3.p.55.
- Virtus unita fortior. G.d.2.s.3.n.8.p.416.
- Virtus ad operationem aliquam non deprehenditur nisi ex effectibus. A.d.4.s.2.p.474.
- Virtus sibiem præmium; virtutem pœna. A.d.10.s.4.n.6.p.501.
- Recè facti fecisse merces est. ibid.p.501.
- VISIO INTUITIVA.
- Visio quomodo sit lucis, & tenebriarum. L.d.18.s.5.n.3.p.84.
- Visio intuitiva est duplex. L.d.25.p.107.
- Dum quis se conspicit in speculo, est visio intuitiva. A.d.19.s.1.n.4.p.532.
- Visio materialis conservata destructio objecto, est visio intuitiva. ibid.n.5.p.532.
- In quo differat visio ejusmodi à cognitione abstractivâ. ibid. n.6.p.532.
- Visio materialis non præscindit objectivam, nec facit universale. L.d.25.s.2.p.108. & d.30.s.9.n.11.p.127.
- VISIO BEATIFICA.
- Deus duplice respectu causa efficientis recipit visionem beatificam. A.d.17.s.1.n.2.p.527.
- Deus de facto ad visionem beatificam objectivam concurreat per se, non per speciem. ibid.n.5.& 7.p.527.
- Duplex ratio concursus immediati Dei ad visionem beatificam, ibid.n.6.& 7.p.527.
- Ad videndum infinitum in Deo non requiritur visio infinita. A.d.20.s.2.n.4.p.535.
- Visio repræsentans omnia possibilia in Deo, non foret infinita, nec Dei comprehensio. ibid.n.10.p.535.
- VISUS.
- Visus inter omnes sensus est sagacissimus. L.d.25.s.2.n.8.p.108.
- Aliud est cernere, aliud discernere. L.d.25.s.3.n.4.p.109. & G.d.5.s.4.n.7.p.430.
- Quid sit oculum clarè aliquid videre. L.d.25.s.3.num.8.p.109.
- In clariori visione non viderat semper nova formalitas in objecto. ibid.n.12.p.109.
- Differentia specifica, & numerica eadem claritate videntur, ac ratio communis coloris. ibid.n.14.p.110.
- Eadem esse potest visio albedinis, & nigredinis. P.d.14.s.8.n.4.p.268.
- Imperfectionis visus unde contingat. A.d.12.s.3.n.3.p.507.
- Qui aquam bibere consueverunt, acutius vident. A.d.14.s.1.n.3.p.515.
- Quid sit objectum visus. ibid.n.4.p.515.
- Ur objectum aliquod videatur, non est opus ut totum medium illuminetur. ibid.n.5.p.515.
- Visio naturaliter existere nequit destructo objecto. ibid.n.7.p.515.
- Visio non manet clausis oculis, sed sola imaginatio objecti prius visi. ibid.n.8.p.515.
- Visio durationis successiva. A.d.16.s.2.n.3.p.521.
- VITA.
- Ad vitam sustentandam requiriuntur calor naturalis, & humidum radicale. G.d.4.s.3.n.4.p.425.
- Una ratio vita abstrahi potest, viventibus omnibus communis. A.d.6.s.2.n.2.p.481.
- Imperfectionis vita in plantâ non obstat quo minus cum reliquis viventibus conveniat. ibid.n.5.p.481.
- Diversitas vitæ intentionalis & physicæ non impedit abstracionem unius rationis communis vita. ibid.n.6.p.481.
- Conceptus vita non consistit in operatione immanente ad perfectionem non debitam. A.d.6.s.3.n.2.p.481.
- Nec in motu ab intrinseco. ibid.n.6.p.481.
- Assignatur conceptus vita communis Deo & plantis. A.d.6.s.4.n.1.p.482.
- Deus vivit per omnipotentiam, & ceteraque Attributa. ibid.n.4.p.482.
- Si Deus per impossibile nec intelligeret, nec velleret, viveret per alia praedicata inchoatæ tantum, & inadæquatae. ibid.n.6.p.482.
- Conceptus vita Physicæ, & intentionalis in actu primo. A.d.6.s.6.n.1.& 3.p.484.
- Statuitur conceptus vita utrique communis. ibid.n.4.p.484.
- Hic conceptus est univocus. ibid.n.5.p.484.
- Vita triplex: intentionalis tantum, Physica tantum, intentionalis simul & physica. ibid.n.8.p.485.
- Differentia inter vitam substantialem & accidentalem. A.d.6.s.7.p.5.p.485.
- Exercitum, vitæ intentionalis in creatis separari divinitus potest a physica. A.d.22.s.3.n.2.p.541.
- VITIUM.
- Ex virtutibus consideratione, virtuti accrescit splendor. L.d.7.s.1.p.6.p.45.
- VIVENS.
- Viventia in prima generatione habent terminum parvitas. G.d.6.s.2.n.5.p.433.
- Habent vivencia terminum magnitudinis, non Metaphysicæ, sed moraliter. ibid.n.6.p.433.
- Res habentes connexionem cum viventibus, certum etiam habent in primâ productione terminum magnitudinis. ibid.n.8.p.433.
- Partes formæ viventis perfecti sunt heterogeneæ. A.d.4.s.1.n.5.p.471.
- Ex parte non tantum specie differunt, sed subinde etiam gener. ibid.s.2.n.3.p.474.
- Viventia omnia ita habent perfectionem ab intrinseco ut ab extrinseco habere eam naturaliter non possint. A.d.6.s.4.p.2.& 3.p.482.
- Omnis vita à parte rei est vel vegetativa, vel sensitiva, vel rationalis. ibid.n.5.p.482.
- Quænam sit viventia in actu primo. A.d.6.s.7.p.485.
- Vivens in minore quantitate potest conservari, quam primum produci. D.d.8.s.3.n.4.p.493.
- Viventia non semper producuntur cum minimo naturali. ibid.p.493.
- UNGUIS.
- Ungues, & equorum ungula vivunt. A.d.2.s.4.num.4.p.469.
- Ungues augentur versus omnem partem. ibid.n.5.p.469.
- Duæ notæ in ungibus, quæ semper servant cædem distanciam, non arguant ungues non vivere. ibid.n.6.p.469.
- Ungues habent tantum animam vegetativam. ibid.n.9.p.470.
- UNIO.
- Unio est exercitum principiorum corporis naturalis, non vero principium. P.d.2.s.4.n.2.p.207.
- Unio duplē habet conceptum respectu sui subjecti. P.d.3.s.3.n.2.p.257.
- Unio potest creari. ibid.p.257.

INDEX RERUM.

- Unio, vel actio respiciens terminum divisibilem, tripliciter concepti potest indivisibilis. *P.d. 15. f. 3. n. 2. p. 259.*
 Implicitus, ubiqutio, vel actio indivisibilis respectu termini divisibilis, divisibiliter existens. *Ibid. p. 259.*
 Variae variorum opinione de conceptu unionis. *P.d. 14. p. 261.*
 Unio non est sola extrema nudè & secundum se sumpta. *P.d. 14. f. 1. n. 2. p. 261.*
 Unio inter materiam & formam non est sola intima earum praesentia. *Ibid. n. 3. p. 261.*
 Unio est quid distinctum à dispositionibus. *P.d. 14. f. 2. n. 1. p. 262.*
 Unio non est novum connotatum formaliter tantum ab extremitate distinctum. *Ibid. n. 4. p. 263.*
 Unio non est materia, forma, & talis voluntas virtualis Dei. *Ibid. n. 9. p. 263.*
 Novus modus negandi unionem distinctam. *P.d. 14. f. 3. p. 263.*
 Unio est modus realiter ab extremis distinctus. *P.d. 14. f. 4. n. 1. p. 264.*
 Unio est forma composita. *Ibid. n. 3. p. 264.*
 Unio intermedia non impedit immediatam connexionem partium. *P.d. 14. f. 5. n. 2. p. 265.*
 Quid sit, aliqua uniri immediata. *Ibid. n. 3. p. 265.*
 Non datur unionis unio homogenea. *Ibid. n. 4. p. 265.*
 Unio in homine ait spiritualis. *P.d. 14. f. 6. n. 2. & 3. p. 266.*
 Ita quovis composito substantiali una tantum est unio. *Ibid. n. 5. p. 266.*
 Cur inter duas res sit duplex relatio, non duplex unio. *Ibid. n. 10. p. 266.*
 Unio subjectatur in sola materia. *P.d. 14. f. 7. n. 2. & 3. p. 267.*
 Distinguitur ab actione productiva formæ. *P.d. 14. f. 8. n. 2. & 5. p. 268.*
 Unio & actio possunt aliquando identificari. *Ibid. num. 3. p. 268.*
 Unio accidentium distinguitur etiam ab eorum educatione. *Ibid. f. 9. n. 11. p. 270.*
 An unio dicenda sit pars compositi. *P.d. 15. f. 2. n. 15. & 16. p. 272.*
 Unio est aliquo modo natura. *P.d. 16. f. 1. n. 4. p. 273.*
 Uniones contingentes habent duplex munus. *P.d. 41. f. 8. n. 7. p. 377.*
 Non sunt præmodi, sed entitates quædam mixtae. *Ibid. p. 377.*
 Differentia inter unionem informationis & continuationis. *P.d. 45. f. 4. n. 10. p. 388.*
 Unio per accidens sit duabus modis. *G.d. 1. f. 3. n. 8. p. 413.*
 Unio in homine habet diversas partes heterogeneas. *A.d. 4. f. 5. n. 5. p. 476.*
 Sepè non datur effectus formalis defectu solius unionis proportionatae. *A.d. 22. f. 4. p. 12. p. 542.*
 Unio habet substantiam. *M.d. 8. f. 10. n. 3. p. 595.*
 Unio Hypostatica aliquo modo accidit tam Verbo, quam Humanitate. *M.d. 7. f. 3. n. 8. p. 587.*
- UNIVERSALE.
- Universale sumitur tripliciter. *L.d. 26. f. 1. n. 1. p. 111.*
 Universale Platonis. *Ibid. n. 2. p. 111.*
 Universale de quo hic agimus, quid sit. *Ibid. n. 12. p. 111.*
 Propontitur opinio Fontecæ de universali. *P.d. 26. f. 2. n. 2. p. 112.*
 Universale aut nihil est, aut posterius est. *Ibid. n. 9. n. 11. 13.*
 Universale est fundamentaliter in rebus. *Ibid. n. 10. p. 113.*
 Universale quomodo sit priora singularibus. *L.d. 26. f. 4. n. 2. p. 113.*
 Prædicta essentialia convenient singulibus ratione universali. *Ibid. n. 3. p. 113.*
 Prædicta contingencia universalibus convenient ratione individuali. *Ibid. n. 4. p. 113.*
 Universalia quomodo nec generentur, nec corrumperentur. *Ibid. n. 5. p. 113.*
 Universale nec datur, nec dari potest à parte ei. *Ibid. n. 8. p. 113.*
 Daa definitionis universalis. *L.d. 26. f. 5. n. 1. p. 114.*
 Tota natura universalis esse debet in singulis inferioribus. *Ibid. n. 4. p. 114.*
 Universale aliud Metaphysicum, aliud Logicum. *Ibid. n. 7. p. 114.*
 Universalia formaliter sumpta differentia specie, & genere. *L.d. 27. f. 1. n. 3. p. 115.*
 Sententia Nominalium de objecto actus universalis. *L.d. 30. f. 1. n. 1. p. 120.*
 Reificuntur tres modi eam defendendi. *Ibid. f. 1. & 2. p. 120.*
 Actus representans plura ne plura, non facit universale. *Ibid. n. 3. p. 120.*
 Declaratur objectum actus facientis universale. *L.d. 30. f. 4. n. 1. p. 122.*
 Actus faciens universale, præscindit abjectivæ. *Ibid. n. 1. p. 122.*
 Objectum actus universalis est unum. *Ibid. n. 4. & 5. p. 122.*
- Universale habet suum esse adæquatè distinctum à cognitione. *L.d. 30. f. 8. n. 1. p. 125.*
 Universale non est eus rationis. *Ibid. n. 3. p. 126.*
 Non potest fieri à voluntate. *Ibid. n. 4. p. 126.*
 Plurumque sit per apprehensionem, aliquando verò der judicium. *Ibid. n. 5. p. 126.*
 Deus non facit universale. *Ibid. n. 6. p. 126.*
 Universale quomodo sit idem cum individuis. *Ibid. n. 8. p. 126.*
 Impugnatur sententia defendens universale fieri per visionem. *L.d. 30. f. 9. n. 7. p. 126.*
 Nullus sensus corporeus potest facere universale. *L.d. 30. f. 9. n. 11. p. 127.*
 Universale Metaphysicum sit per abstractionem. *L.d. 31. f. 1. n. 2. p. 127.*
 Universale etiam Logicum sit per abstractionem. *Ibid. n. 4. p. 127.*
 Ut tamen universale sit compleatè aptum usibus Logicis requiritur comparatio. *Ibid. n. 6. p. 128.*
 Prædicabilitas universalis intrinseca & extrinseca. *L.d. 32. f. 1. n. 2. p. 130.*
 Prædicabilitas proxima, remota & remotissima. *Ibid. n. 4. p. 130.*
 Prædicabilitas proxima non est de essentia universalis Metaphysici. *Ibid. n. 5. p. 130.*
 Est tamen de essentia universalis Logici. *Ibid. n. 6. p. 130.*
 Prædicabilitas remotissima nec est de essentia, nec proprietas universalis. *Ibid. n. 8. p. 130.*
 Prædicabilitas remota est proprietas universalis. *Ibid. n. 9. p. 130.*
 Quomodo prædicetur universale de inferioribus. *L.d. 32. f. 2. & 3. p. 131.*
 Universale non continet inferiora actus, sed potentia. *L.d. 32. f. 4. n. 3. p. 132.*
 Primarius conceptus universalis Logici est esse unum prædicabile de multis. *L.d. 33. f. 3. n. 8. p. 135.*
 Docet S. Thomas universale fieri per præcisionses objectivas. *L.d. 32. f. 4. p. 132.*
- UNIVOCUM.
- Univoca quænam dicantur. *L.d. 39. f. 1. n. 1. p. 148.*
 Ad univocum quid requiratur. *Ibid. n. 7. p. 148.*
 Transcendentia tollit univocationem. *L.d. 40. f. 3. n. 3. p. 152.*
 Ens non est univocum. *L.d. 40. f. 5. p. 154.*
 Terminus univocum. *Vide Terminus.*
- UNITAS.
- Unitas numerica est maxima unitas. *L.d. 27. f. 1. n. 1. p. 115.*
 Qualis unitas requiratur ad universale. *Ibid. n. 2. p. 115.*
 Datur à parte rei unitas formalis. *L.d. 27. f. 2. n. 1. p. 115.*
 Unitas formalis fundatur in differentia specifica. *Ibid. n. 4. p. 115.*
 Unitas formalis est prior numerica. *Ibid. n. 5. p. 115.*
 Unitas formalis non distinguitur ex natura rei à numerica. *L.d. 28. f. 1. & 2. p. 116.*
 Ens non est numerus, sed principium numeri. *P.d. 46. f. 7. n. 4. & 8. p. 395.*
 Quid sit unum. *M.d. 1. f. 2. n. 2. p. 575.*
 Res quo modis indivisa, tot etiam dicitur una. *Ibid. p. 575.*
 Unitas licet explicetur per negationem, est tamen quid positum. *Ibid. n. 3. p. 575.*
 Unitas quomodo differat à distinctione. *Ibid. n. 4. p. 575.*
 Qno sensu dicantur unum & plura opponi contraria. *Ibid. n. 7. p. 575.*
 Quid sit unum per se, & per accidens. *Ibid. n. 8. p. 575.*
 Quædam medio modo se habent inter unum per se, & unum per accidens. *Ibid. p. 575.*
- VOLUNTARIUM.
- Quomodo actio Physica ingrediatur conceptum voluntarij. *A.d. 22. f. 6. n. 1. p. 544.*
 Quo pacto intelligenda sit definitio voluntarij. *Ibid. p. 544.*
- VOLUNTAS.
- Nihil voluntum, quin præcognitum. *P.d. 18. f. 3. n. 2. p. 278. & A.d. 16. f. 4. n. 7. p. 522.*
 An voluntas appetere possit impossibile. *P.d. 23. f. 3. n. 5. p. 296.*
 Voluntas qua Deus omnipotens suam causam secundis applicat, est virtualiter conditionata. *P.d. 28. f. 6. n. 3. p. 322.*
 Quomodo voluntas seipsum ad actus suos determinet. *P.d. 30. f. 2. n. 9. p. 328.*
 Quid sit voluntas Dei inefficax. *P.d. 34. f. 1. n. 2. p. 341.*
 Aliud est, Deus simul aliqua velle, aliud, velle ea simul. *Ibid. n. 3.*
 Negrit voluntas ferri in incognitum. *A.d. 13. f. 3. n. 1. p. 510.*
 Quo sensu voluntas sit potentia cœxa. *Ibid. n. 2. p. 510.*
 Voluntas videt oculis alienis. *Ibid. p. 510.*
 Sola conjunctio cum intellectu in eadem anima, non sufficit ut voluntas operetur. *A.d. 13. f. 4. n. 6. p. 511.*
 Negrit voluntas efficaciter simul velle contradictoria. *A.d. 21. f. 1. n. 11. p. 538.*
 Quomodo Deus in nobis operetur velle. *A.d. 22. f. 6. n. 3. p. 544.*

Post.

INDEX RERUM.

- Potest voluntas ex æqualibus bonis unum alteri præferre. A.d.
 23. f. 2. n. 1. p. 547.
 Consultatio præcedens non arguit voluntatem semper eligere
 optimum. ibid. n. 7. p. 547.
 Probabilius est, voluntatem per actum à solo Deo productum
 ferri posse in incognitum. A.d. 23. f. 4. n. 9. p. 549.
 Ad volitionem efficacem eliciendam sufficit simplex apprehen-
 sio. A.d. 23. f. 5. n. 5. p. 549.
 Voluntas ad operandum non eget imperio pratico *Fac hoc.*
ibid. n. 10. p. 550.
 Sola voluntas inter potentias est libera. A.d. 24. f. 1. n. 9. p. 551.
 An stante judicio ex se indifferente, possit aliunde voluntas co-
 gi. A.d. 24. f. 5. n. 3. p. 553.
 Voluntas efficax aliquius objecti non semper excludit volunta-
 tem inefficacem contrarij. L.d. 13. f. 3. n. 6. p. 67.
- V O X.
- Ejus definitio. I.d. 2. f. 1. n. 3. p. 5. & A.d. 14. f. 3. n. 3. p. 516.
 Vox naturaliter significat suum prolatorem. I.d. 2. f. 2. n. 1. p. 5.
 Voces sub diversa consideratione spectant ad diversas scientias.
L.d. 3. p. 35.
 Per accidens tantum spectant ad Logicam. L.d. 3. f. 1. n. 3. p. 35.
 Omnes vocum notiones, in quacunque arte, spectant ad Gram-
 maticam. L.d. 3. f. 2. n. 8. p. 36.
 Voces ad Logicam addiscendam requiruntur necessitate scien-
 tis, non scientiæ. ibid. n. 9. p. 36.
 Voces sapè significant res ut conceptas. L.d. 28. f. 1. n. 8. p. 116.
 Significatio est anima & vita vocis. L.d. 42. f. 1. n. 3. p. 157.
 Voces, ut signa ad placitum significant res: ut signa naturalia
 conceptus. L.d. 42. f. 4. n. 2. & 4. p. 159.
 Quadam voces ut signa ad placitum, significant immediate
 conceptus. ibid. n. 10. p. 160.
- Voces rem clarius significare possunt audienti, quam sit nota
 loquenti. L.d. 42. f. 6. n. 5. & seq. p. 161.
 Quid sit, voces significare. ibid. n. 7. p. 161.
 Nulla vox in significando, leges sibi præscriptas ab imponente
 potest excedere. L.d. 42. f. 7. n. 2. p. 162.
 Voces mortuae. ibid. n. 1. p. 162.
 Voces possunt efficere cognitionem non tantum abstractivam,
 sed etiam quidditativam, & subinde comprehensivam. ibid.
 n. 6. p. 262.
 Extensiva significandi virtus est in imponentis potestate, non
 intensiva. ibid. n. 12. & seq. p. 162.
 Voces, positiæ institutione significant necessarij. ibid. n. 13.
 p. 163.
 In institutione vocis, tria semper in imponente concurrunt,
ibid. n. 15. p. 163.
 An vox per spatium duorum aut trium passuum, eodem indivi-
 sibili momento species præducat. G. 1. f. 4. n. 5. p. 429.
Vide L O Q U I & SIGNIFICARE.
 Z E N O.
- Zenonis opinio de Continuo. P.d. 44. f. 1. n. 1. p. 381.
 Ex sententia Zenonis sequitur, duos circulos, quorum unus in-
 tra alium includitur, esse æquales. ibid. n. 6 p. 382.
 Impugnatur eadem scientia exemplo pyramidis. ibid. n. 9. p. 382.
 In hac sententia sequitur, lineam diametralem quadranguli
 transversam non esse longiorem costâ. ibid. n. 10. p. 383.
 Sequitur etiam, restitudinem æquè velociter moveri, ac equum
 summo impetu currentem. P.d. 44. f. 1. n. 1. p. 383.
 Rejiciuntur morulæ per quas diutius dicitur sistere restudo,
 quam equus. ibid. n. 5. & seq. p. 383.
 Urgent Zenonista moru circulari rotæ. P.d. 44. f. 3. n. 1.
 p. 384.

A X I O.